

P.Z. br. 370

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/83

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 21. lipnja 2018.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. lipnja 2018. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Antu Matijevića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/37

Urbroj: 50301-25/18-18-5

Zagreb, 21. lipnja 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija. Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Antu Matijevića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI OVRHE
NA NOVČANIM SREDSTVIMA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (u daljnjem tekstu: Zakon) sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 91/10 i 112/12) ujednačio je, uredio i centralizirao postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima te je njegova primjena polučila izvanredne učinke u smislu učinkovitosti i ekonomičnosti provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. Također, centraliziranost i elektronička baza podataka iz sustava provedbe ovrhe koju vodi Financijska agencija, omogućili su praćenje stanja vezano za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima te prepoznavanje i uočavanje problema pri provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Upravo zbog podataka kojima Financijska agencija raspolaže i javno ih objavljuje, prepoznat je problem blokiranih, posebice dugotrajno blokiranih građana uslijed nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje radi nedostatnih novčanih sredstava na njihovim računima u banci.

Uzimajući u obzir da je Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, propis koji je na snazi već više od sedam godina i koji je do sada imao samo jedne izmjene i dopune, unatoč činjenici što opisuje postupanja koja se odnose odnosno naslanjaju na veći broj propisa kao Ovršni zakon, Stečajni zakon i drugi koji su u istom razdoblju doživjeli veći broj izmjena i dopuna, bilo je neophodno većinu odredbi Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nadopuniti i izmijeniti kako bi odredbe bile usklađene sa ostalim propisima te kako bi se otklonile dvojbe oko pojedinih pitanja koja su se kroz višegodišnju praksu pojavile.

Slijedom navedenoga, predloženim Zakonom nastojano je riješiti sljedeće probleme:

- uskladiti pojam osnove za plaćanje s Ovršnim zakonom
- pojednostaviti mogućnost dostave osnove za plaćanje na prisilnu naplatu
- definirati krajnji rok postupanja po nenaplaćenim osnovama za plaćanje evidentiranim u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na teret fizičkih osoba
- urediti postupanja u slučaju zatvaranja svih računa, stečaja, statusnih promjena i prestanka postojanja pravnih osoba
- urediti postupanja u slučaju smrti fizičkih osoba
- prilagoditi rokove čuvanja i postupanje s osnovama za plaćanje nakon izvršenja uzimajući u obzir racionalnost i ekonomičnost postupanja
- uskladiti način naplate troška provedbe ovrhe na novčanim sredstvima sa Ovršnim zakonom
- unaprijediti davanje podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje.

Naime, dosadašnja praksa i podaci o izvršenoj prisilnoj naplati na novčanim sredstvima po računu nesporno govore u prilog donošenja Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima jer je isti osigurao brzu, razmjerno jednostavnu, učinkovitu i sveobuhvatnu ovrhu na novčanim sredstvima. Stupanjem na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i ustrojem Jedinstvenog registra računa koji obuhvaća sve račune i novčana sredstva svih pravnih i fizičkih osoba otvorenih u bilo kojoj banci u Republici Hrvatskoj više nije bilo mogućnosti da ovršenik, otvaranjem računa u nekoj drugoj banci, izbjegne ovrhu. No, unatoč prednostima, dosadašnja praksa ukazala je potrebnim u Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ugraditi određene dopune odnosno usklađenja, a kako bi se otklonile nedoumice u postupanju.

Tako se pokazalo potrebnim izvršiti usklađenje pojma osnove za plaćanje s Ovršnim zakonom s obzirom da je usklađenjem Ovršnog zakona s europskom regulativom proširen opseg osnova za plaćanje koje ovrhovoditelj može dostaviti u izvansudskom postupku izravne naplate.

Nadalje, pokazalo se potrebnim uskladiti način dostave osnove za plaćanje budući da odredbe Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima propisuju da se osnove za plaćanje mogu dostaviti na prisilnu naplatu isključivo u izvorniku ili otpravku, a što je u direktnoj suprotnosti sa zadnje donesenim izmjenama i dopunama Ovršnog zakona koje omogućavaju ovrhovoditelju da na izravnu naplatu dostavi osnovu za plaćanje i u ovjerenom prijepisu odnosno ovjerenom preslici čime je izbjegnuto da ovrhovoditelj zbog neraspodavanja sa izvornikom ili otpravkom osnove za plaćanje treba pokrenuti postupak pred sudom.

Također, uočen je i veliki problem podnormiranosti u slučaju kada je otvoren stečaj nad ovršenikom posebice u slučaju stečaja dužnika pojedinca, što je novim odredbama zakona uređeno. Problem u praksi predstavljale su i situacije kada su ovrhovoditelji pravne osobe brisani iz sudskog registra bez pravnog sljednika (brisanje po članku 70. Zakona o sudskom registru, Narodne novine, br. 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14 i 110/15) jer nije dolazilo do prestanka ovrhe pred Financijskom agencijom, a ovršenik zbog nedostatka pasivne legitimacije nije protiv ovrhovoditelja odnosno same ovrhe mogao pokrenuti nikakav postupak pred sudom, što je također uređeno predloženim Zakonom.

Najvažnije nove odredbe koje Zakon sadrži su odredbe kojima je svrha ograničavanje dugotrajnih blokada računa građana u slučaju kada se ovrha na novčanim sredstvima pokazala neuspješnom.

Broj blokiranih građana na dan 31. siječnja 2018. godine je 324.910 s ukupnim dugom koji iznosi 42,3 milijarde kuna, uvećanom za zakonsku zateznu kamatu koja iznosi oko 21,39 milijarde kuna. Od ukupnog iznosa duga od 42,3 milijarde kuna, 2,3 milijarde kuna odnosno 5,5% se odnosi na troškove postupka, a ostalo na glavnice. Natpolovična većina dužnika građana, njih 58% duguje male iznose duga, koji se uglavnom odnose na tekuću potrošnju i potrošačke usluge te iako čine najveći broj dužnika, njihov ukupan dug iznosi samo 4% od ukupnog iznosa duga. Najveći dužnici, koji duguju po više od milijun kuna, iako čine samo 1% ukupnog broja blokiranih građana duguju čak 52% ukupnog duga.

Što se tiče dužine uzastopne blokade računa, 276.836 ili 85% građana ima blokirane račune u razdoblju duljem od 360 dana, a njihov dug iznosi 41,24 milijardi kuna ili 97% ukupnog iznosa duga.

Na dan 31. ožujka 2018. godine, broj blokiranih građana je 325.254 s ukupnim evidentiranim iznosom duga 43,37 milijarde kuna iz čega se vidi blagi porast broja blokiranih građana i iznosa evidentiranog duga.

Razlog za dugotrajnu blokadu nalazi se u tome što prema odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nema krajnjeg roka do kojega je Financijska agencija dužna neizvršenu osnovu za plaćanje držati u redosljedu radi provedbe ovrhe. Iako je odredbama članka 5. stavaka 4. i 5. Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/2014, 55/16 i 73/17) propisana mogućnost obustave ovrhe u slučaju nemogućnosti provedbe ovrhe, ta odredba se odnosi samo na sudsku ovrhu. Odredbe o obustavi odnosno prestanku ovrhe u slučaju nemogućnosti provedbe ovrhe postoje i u Prekršajnom zakonu, Zakonu o sudskim pristojbama i drugim propisima koji uređuju provedbu ovrhe temeljem pojedinih osnova za plaćanje. Međutim, najveći broj osnova za plaćanje i iznos od ukupnog duga blokiranih građana odnosi se na izvansudsku ovrhu – zadužnice i rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (javnobilježnička rješenja). Za izvansudsku ovrhu nema propisanog „kraja“ provedbe ovrhe, te stoga ta ovrha može trajati zauvijek odnosno do smrti građana (i nastaviti se nakon smrti u odnosu na nasljednike). Stoga ukupan dug blokiranih građana, neovisno o tome što se godišnja stopa novih osnova za plaćanje smanjuje, može i mora samo rasti iz razloga jer kumulativ starih ovrha ostaje i dalje evidentiran, pa koliko god da se godišnji priljev novih ovrha smanjuje.

Iz navedenog razloga, nužno je bilo propisati i rok za prestanak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima koju provodi Financijska agencija, u slučaju nemogućnosti provedbe ovrhe, odnosno kada tražbina iz osnove za plaćanje nije u određenom roku naplaćena u cijelosti te je to i glavni razlog donošenja ovog zakona. Pri ocjeni koji rok je potrebno uzeti kao rok nakon kojega se može predmnijevati da je ovrha postala nemoguća, kako bi se zaštitila i prava vjerovnika, analizirani su podaci Financijske agencije. Prema tim podacima, prosjek naplata po osnovama za plaćanje koje su u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje evidentirane dulje od tri godine iznosi samo 2,40% od ukupnog iznosa duga iz tih osnova za plaćanje, s tim da je ukupan iznos naplata izvršen nakon treće godine po tim osnovama za plaćanje samo 1,19% od ukupnog duga iz tih osnova za plaćanje. S obzirom na navedenu analizu, procijenjeno je da se objektivno može smatrati da je ovrha na novčanim sredstvima postala nemoguća ako se tražbina iz osnove za plaćanje nije naplatila u roku od tri godine od početka provedbe ovrhe temeljem te osnove za plaćanje. U skladu s time, odredbama ovoga Zakona ograničava se trajanje provedbe ovrhe za slučaj kada tražbina iz osnove za plaćanje nije naplaćena u cijelosti, a po osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno na rok od tri godine od početka provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. Budući da se ograničava trajanje provedbe ovrhe, nužno je promijeniti i način plaćanja naknade za provedbu ovrhe – prema važećim odredbama Zakona Financijska agencija posredno kreditira vjerovnike na način da obavlja posao provedbe ovrhe i prije plaćanja naknade i preuzima na sebe rizik naplate od ovršenika, što u konačnici zbog velikog dijela nenaplaćenih naknada utječe visinu propisane naknade budući da iznos prikupljene naknade mora biti dovoljan za održivost sustava provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. Takav način ujedno stimulira vjerovnike da pokreću ovrhu i kada pretpostavljaju da se neće namiriti iz tog predmeta ovrhe budući da je provedba ovrhe na novčanim sredstvima za njih besplatna i ne moraju snositi nikakav rizik. Stoga se odredbama ovoga Zakona mijenja način naplate naknade za provedbu ovrhe i usklađuje se s odredbom članka 14. Ovršnog zakona, u smislu da trošak ovrhe prethodno snosi ovrhovoditelj, a konačno ovršenik. Time se ujedno potiče vjerovnik da pokreće ovrhu na novčanim sredstvima kada je to nužno i kada očekuje da će se od ovršenika na tom predmetu moći namiriti.

Nadalje, kako bi vjerovnik mogao donijeti informiranu odluku o tome hoće li ili neće pokrenuti ovrhu na novčanim sredstvima i kako bi se smanjio broj pokrenutih ovrha na novčanim sredstvima kada je izvjesna nemogućnost naplate na tom predmetu ovrhe, ovim Zakonom se mijenjaju i odredbe o davanju podataka na način da je vjerovniku omogućeno da pribavi podatke o iznosu i trajanju blokade računa građanina.

b) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona pristupit će se rješavanju problema dugotrajno blokiranih građana, uklanjanjem pravne neizvjesnosti u smislu neograničenog trajanja provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, na način koji neće ograničiti prava vjerovnika budući da vjerovnici mogu neometano tražiti određivanje ovrhe na drugim predmetima ovrhe niti će vjerovnicima nanijeti štetu u vidu smanjene mogućnosti naplate budući da se prema analizama samo 1,19% tražbina iz osnove za plaćanje naplati nakon treće godine.

Primjenom odredbe o ograničenju trajanja provedbe ovrhe na tri godine, već od stupanja na snagu ovoga Zakona broj blokiranih građana će se smanjiti za oko 60.000 dok će se ukupan iznos duga evidentiran u sustavu prisilne naplate na novčanim sredstvima smanjiti za oko 33 milijarde kuna. Dug građana na ovaj način neće nestati, ali će ovrhovoditelj koji nema razuman interes da ustraje na ovrši na novčanim sredstvima budući da ovršenik nema sredstava za naplatu njegove tražbine, trebati pokretati novi ovršni postupak ili na drugi način rješavati svoj odnos sa dužnikom.

Nadalje, ostalim mjerama uz ograničenje trajanja ovrhe, smanjit će se broj zaprimljenih novih osnova za plaćanje u odnosu na građane koji su već blokirani, izmjenom odredbi o načinu plaćanja naknade. Uvođenjem predujma troškova provedbe ovrhe na novčanim sredstvima od strane ovrhovoditelja, destimulirat će se ovrhovoditelji na pokretanje ovrhe na novčanim sredstvima u slučaju kada nije vjerojatno da se na tom predmetu ovrhe mogu namiriti. Također, vjerovnici će uslijed izmjena koje im omogućuju uvid u podatke o blokadi građana, moći i donijeti informiranu odluku o tome hoće li uopće pokrenuti ovrhu na novčanim sredstvima ili ne ovisno o tome procjenjuju li da će se na tom predmetu ovrhe moći naplatiti.

Također, novim odredbama, posebice odredbama o postupanju u slučaju zatvaranja računa ovršenika, stečaja, statusne promjene i prestanka postojanja pravne osobe odnosno smrti fizičke osobe, uredit će se pitanja koja je nužno urediti radi usklađenja s ostalim propisima te će se postići veća pravna sigurnost uslijed nestanka pravnih praznina oko postupanja u tim situacijama.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku radi otklanjanja većih poremećaja u gospodarstvu koji su nastupili uslijed velikog broja građana čiji su računi blokirani, a posebice onih čiji su računi dugotrajno blokirani. Riječ je o 324.910 blokiranih građana na dan 31. siječnja 2018. godine s ukupnim dugom koji iznosi 42,3 milijarde kuna, uvećanom za zakonsku zateznu kamatu koja iznosi oko 21,39 milijarde kuna. Na dan 31. ožujka 2018. godine, broj blokiranih građana je 325.254 s ukupnim evidentiranim iznosom duga 43,37 milijarde kuna iz čega se vidi blagi porast broja blokiranih građana i iznosa evidentiranog duga. Stoga je nužno donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku kako bi se što prije počeo rješavati problem dugotrajnih blokada.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, uključujući vođenje Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje (u daljnjem tekstu: Očevidnik), postupanje u slučaju nedostatka novčanih sredstava ovršenika za provedbu ovrhe, postupanje poslovnog subjekta u uvjetima blokade njegovog računa, davanje, čuvanje i pohrana podataka, naknade, vođenje Jedinstvenog registra računa te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

Tijela koja provode ovrhu na novčanim sredstvima

Članak 2.

Ovrhu na novčanim sredstvima na temelju ovoga Zakona provode Financijska agencija (u daljnjem tekstu: Agencija), Hrvatska narodna banka i banke.

Pojmovi

Članak 3.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *osnova za plaćanje* jest ovršna odluka domaćeg suda ili upravnog tijela koja ima potvrdu ovršnosti, ovršna nagodba sklopljena pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršna nagodba postignuta u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14), zadužnica, bjanko zadužnica, nalog za plaćanje Hrvatske radiotelevizije s potvrdom o ovršnosti, europski ovršni naslov i europski platni nalog, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine, obračun poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju, nalog Ministarstva financija za naplatu po aktiviranom državnom jamstvu, nalog za pljenidbu u postupku prisilnog izvršenja pravomoćno izrečene novčane kazne u kaznenom i prekršajnom postupku i svaka druga odluka nadležnog tijela kojom se u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe
2. *nadležno tijelo* jest tijelo koje je na temelju zakona ovlašteno donositi, odnosno izdavati osnovu za plaćanje i voditi postupak radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima
3. *ovrhovoditelj* jest osoba koja je podnijela zahtjev Agenciji za prisilnu naplatu novčane tražbine te osoba u čiju je korist takav zahtjev podnesen
4. *ovršenik* jest osoba protiv koje se tražbina ostvaruje
5. *banka* jest kreditna institucija, osnovana prema zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija, pod kojom se podrazumijeva banka, štedna banka i podružnica strane banke sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
6. *institucija za platni promet* jest pravna osoba koja na temelju zakona koji uređuje platni promet može pružati usluge platnog prometa u Republici Hrvatskoj
7. *poslovni subjekt* je pravna osoba, fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem

8. *potrošač* je fizička osoba koja ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se ne bavi slobodnim zanimanjem

9. *nalog* jest nalog koji Agencija na temelju osnove za plaćanje daje banci i Hrvatskoj narodnoj banci da prema podacima sadržanima u tom nalogu izvrši pljenidbu novčanih sredstava na računu ovršenika, izvrši plaćanje s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja ili drugi račun naveden u osnovi za plaćanje, provede odluku nadležnog tijela kojom je određena mjera osiguranja na novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima, izvrši blokadu, odnosno deblokadu računa ovršenika ili obavi drugu radnju radi izvršenja osnove za plaćanje

10. *račun* jest transakcijski račun u smislu zakona kojim se uređuje platni promet na kojem se u banci vode novčana sredstva u domaćoj i stranoj valuti, odnosno na kojem se u Hrvatskoj narodnoj banci vode novčana sredstva Republike Hrvatske u domaćoj i stranoj valuti, račun na kojem se u Hrvatskoj narodnoj banci vode novčana sredstva banke, novčani polog i ulog na štednju po viđenju

11. *oročena novčana sredstva* jesu novčana sredstva po ugovoru o oročenom novčanom pologu i oročenom ulogu na štednju

12. *blokada računa* jest zabrana isplate i prijenosa novčanih sredstava s računa ovršenika, osim izvršenja naloga na temelju ovoga Zakona

13. *račun specifične namjene* jest račun odnosno oročena novčana sredstva na kojima se temeljem posebnog propisa vode novčana sredstva odvojeno od imovine osobe koja upravlja tim sredstvima i koji je odgovarajuće označen u Jedinственном registru računa

14. *donositelj osnove za plaćanje* jest ovlašteno tijelo koje je donijelo odluku odnosno izdalo ili potvrdilo ispravu koja se smatra osnovom za plaćanje

15. *podnositelj osnove za plaćanje* jest ovrhovoditelj, odnosno osoba koja je podnijela osnovu za plaćanje

16. *jedinstveni identifikacijski podatak* jest jedinstveni matični broj građana, matični broj koji dodjeljuje Državni zavod za statistiku, matični broj subjekta iz sudskog registra odnosno drugi brojčani identifikacijski podatak koji je jedinstven za određenu fizičku ili pravnu osobu, pomoću kojega Agencija može na temelju dostupnih joj podataka iz službenih evidencija nedvojbeno utvrditi osobni identifikacijski broj te osobe.

GLAVA II.

II.1. PROVEDBA OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA

Opća odredba

Članak 4.

(1) Ovrha na novčanim sredstvima ovršenika provodi se na novčanim sredstvima po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama u kojima ovršenik ima otvorene račune i oročena novčana sredstva, prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, bez njegove suglasnosti, osim ako je osnovom za plaćanje ovrha odnosno osiguranje određeno isključivo na pojedinim računima u kojem slučaju će se ovrha odnosno osiguranje provesti na način i u opsegu kako je osnovom za plaćanje naloženo.

(2) Kada se ovrha treba provesti na novčanim sredstvima po računu specifične namjene, provodi se isključivo na novčanim sredstvima po tom računu.

(3) Ovrha se ne provodi na novčanim sredstvima, odnosno računima izuzetima od ovrhe temeljem zakona.

(4) Ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, na provedbu ovrhe odgovarajuće se primjenjuju zakoni kojima se uređuje ovršni postupak.

(5) Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje ako su osobni identifikacijski broj i ime i prezime odnosno naziv ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje odnosno zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjeva za naplatu istovjetni osobnom identifikacijskom broju i imenu i prezimenu odnosno nazivu koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(6) Ako u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje i ovrhu provesti prema podatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu naplatu odnosno iz zahtjeva za naplatu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju, ako je za tako dostavljeni osobni identifikacijski broj ispunjen uvjet iz stavka 5. ovoga članka.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka, ovrhovoditelj odgovara za štetu nastalu zbog pogrešno dostavljenog podatka o osobnom identifikacijskom broju.

(8) Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje provedba ovrhe temeljem osnove za plaćanje na odgovarajući način primjenjuju se i na provedbu osiguranja.

(9) Ministar financija detaljnije pravilnikom propisuje postupanje s novčanim sredstvima odnosno računima potrošača izuzetim od ovrhe.

Podnošenje osnove za plaćanje **Članak 5.**

(1) Nadležno tijelo, odnosno ovrhovoditelj podnosi osnovu za plaćanje Agenciji, u izvorniku, otpravku, ovjerenoj preslici ili ovjerenom prijepisu neposrednom dostavom, preporučenom pošiljkom s povratnicom, odnosno na drugi način uređen posebnim propisom.

(2) Zadužnica i bjanko zadužnica se uvijek dostavljaju u izvorniku.

(3) Osnova za plaćanje može se podnijeti i kao elektronička isprava u skladu sa propisima kojima se uređuje uporaba elektroničke isprave, a na način propisan pravilnikom kojim se uređuju tehnički uvjeti.

(4) Pismena temeljem kojih se zahtijeva postupanje po osnovi za plaćanje podnose se na način iz stavka 1. ili 2. ovoga članka.

(5) Odredbe ovoga Zakona koje uređuju postupanje s osnovom za plaćanje primjenjuju se na svaki pojedinačni zahtjev kojim se traži provedba ovrhe za određeni iznos iz osnove za plaćanje.

(6) Ovrhovoditelj uz osnovu za plaćanje za izravnu naplatu novčane tražbine na temelju ovršne odluke domaćeg suda ili upravnog tijela koje imaju potvrdu ovršnosti, ovršne nagodbe

sklopljene pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, zadužnice, bjanko zadužnice, naloga za plaćanje Hrvatske radiotelevizije s potvrdom o ovršnosti, europskog ovršnog naslova, europskog platnog naloga, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine ili obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine koju podnosi Agenciji, prilaže i zahtjev za izravnu naplatu na propisanom obrascu s podacima potrebnim za provedbu ovrhe prema odredbama ovoga Zakona.

(7) Ovrhovoditelj uz pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Agenciji podnosi i zahtjev za naplatu na propisanom obrascu, osim ako se ovrha provodi za poreze, doprinose i druga javna davanja.

(8) Zahtjev za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjev za opoziv zahtjeva za naplatu ovrhovoditelj podnosi na propisanom obrascu.

(9) Ako osnovu za plaćanje podnosi punomoćnik, dužan je dostaviti i punomoć za zastupanje pred Agencijom u izvorniku ili u ovjerenoj preslici.

(10) Prijenos novčanih sredstava može se zahtijevati isključivo u korist računa koji pripada ovrhovoditelju.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, prijenos novčanih sredstava može se zahtijevati u korist računa zakonskog zastupnika fizičke osobe koja je ovrhovoditelj iz osnove za plaćanje te u korist računa odvjetnika koji u tom postupku zastupa ovrhovoditelja kao punomoćnik za iznos troškova postupka iz osnove za plaćanje.

(12) Ovrhovoditelj koji ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj može tražiti prijenos novčanih sredstava isključivo u korist računa otvorenog u banci sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, osim ako je osnovom za plaćanje drugačije određeno.

(13) Ako banka zaprimi osnovu za plaćanje kojom je sud naložio banci provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu ovršenika, banka će tu osnovu za plaćanje dostaviti Agenciji isti ili najkasnije idući radni dan preporučenom pošiljkom ili neposrednom dostavom.

(14) Ministar financija detaljnije pravilnikom uređuje način i postupak podnošenja osnova za plaćanje, postupanje Agencije povodom podnesene osnove za plaćanje, oblik i sadržaj zahtjeva za naplatu iz stavka 6. ovoga članka te oblik i sadržaj zahtjeva za opoziv iz stavka 7. ovoga članka.

Očevidnik Članak 6.

(1) Očevidnik je jedinstvena baza podataka o svim zaprimljenim osnovama za plaćanje pojedinog ovršenika, stanju njihove izvršenosti te radnjama poduzetim prilikom provedbe ovrhe temeljem tih osnova za plaćanje.

(2) Očevidnik sadrži podatke o primljenim, vraćenim, izvršenim i neizvršenim osnovama za plaćanje.

- (3) Agencija vodi Očevidnik u elektroničkom obliku.
- (4) Osnovu za plaćanje Agencija upisuje u Očevidnik prema trenutku (datum, sat i minuta) primitka.
- (5) Ministar financija detaljnije pravilnikom uređuje sadržaj i način vođenja Očevidnika.

Redoslijed izvršenja osnove za plaćanje

Članak 7.

Agencija daje naloge za izvršavanje osnova za plaćanje onim redoslijedom kojim su upisane u Očevidnik ako drugim zakonom nije drugačije propisano.

Način izvršenja osnove za plaćanje

Članak 8.

Osnova za plaćanje izvršava se na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od banke koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u toj banci, te dalje redom po računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj banci.

Postupak izvršenja osnove za plaćanje

Članak 9.

- (1) Agencija nalaže banci da, u roku propisanom pravilnikom kojim se uređuje način i postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, izvrši nalog u visini potrebnoj za izvršenje osnove za plaćanje.
- (2) Banka izvršava nalog Agencije iz stavka 1. ovoga članka u visini raspoloživih novčanih sredstava po računima na kojima se provodi ovrha do iznosa određenog u nalogu Agencije i o tome obavještava Agenciju.
- (3) Pod raspoloživim novčanim sredstvima po računima iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke, osim ako su ovršenik i banka ugovorili drugačije ili je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava.
- (4) Ako nalog iz stavka 1. ovoga članka nije izvršen u cijelosti, banka će prema nalogu Agencije zabraniti raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima do visine određene u nalogu iz stavka 1. ovoga članka, sve do novoga naloga Agencije.
- (5) Postupak iz stavaka 1. i 4. ovoga članka Agencija ponavlja pojedinačno po bankama prema odredbi članka 8. ovoga Zakona.
- (6) Ako osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti nakon provedenog postupka sukladno stavcima 1. i 5. ovoga članka, Agencija daje nalog bankama da blokiraju sve ovršenikove račune i zabrane raspolaganje oročenim novčanim sredstvima.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka, Agencija u Jedinostveni registar računa stavlja oznaku blokade ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

(8) Nakon blokade ovršenikovih računa i zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, banke su dužne Agenciji dostavljati obavijest o svakom priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika, sve do naloga Agencije za deblokadu računa ovršenika i slobodno raspolaganje novčanim sredstvima.

(9) Priljev novčanih sredstava koristi se isključivo za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje pojedinog ovršenika, osim ako se prije provedbe ovrhe utvrdi da se radi o novčanim sredstvima koja nisu predmet ovrhe na novčanim sredstvima.

(10) Ako su svi računi ovršenika na kojima se provodi ovrha blokirani, po primitku nove osnove za plaćanje na teret računa tog ovršenika, Agencija će dati nalog banci ovršenika za izvršenje te osnove za plaćanje odmah po primitku obavijesti banke o priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika.

(11) Nakon izvršenja svih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku za ovršenika Agencija daje nalog bankama za deblokadu svih ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha, a u Jedinostvenom registru računa briše oznaku blokade računa i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

(12) Ako tražbina iz osnove za plaćanje nije namirena u cijelosti, Agencija će na zahtjev ovrhovoditelja i/ili nadležnog tijela izdati potvrdu o nemogućnosti namirenja, u roku od osam dana od dana primitka takvog zahtjeva.

(13) Agencija i banke dužne su osigurati tehničke uvjete za međusobnu razmjenu naloga i podataka.

(14) Ministar financija detaljnije pravilnicima propisuje način i postupak izvršenja osnove za plaćanje, način i rokove razmjene naloga i podataka između Agencije i banke te tehničke uvjete koje su Agencija i banke dužne osigurati za međusobnu razmjenu podataka.

Izvršenje osnove za plaćanje na oročenim novčanim sredstvima **Članak 10.**

(1) Oročena novčana sredstva koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po isteku ugovora o oročenju te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 9. stavku 9. ovoga Zakona.

(2) Dospjele kamate koje se prema ugovoru o oročenju isplaćuju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po dospijeću te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 9. stavku 9. ovoga Zakona.

(3) Banka i ovršenik ne smiju produžiti niti mijenjati ugovor o oročenju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ali ugovor mogu otkazati ili raskinuti u kojem

slučaju se ta sredstva smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 9. stavku 9. ovoga Zakona.

(4) Ministar financija detaljnije pravilnikom propisuje izvršenje osnove za plaćanje na oročenim novčanim sredstvima.

Izvršenje naloga Članak 11.

(1) Nalog za prijenos novčanih sredstava smatrat će se izvršenim onda kada je banka teretila ovršenikov račun u skladu sa standardima korištenja bankovnih tehnologija.

(2) Odmah po izvršenju naloga, banka je dužna bez odgađanja o tome propisanom elektroničkom porukom obavijestiti Agenciju.

(3) Ako ovršenik ima račun u istoj banci u kojoj je otvoren račun na koji je potrebno izvršiti prijenos novčanih sredstava, banka je dužna isti dan teretiti račun ovršenika i odobriti račun ovrhovoditelja.

(4) Ako su račun ovršenika i račun na koji je potrebno izvršiti prijenos novčanih sredstava u različitim bankama, banka koja provodi nalog dužna je isti radni dan, a najkasnije sljedeći radni dan odobriti račun banke na koji se vrši prijenos novčanih sredstava, a ta je banka dužna isti radni dan odobriti račun na koji je izvršen prijenos novčanih sredstava, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

(5) Ako je određena pljenidba novčanih sredstava ili zabrana raspolaganja odnosno uskrata isplate, smatra se da je nalog izvršen onda kada je banka zaplijenila raspoloživa novčana sredstva na računu ovršenika i/ili oročena novčana sredstva ili kada je ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika zabranila odnosno uskratila isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstava.

(6) Banka je dužna bez odgađanja propisanom elektroničkom porukom obavijestiti Agenciju o izvršenju naloga u slučajevima navedenim u stavku 5. ovoga članka.

(7) Ako se ovrha provodi radi naplate kamata koje temeljem osnove za plaćanje dospijevaju i nakon zapljene novčanih sredstava ovršenika, a ukupni iznos tražbine, uključujući i dospjelu kamatu do dana zapljene glavnice je zaplijenjen u cijelosti, protekom roka od 60 dana od primitka osnove za plaćanje, Agencija će dati nalog banci da zaplijeni i iznos dospjelih kamata na dan tog naloga.

(8) Daljnju zapljenu novčanih sredstava ovršenika na ime dospjelih kamata, Agencija je dužna obavljati svakih 60 dana računajući od dana slanja posljednjeg naloga banci za zapljenu dospjelih kamata, sve do izvršenja osnove za plaćanje u cijelosti.

(9) Ako su na teret ovršenika u Očevidniku upisane osnove za plaćanje za koje nije započeto izvršenje, Agencija dostavlja banci novi nalog iz stavka 1. odnosno stavka 5. ovoga članka nakon primitka elektroničke poruke kojom je banka potvrdila da je izvršila prethodno dostavljeni nalog u cijelosti.

Nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu
Članak 12.

(1) Ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka Agencija neće prestati s izvršavanjem upisane osnove za plaćanje niti nakon proteka roka od tri godine ako se ovrha provodi radi namirenja tražbine zakonskog uzdržavanja djeteta i druge tražbine kada se ovrha provodi radi namirenja budućih obroka po dospijeću.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, Agencija neće prestati s izvršavanjem upisane osnove za plaćanje niti nakon proteka roka od tri godine ako se radi o mjerama osiguranja iz kaznenog postupka.

(4) Ako je po osnovi za plaćanje, za koju je ispunjen uvjet iz stavka 1. ovoga članka zaplijenjen određeni iznos, taj iznos ostaje zaplijenjen i nakon prestanka daljnjeg izvršenja osnove, dok se ne steknu uvjeti za prijenos ili prestanak zapljene.

(5) Ministar financija detaljnije propisuje postupanje Agencije u slučaju nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje.

II.2. PROVEDBA OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA
DRŽAVNOG PRORAČUNA REPUBLIKE HRVATSKE I
PRORAČUNA JEDINICA LOKALNE I PODRUČNE
(REGIONALNE) SAMOUPRAVE

Članak 13.

(1) Radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa kojima se uređuju državni proračun i proračun jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske Agencija dostavlja Hrvatskoj narodnoj banci, a nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave Agencija dostavlja banci.

(3) Ovrha na novčanim sredstvima ovršenika Republike Hrvatske provodi se na računu državnog proračuna Republike Hrvatske.

(4) Agencija će provesti ovrhu na računu državnog proračuna Republike Hrvatske i kada je ovrha određena protiv proračunskog korisnika državnog proračuna kada se temeljem propisa kojim se uređuje proračun račun državnog proračuna smatra računom proračunskog korisnika.

(5) Agencija će provesti ovrhu na računu proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kada je ovrha određena protiv korisnika proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kada se temeljem propisa kojim se uređuje proračun, račun proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave smatra računom proračunskog korisnika.

(6) Ministar financija detaljnije pravilnikom uređuje način i postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

II.3. PROVEDBA OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA BANKE

Članak 14.

(1) Na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima banke odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija i međubankovnih platnih sustava.

(2) Ovrha na novčanim sredstvima banke provodi se iz sredstava banke u Hrvatskoj narodnoj banci.

(3) Nalog za provedbu ovrhe iz stavka 2. ovoga članka Agencija dostavlja Hrvatskoj narodnoj banci.

(4) Ministar financija detaljnije pravilnikom propisuje poseban način, uvjete i rokove izvršavanja osnove za plaćanje kod provedbe ovrhe na novčanim sredstvima banke.

GLAVA III. POSTUPANJE POSLOVNOG SUBJEKTA U UVJETIMA BLOKADE RAČUNA

Obračunsko plaćanje

Članak 15.

(1) Obračunsko plaćanje je namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se ustupom potraživanja, asignacijom te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja.

(2) Ovršenik – poslovni subjekt ne smije sklapati ugovore radi obračunskog plaćanja ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ako tim obračunskim plaćanjem kao vjerovnik tražbine onemogućuje ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu.

Plaćanje gotovim novcem

Članak 16.

Ovršenik – poslovni subjekt ne smije svoje obveze plaćati gotovim novcem ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja

oročenim novčanim sredstvima, a gotov novac koji je primio obavljajući registriranu djelatnost dužan je položiti na svoj račun u banci.

Plaćanje preko institucije za platni promet Članak 17.

Ovršenik – poslovni subjekt ne smije plaćati preko institucije za platni promet niti preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj kao niti plaćati ili primati plaćanja preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, ne smije preusmjeravati novčane i financijske tijekove na drugu osobu niti primati uplate i isplaćivati novčana sredstva na račune drugih osoba ako u Jedinostvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

GLAVA IV. STEČAJNI POSTUPAK, BRISANJE POSLOVNOG SUBJEKTA I ZATVARANJE RAČUNA

Stečajni postupak nad ovršenikom Članak 18.

(1) Trgovački sud dužan je rješenje o otvaranju stečajnog postupka, rješenje o obustavi stečajnog postupka, pravomoćno rješenje o zaključenju stečajnog postupka, rješenje o ukidanju rješenja kojim je otvoren stečajni postupak i rješenje o priznanju strane odluke o otvaranju stečajnog postupka dostaviti Agenciji bez odgode, neposrednom dostavom, preporučenom pošiljkom ili kao elektroničku ispravu u skladu sa propisom kojim se uređuje uporaba elektroničke isprave.

(2) Pod rješenjem o otvaranju stečajnog postupka, u smislu ovoga Zakona, podrazumijeva se i rješenje kojim se stečajni postupak otvara i istodobno zaključuje.

(3) Na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka iz stavka 1. ovoga članka u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Agencija prestaje s izvršavanjem osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik i pohranjuje ih, a naknadno zaprimljene osnove za plaćanje ne izvršava već iste vraća donositelju odnosno podnositelju uz obrazloženje razloga vraćanja. Iznimno, Agencija izvršava osnovu za plaćanje koja je donesena nakon otvaranja stečajnog postupka ako se ovrha provodi na novčanim sredstvima stečajne mase dužnika.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Agencija u Jedinostvenom registru računa stavlja oznaku stečaja na sve računa ovršenika, a na računima otvorenim prije otvaranja stečajnog postupka za vrijeme trajanja stečajnog postupka ostaje upisana oznaka blokade računa. Ako dužnik pojedinac otvori račun u banci nakon otvaranja stečajnog postupka, Agencija će banci dati nalog za blokadu tog računa, osim ako je račun dužnik pojedinac otvorio uz suglasnost stečajnog upravitelja odnosno suda.

(5) Nakon otvaranja stečajnog postupka Agencija daje nalog banci da novčana sredstva zaplijenjena po nalogu Agencije na računu stečajnog dužnika pravne osobe prije otvaranja stečajnog postupka oslobodi na račun stečajnog dužnika, osim novčanih sredstava zaplijenjenih radi osiguranja predujma za namirenje troškova stečajnog postupka sukladno odredbama Stečajnog zakona iz kojeg iznosa će se Agenciji naknaditi trošak podnošenja prijedloga.

(6) Novčana sredstva sa računa stečajnog dužnika banka će temeljem naloga suda ili stečajnog upravitelja prenijeti na račun koji je za stečajnog dužnika otvoren nakon otvaranja stečajnog postupka.

(7) Ako Agencija zaprimi rješenje kojim se ukida rješenje o otvaranju stečajnog postupka ili rješenje o obustavi stečajnog postupka koje je doneseno iz razloga koji ne dovode do brisanja iz odgovarajućeg registra, Agencija će osnove za plaćanje iz stavka 3. ovoga članka ponovno započeti izvršavati onim redoslijedom kojim su bile upisane u Očevidnik prije otvaranja stečajnog postupka i nastaviti s provedbom ovrhe sukladno odredbama ovoga Zakona.

(8) Ako Agencija nakon saznanja o pravomoćnom zaključenju ili obustavi stečajnog postupka za dužnika pojedinca zaprimi zahtjev za provođenjem ovrhe na temelju neke od osnova za plaćanje koje su pohranjene na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka, osnovu za plaćanje će upisati u Očevidnik prema vremenu primitka tog zahtjeva.

(9) Agencija će postupiti sukladno odredbama ovoga članka i ako podatak o otvaranju stečaja, zaključenju stečaja odnosno brisanju ovršenika zaprimi na temelju vjerodostojnih podataka dobivenih od nadležnog tijela koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(10) Ministar financija detaljnije će pravilnikom propisati postupanje Agencije i banaka u slučaju zaprimanja rješenja o otvaranju, zaključenju ili obustavi stečajnog postupka odnosno temeljem druge odluke donesene temeljem odredbi posebnog propisa kojim se uređuje stečajni postupak kao i način naplate troškova podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u korist Agencije.

Zatvaranje računa, statusne promjene, prestanak postojanja Članak 19.

(1) Račun ovršenika pravne osobe ne smije se zatvoriti ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade, a nema otvoren niti jedan drugi račun u banci.

(2) Račun ovršenika pravne osobe, neovisno o oznaci blokade u Jedinstvenom registru računa, banka je dužna zatvoriti kada je ovršenik prestao postojati brisanjem iz odgovarajućeg registra i u drugim slučajevima kada je to određeno propisom.

(3) Ako Agencija utvrdi da su zatvoreni svi računi ovršenika na kojima se može provesti ovrha, te da ovršenik niti u jednoj banci nema oročena novčana sredstva na kojima se može provesti ovrha, osnove za plaćanje upisane u Očevidnik nastaviti će izvršavati kada temeljem podataka iz Jedinstvenog registra računa utvrdi da je ovršenik otvorio novi račun pod istim osobnim identifikacijskim brojem.

(4) Za vrijeme dok ovršenik nema otvorenih računa na kojima se može provesti ovrha, Agencija neće nove osnove za plaćanje upisivati u Očevidnik niti po njima postupati.

(5) Ako Agencija iz dostupnih službenih evidencija zaprimi podatak ili na drugi način sazna za statusnu promjenu pripajanja odnosno spajanja ovršenika, Agencija neizvršene osnove za plaćanje upisuje u Očevidnik pravnog sljednika ovršenika.

(6) Ako je za ovršenika nastupila statusna promjena podjele, Agencija će nastaviti s provedbom ovrhe protiv pravnog sljednika ovršenika na zahtjev ovrhovoditelja ako ovrhovoditelj dostavi plan podjele ili drugu službenu ispravu izdanu od strane nadležnog tijela iz koje Agencija može nedvojbeno utvrditi da je obveza iz određene osnove za plaćanje na njega prešla.

(7) Ako je ovršenik pravna osoba prestao postojati uslijed brisanja iz odgovarajućeg registra bez pravnog sljednika odnosno ako je ovršenik fizička osoba umro, a ne postoje uvjeti za prijenos na račun ovrhovoditelja, Agencija po saznanju za tu okolnost prestaje s izvršavanjem osnova za plaćanje i iste pohranjuje.

(8) Agencija će nakon saznanja o prestanku postojanja ovršenika pravne osobe dati nalog bankama da novčana sredstva prethodno zaplijenjena na računu tog ovršenika po nalogu Agencije, prenesu na račun državnog proračuna, dok će u slučaju saznanja za smrt ovršenika fizičke osobe, novčana sredstva ostati zaplijenjena do zaprimanja drugačijeg naloga za postupanje s tim sredstvima.

(9) Iznimno od odredbe stavka 8. ovoga članka, novčana sredstva zaplijenjena na računu ovršenika će ostati zaplijenjena i za ista će Agencija izdati nalog banci za prijenos na račun ovrhovoditelja i nakon saznanja da je ovršenik pravna osoba prestao postojati odnosno uslijed smrti ovršenika fizičke osobe, u slučaju kada za ista teče rok za prijenos novčanih sredstava od 60 dana od dana zaprimanja osnove za plaćanje u Agenciju sukladno odredbama Ovršnog zakona.

(10) Ako dođe do statusne promjene ovrhovoditelja pravne osobe, Agencija će nastaviti provedbu ovrhe u korist pravnog sljednika u skladu s podacima iz Jedinog registra računa, odnosno temeljem zahtjeva pravnog sljednika ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje. Ako se radi o statusnoj promjeni podjele, uz zahtjev za nastavak provedbe ovrhe ovrhovoditelj mora dostaviti plan podjele ili drugu službenu ispravu izdanu od strane nadležnog tijela iz koje Agencija može nedvojbeno utvrditi da je tražbina iz određene osnove za plaćanje na njega prešla.

(11) Ako je ovrhovoditelj pravna osoba prestao postojati uslijed brisanja iz odgovarajućeg registra bez pravnog sljednika, Agencija po saznanju za tu okolnost prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje. Ako postoje zaplijenjena sredstva temeljem te osnove za plaćanje, po ispunjenju uvjeta za prijenos Agencija će dati banci nalog za prijenos tih sredstava u korist računa državnog proračuna.

(12) U slučaju smrti ovrhovoditelja fizičke osobe, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje. Ako postoje zaplijenjena sredstva temeljem osnove za plaćanje, Agencija će nalog za prijenos zaplijenjenih sredstava dati banci nakon što se ispune uvjeti za nastavak ovrhe u korist nasljednika.

(13) Ministar financija pravilnikom detaljnije propisuje postupanje Agencije i banaka u slučaju zatvaranja računa ovršenika ili ovrhovoditelja, statusne promjene na strani ovršenika ili ovrhovoditelja kao i za slučaj prestanka postojanja ovršenika ili ovrhovoditelja.

GLAVA V.
DAVANJE, ČUVANJE I POHRANA PODATAKA

Davanje podataka
Članak 20.

(1) Agencija daje podatke, preslike i potvrde iz Očevidnika na temelju zahtjeva koji nadležno tijelo, ovrhovoditelj, ovršenik, banke za njezine klijente te druge ovlaštene osobe dostavljaju u Agenciju u pisanom ili elektroničkom obliku.

(2) Nadležno tijelo u smislu stavka 1. ovoga članka je tijelo javne vlasti koje je ovlašteno na temelju zakona voditi parnični, izvanparnični, kazneni, prekršajni ili upravni postupak kada podatke traže radi potreba vođenja tog postupka.

(3) Agencija će ovršeniku i ovrhovoditelju na zahtjev dati sve podatke iz Očevidnika koji se na njih odnose.

(4) Agencija će banci za njenog klijenta na zahtjev dati podatke o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje, danima blokade i postojanju mjere osiguranja.

(5) Agencija će osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke koji su za ovršenika evidentirani u Očevidniku o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje i danima blokade računa, podatak o tome ima li ovršenik otvoren račun u banci te ako je ovršenikov račun blokiran dulje od 6 mjeseci i podatak je li u posljednjih 6 mjeseci bilo naplata po ranije dostavljenim osnovama za plaćanje.

(6) Podnositelj zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg ostvarenja ili osiguranja namjerava pokrenuti ovršni postupak odnosno postupak osiguranja te priložiti presliku isprave na kojoj se ona temelji.

(7) Agencija podatke iz Očevidnika obrađuje i daje na temelju ovoga Zakona, odgovarajuće primjenjujući pritom propise kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(8) Agencija podatke iz Očevidnika može koristiti za izradu analiza i izvješća u agregiranom obliku za statističke, analitičke i druge potrebe, a daje ih na temelju pisanog zahtjeva podnositelja.

(9) Banka može podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke do kojih je došla na temelju odredaba ovoga Zakona, koristiti isključivo za potrebe provedbe Zakona i ne smije ih koristiti u druge svrhe, prosljeđivati niti ugrađivati u svoje proizvode i usluge, osim ako za to nije pribavila izričitu suglasnost klijenta na kojeg se ti podaci odnose.

(10) Na davanje, korištenje, uporabu, čuvanje, pohranu podataka koji se prikupljaju, obrađuju i daju na temelju ovoga Zakona, ne primjenjuju se odredbe zakona koji uređuje pravo na pristup informacijama.

(11) Agencija je ovlaštena prikupljati, obrađivati, pohranjivati i koristiti podatke o svim pravnim i fizičkim osobama iz svih registara i od svih javnih tijela koja te podatke vode, i prije početka provedbe ovrhe u korist ili na teret tih osoba, ako se radi o podacima koji su Agenciji potrebni za pravovremeno postupanje po odredbama ovoga Zakona.

(12) Agencija je dužna primjenjivati odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjena i gubitka.

(13) Ministar financija pravilnikom propisuje opseg podataka koji se daju, način i rokove njihova davanja, korištenja i uporabe te podatke iz stavka 11. ovoga članka.

Čuvanje, pohrana i zaštita podataka **Članak 21.**

(1) Agencija je dužna čuvati osnovu za plaćanje tri godine od dana kada je tražbina za koju je zatražena ovrha temeljem osnove za plaćanje naplaćena u cijelosti, odnosno od dana kada je Agencija prestala provoditi ovrhu radi obustave, na zahtjev ovrhovoditelja ili temeljem posebnog propisa kojim se uređuje prestanak provedbe ovrhe u odnosu na pojedinu osnovu za plaćanje.

(2) Ovrhovoditelj ili ovršenik kada je ovlašten temeljem zakona može u roku iz stavka 1. ovoga članka od Agencije zatražiti vraćanje osnove za plaćanje.

(3) Ako ovrhovoditelj ili ovršenik ne zatraži vraćanje osnove za plaćanje, Agencija je može uništiti.

(4) Agencija je dužna čuvati podatke iz Očevidnika u elektroničkom obliku trajno.

(5) Ministar financija detaljnije pravilnikom propisuje način čuvanja i pohrane podataka.

GLAVA VI. **NAKNADE**

Članak 22.

(1) Ovrhovoditelj je dužan predujmiti Agenciji iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očevidnik zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja.

(2) Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očevidnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma.

(3) Iznimno od odredbi stavaka 1. i 2. ovoga članka, ovrhovoditelj nije dužan Agenciji predujmiti naknadu u slučaju kada se ovrha/osiguranje provodi:

1. radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djeteta
2. radi naplate tražbine po osnovi privremenog uzdržavanja
3. radi naplate tražbine po osnovi neisplaćene plaće, naknade plaće ili otpremnine
4. radi naplate tražbina Republike Hrvatske te tražbina s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja
5. radi naplate novčane kazne, oduzete imovinske koristi i troškova u prekršajnom i kaznenom postupku
6. radi izvršenja mjera osiguranja iz kaznenog, prekršajnog ili poreznog postupka
7. radi naplate tražbine u korist Agencije.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, naknadu za provedbu ovrhe Agenciji dužan je platiti ovršenik, a Agencija će iznos naknade upisati u Očevidnik prije tražbine iz osnove za plaćanje za koju se naplaćuje i za taj iznos provesti ovrhu sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Naknadu za vraćanje osnove za plaćanje, promjenu ovrhovoditelja i druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovrhovoditelja plaća ovrhovoditelj, a Agencija nije dužna poduzeti traženu radnju prije plaćanja naknade.

(6) Ovršenik je dužan Agenciji platiti naknadu za vraćanje naplaćene zadužnice te naknadu za druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovršenika.

(7) Naknadu za davanje podataka, preslika i potvrda iz Očevidnika na novčanim sredstvima plaća podnositelj zahtjeva, a Agencija nije dužna dati podatke, preslike niti potvrde prije plaćanja naknade.

(8) Na iznos naknada koje Agencija naplaćuje za poduzimanje radnji pri provedbi ovrhe ne plaća se porez na dodanu vrijednost.

(9) Ministar financija propisuje vrste i visine naknada za obavljanje poslova propisanih ovim Zakonom te način naplate naknade.

GLAVA VII. JEDINSTVENI REGISTAR RAČUNA

Vodenje i dostava podataka Članak 23.

(1) Agencija vodi Jedinostveni registar računa.

(2) Jedinostveni registar računa jest elektronička baza podataka koja sadrži podatke o svim računima i oročenim novčanim sredstvima te podatke o stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama svih fizičkih i pravnih osoba.

(3) Obveznici dostave podataka u Jedinostveni registar računa jesu banke, Hrvatska narodna banka, stambene štedionice i kreditne unije.

(4) Obveznici dostave podataka iz stavka 3. ovoga članka dužni su dnevno dostavljati u Jedinostveni registar računa podatke o otvorenim računima i oročenim novčanim sredstvima, podatke o stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama kao i podatke o naknadno nastalim promjenama po tim računima, oročenim novčanim sredstvima, stambenim štednim ulozima i depozitima u kreditnim unijama.

(5) Podaci koje obveznici iz stavka 3. ovoga članka dostavljaju u Jedinostveni registar računa ne sadrže podatke o stanju na računu niti podatke o stanju oročenih novčanih sredstava odnosno stambene štednje.

(6) Na dostavu podataka iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se obveza čuvanja bankovne tajne sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne institucije, odnosno obveza čuvanja povjerljivih podataka sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne unije.

(7) Agencija u Jedinstveni registar računa upisuje podatke o oznaci blokade računa i zabrani raspolaganja oročenim novčanim sredstvima te podatke dobivene od nadležnog tijela koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

(8) Obveznik iz stavka 3. ovoga članka dužan je uskladiti podatke koje je dostavio u Jedinstveni registar računa s podacima koje je u Jedinstveni registar računa upisala Agencija sukladno stavku 7. ovoga članka.

(9) Podatke koje je Agencija u Jedinstveni registar računa upisala za račune, oročena novčana sredstva, stambene štednje i depozite obveznici dostave iz stavka 3. ovoga članka mogu koristiti isključivo za potrebe postupanja sukladno ovome Zakonu.

(10) Ministar financija pravilnikom detaljnije propisuje sadržaj Jedinstvenog registra računa, obuhvat podataka, način i rokove dostave i usklađivanja podataka, davanje, korištenje i uporabu podataka, uvid u podatke iz Jedinstvenog registra računa te postupanje obveznika dostave podataka s podacima koje u Jedinstveni registar računa upisuje Agencija.

Javni podaci, uvid i davanje podataka **Članak 24.**

(1) Javni podaci u Jedinstvenom registru računa jesu podaci o poslovnom subjektu, a to su:

1. osobni identifikacijski broj
2. tvrtka ili naziv, odnosno ime i prezime
3. sjedište i adresa
4. broj računa i oročenih novčanih sredstava odnosno depozita u kreditnoj uniji i naziv banke odnosno koja vodi račun odnosno oročena novčana sredstva odnosno kreditne unije u kojoj se vodi depozit
5. oznaka blokade računa odnosno zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima
6. datum otvaranja i zatvaranja računa i oročenih novčanih sredstava u banci odnosno depozita u kreditnoj uniji
7. datum isteka ugovora o oročenju
8. drugi podaci o računu i oročenim novčanim sredstvima odnosno depozitu u kreditnoj uniji poslovnog subjekta koji su propisani pravilnikom iz članka 23. stavka 10. ovoga Zakona.

(2) U odnosu na poslovnog subjekta koji je fizička osoba javni podaci u smislu stavka 1. ovoga članka su samo podaci o računima koji su otvoreni radi obavljanja gospodarske ili druge djelatnosti ili slobodnog zanimanja.

(3) Agencija će podnositelju na temelju njegovog pisanog zahtjeva osigurati uvid u javne podatke u Jedinstvenom registru računa ili će mu ih dati u pisanom obliku.

(4) Podaci iz Jedinstvenog registra računa koji se odnose na potrošače, a koje upisuju obveznici dostave podataka iz članka 23. stavak 3. ovoga Zakona nisu javni i na njih se na odgovarajući način primjenjuje zakon kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, osim podatka o tome ima li potrošač prema podacima iz Jedinstvenog registra računa otvoren račun te podataka o računima specifične namjene.

(5) Podatke koji nisu javni Agencija daje na temelju pisanog zahtjeva sudu i drugom nadležnom tijelu te banci, Hrvatskoj narodnoj banci, stambenoj štedionici i kreditnoj uniji za njihove klijente i potrošaču podatke koji se na njega odnose.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje naknadu za uvid i davanje podataka iz Jedinstvenog registra računa.

Odgovornost za točnost podataka

Članak 25.

(1) Banke, Hrvatska narodna banka, stambene štedionice i kreditne unije odgovorne su za točnost podataka i redovitost njihove dostave u Jedinstveni registar računa.

(2) Agencija je odgovorna za istovjetnost podataka u Jedinstvenom registru računa s podacima koje su dostavile banke, Hrvatska narodna banka, stambene štedionice i kreditne unije.

(3) Agencija nije odgovorna za nepravilnosti nastale u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ako je do tih nepravilnosti došlo uslijed netočnih ili nepotpunih podataka koje su obveznici dostave podataka dostavili u Jedinstveni registar računa odnosno uslijed netočnih ili nepotpunih podataka dostavljenih od strane nadležnog tijela koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima.

GLAVA VIII. NADZOR I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 26.

(1) Ministarstvo financija nadzire primjenu ovoga Zakona u Agenciji i poslovnim subjektima.

(2) Hrvatska narodna banka nadzire primjenu ovoga Zakona u bankama, stambenim štedionicama i kreditnim unijama.

(3) Agencija, banke, Hrvatska narodna banka, stambene štedionice i kreditne unije dužne su na zahtjev nadzornih tijela iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostaviti izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnima za provođenje nadzora prema ovom Zakonu.

(4) U postupku nadzora nadzorna tijela iz stavaka 1. i 2. ovoga članka rješenjem će, ovisno o vrsti nepravilnosti, odrediti otklanjanje utvrđene nepravilnosti i ostaviti primjereni rok za njezino otklanjanje, koji ne može biti kraći od tri dana.

(5) Ako nepravilnost iz stavka 4. ovoga članka bude otklonjena u tijeku nadzora ili u ostavljenom roku za otklanjanje nepravilnosti, nadzorno tijelo iz stavka 4. ovoga članka neće pokrenuti prekršajni postupak.

(6) Ako je nepravilnost iz stavka 4. ovoga članka neotklonjiva, a radi iste nije nastala šteta ovršeniku, ovrhovoditelju ili trećoj osobi, ili je nastala šteta popravljena, nadzorno tijelo iz stavka 4. ovoga članka neće pokrenuti prekršajni postupak.

(7) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

GLAVA IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji Agencije Članak 27.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Agencija:

1. ako osnovu za plaćanje ne upiše u Očevidnik prema trenutku (datum, sat i minuta) primitka u Agenciju (članak 6. stavak 4.)
2. ako osnovu za plaćanje ne izvrši propisanim redoslijedom (članak 7.)
3. ako ne naloži banci da izvrši nalog u visini potrebnoj za izvršenje osnove za plaćanje (članak 9. stavak 1.)
4. ako nakon izvršenja svih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku za ovršenika ne da banci nalog za deblokadu svih ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha i u Jedinstvenom registru računa ne briše oznaku blokade računa i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima (članak 9. stavak 11.)
5. ako ne osigura tehničke uvjete za razmjenu naloga i podataka (članak 9. stavak 13.)
6. ako ne prestane s izvršavanjem osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka (članak 18. stavak 3.)
7. ako ne daje podatke, preslike i potvrde iz Očevidnika na temelju zahtjeva nadležnog tijela, ovrhovoditelja, ovršenika, banke za njezine klijente te druge ovlaštene osobe dostavljenog u pisanom ili elektroničkom obliku (članak 20. stavak 1.)
8. ako osnovu za plaćanje ne čuva u roku u kojem ju je dužna čuvati (članak 21. stavak 1.)
9. ako ne čuva trajno podatke iz Očevidnika u elektroničkom obliku (članak 21. stavak 4.)
10. ako ne primjenjuje odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjena i gubitka (članak 20. stavak 12.)
11. ako podaci u Jedinstvenom registru računa nisu istovjetni s podacima koje su dostavile banke, Hrvatska narodna banka, stambene štedionice i kreditne unije (članak 25. stavak 2.)
12. ako na zahtjev nadzornih tijela ne dostavi izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnim za provođenje nadzora (članak 26. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u Agenciji.

Prekršaji banke Članak 28.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj banka i Hrvatska narodna banka:

1. ako u roku ne izvrši nalog u visini raspoloživih sredstva na računima do iznosa određenog u nalogu Agencije i ako o tome ne obavijesti Agenciju (članak 9. stavak 1.)
2. ako odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke dostavi kao priljev novčanih sredstava na račun, osim ako su ovršenik i banka tako ugovorili ili je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava (članak 9. stavak 3.)

3. ako u slučaju kada nalog Agencije nije izvršen u cijelosti ne zabrani raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima do visine određene u nalogu Agencije (članak 9. stavak 4.)
4. ako ne blokira sve ovršenikove račune i ne zabrani raspolaganje oročenim novčanim sredstvima na temelju naloga Agencije u slučaju kada osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti (članak 9. stavak 6.)
5. ako nakon blokade ovršenikovih računa i zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima ne dostavi obavijest o svakom priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika, sve do naloga Agencije za deblokadu računa ovršenika i slobodno raspolaganje novčanim sredstvima (članak 9. stavak 8.)
6. ako priljev novčanih sredstava na blokirani račun ovršenika koristi za izvršenje bilo kojeg drugog naloga osim za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje pojedinog ovršenika (članak 9. stavak 9.)
7. ako ne osigura tehničke uvjete za razmjenu naloga i podataka (članak 9. stavak 13.)
8. ako promijeni ili produži ugovor o oročenju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima (članak 10. stavak 3.)
9. ako za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima ne doznači kao priljev na račun ovršenika oročena novčana sredstva po isteku ugovora o oročenju odnosno dospjelu kamatu koje se prema ugovoru o oročenju isplaćuju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima (članak 10. stavci 1. i 2.)
10. ako novčana sredstva po ugovoru o oročenju koji je otkazan ili raskinut za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima isplati ovršeniku umjesto da ih doznači kao priljev na račun ovršenika (članak 10. stavak 3.)
11. ako po nalogu ne tereti ovršenikov račun u skladu sa standardima korištenja bankovnih tehnologija i o tome ne obavijesti Agenciju bez odgađanja (članak 11. stavak 1. i 2.)
12. ako isti dan ne tereti račun ovršenika i ne odobri račun ovrhovoditelja, u slučaju da ovršenik ima račun u istoj banci u kojoj ovrhovoditelj ima otvoren račun (članak 11. stavak 3.)
13. ako ne odobri isti radni dan ili najkasnije sljedeći radni dan račun banke u kojoj ovrhovoditelj ima otvoren račun, u slučaju da su račun ovršenika i račun ovrhovoditelja u različitim bankama (članak 11. stavak 4.)
14. ako po nalogu ne zaplijeni novčana sredstva na računu ovršenika i/ili oročena novčana sredstva i o tome ne obavijesti Agenciju bez odgađanja (članak 11. stavci 5. i 6.)
15. ako po nalogu ne zabrani, odnosno uskrati isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstva ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika kada je određena pljenidba novčanih sredstava ili zabrana raspolaganja odnosno uskrata isplate (članak 11. stavak 5.)
16. ako zatvori račun pravne osobe koji u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade, a ta osoba nema otvoren niti jedan drugi račun u banci (članak 19. stavak 1.)
17. ako podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke o pravnim osobama do kojih je došla na temelju odredaba ovoga Zakona ne koristi isključivo za potrebe provedbe ovoga Zakona, već iste koristi u druge svrhe, prosljeđuje odnosno ugrađuje u svoje proizvode i usluge, a za to nije pribavila izričitu suglasnost klijenta na kojeg se podaci odnose (članak 20. stavak 9.)
18. ako dnevno ne dostavi podatke o otvorenim računima i promjenama po računima i oročenim novčanim sredstvima u Jedinstveni registar računa (članak 23. stavak 4.)
19. ako podatke dostavljene u Jedinstveni registar računa ne uskladi s podacima koje je u Jedinstveni registar računa upisala Agencija (članak 23. stavak 8.)
20. ako na zahtjev nadzornih tijela ne dostavi izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnima za provođenje nadzora (članak 26. stavak 3.)

21. ako ne dostavi Agenciji isti ili najkasnije sljedeći radni dan osnovu za plaćanje kojom je sud naložio banci provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu ovršenika (članak 5. stavak 13.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u banci.

Prekršaji stambene štedionice ili kreditne unija

Članak 29.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stambena štedionica ili kreditna unija:

1. ako dnevno ne dostavi podatke o otvorenim stambenim štednim ulozima i depozitima i podatke o naknadno nastalim promjenama po štednim ulozima i depozitima u Jedinostveni registar računa (članak 23. stavak 4.)

2. ako podatke dostavljene u Jedinostveni registar računa ne uskladi s podacima koje je u Jedinostveni registar računa upisala Agencija (članak 23. stavak 8.)

3. ako na zahtjev nadzornih tijela ne dostavi izvješća, podatke i druge obavijesti o svim pitanjima važnima za provođenje nadzora (članak 26. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u stambenoj štedionici ili kreditnoj uniji.

Prekršaji ovršenika – poslovnog subjekta

Članak 30.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ovršenik – pravna osoba:

1. ako sklopi ugovor radi obračunskog plaćanja dok u Jedinostvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ako tim obračunskim plaćanjem kao vjerovnik tražbine onemogućuje ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu (članak 15. stavak 2.)

2. ako za vrijeme dok u Jedinostvenom registru računa ima oznaku blokade računa odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, svoje obveze plati gotovim novcem ili ako gotov novac koji je primio obavljajući registriranu djelatnost ne položi na svoj račun u banci (članak 16.)

3. ako za vrijeme dok u Jedinostvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima plati preko institucije za platni promet ili preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj, plati ili primi plaćanje preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, odnosno preusmjerava novčane i financijske tijekove na drugu osobu ili prima uplate i isplaćuje novčana sredstva na račune drugih osoba (članak 17.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u poslovnom subjektu pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se ovršenik – fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

GLAVA X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Pravilnici Članak 31.

(1) Ministar financija donijet će pravilnike iz članka 4. stavka 9., članka 5. stavka 14., članka 9. stavka 14., članka 10. stavka 4., članka 13. stavka 6., članka 14. stavka 4., članka 18. stavka 10., članka 19. stavka 13., članka 20. stavka 13., članka 21. stavka 5., članka 23. stavka 10. i članka 24. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka, na snazi ostaju sljedeći pravilnici:

1. Pravilnik o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 6/13)

2. Pravilnik o tehničkim uvjetima i postupku prilagodbe Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 96/10, 130/10, 99/11 i 6/13)

3. Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 105/10, 124/11, 52/12 i 6/13) i

4. Pravilnik o Jedinstvenom registru računa (Narodne novine, br. 156/13 i 71/16).

(3) Pravilnik o načinu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima banke (Narodne novine, broj 36/18) ostaje na snazi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Prestanak važenja propisa Članak 32.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 91/10 i 112/12).

Osnove za plaćanje u prijelaznom razdoblju Članak 33.

(1) Agencija je dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako od dana stupanja na snagu ovoga Zakona do prestanka izvršenja osnove za plaćanje tražbina iz osnove za plaćanje bude barem djelomično naplaćena, Agencija neće prestati izvršavati tu osnovu za plaćanje.

(3) Osnove za plaćanje za koje je ispunjen uvjet iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Agencija će čuvati tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Naknadna procjena učinka
Članak 34.

Ministarstvo financija će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Stupanje na snagu
Članak 35.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Predmet ovoga Zakona je provedba ovrhe na novčanim sredstvima, uključujući vođenje Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje, postupanje u slučaju nedostatka novčanih sredstava za provedbu ovrhe, postupanje poslovnog subjekta u uvjetima blokade njegovog računa, davanje, čuvanje i pohrana podataka, naknade, vođenje Jedinственog registra računa te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom utvrđeno je da ovrhu na novčanim sredstvima provode Agencija, Hrvatska narodna banka i banke.

Uz članak 3.

U ovom članku objašnjeni su pojmovi koji će se primjenjivati u ovome Zakonu radi posljednjih izmjena Ovršnog zakona kojima je izmijenjen i proširen popis ovršnih isprava koje se mogu dostaviti na izravnu naplatu prema odredbi članka 209. tog zakona, osobito je nužno uskladiti odredbu Zakona koja uređuje što se ima smatrati osnovom za plaćanje.

Uz članak 4.

Članak 4. sadrži opće odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika. Ovrha se provodi na novčanim sredstvima po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama u kojima ovršenik ima otvorene račune i oročena novčana sredstva, prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, bez njegove suglasnosti, osim ako je osnovom za plaćanje ovrha odnosno osiguranje određeno isključivo na pojedinim računima u kojem slučaju će se ovrha odnosno osiguranje provesti na način i u opsegu kako je osnovom za plaćanje naloženo. Odredbom stavaka 2. i 3. definiraju se iznimke od pravila provedbe ovrhe na svim računima i oročenim novčanim sredstvima ovršenika, prema osobnom identifikacijskom broju i to u slučaju kada se ovrha treba provesti na novčanim sredstvima po računu specifične namjene kao i za slučaj da se radi o novčanim sredstvima, odnosno računima izuzetima od ovrhe temeljem propisa, na kojima se ovrha ne provodi.

Odredbom stavka 4. propisana je podredna primjena zakona kojima se uređuje ovršni postupak.

Odredbom stavka 5. propisuje se da će Agencija postupiti po osnovi za plaćanje samo u slučaju kada su podaci o nazivu odnosno imenu i prezimenu ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje istovjetni onima koje je za osobni identifikacijski broj iz osnove upisalo nadležno tijelo koje je temeljem propisa dodjeljuje osobne identifikacijske brojeve i vodi evidenciju o osobnim identifikacijskim brojevima.

Odredbom stavka 6. propisuje se da će Agencija, ako je ispunjen uvjet iz stavka 5., postupiti i onda kada u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, te će ovrhu provesti prema podatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu naplatu odnosno iz zahtjeva za naplatu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju.

Odredbom stavka 7. propisano je da u slučaju iz stavka 5. ovoga članka ovrhovoditelj odgovara za štetu nastalu zbog pogrešno dostavljenog podatka o osobnom identifikacijskom broju.

Uz članak 5.

Mijenja se naslov članka i termin „dostaviti“, u smislu fizičke dostave, mijenja se u cijelom članku u prikladniji i precizniji termin „podnositi“ u smislu zahtijevanja postupanja od Agencije temeljem osnove za plaćanje.

U odredbama stavaka 6. i 7. propisuje se i obveza podnošenja posebnog obrasca zahtjeva za provedbu ovrhe temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, budući da ove osnove za plaćanje nisu obuhvaćene zahtjevom za izravnu naplatu, kao i obveza podnošenja propisanog obrasca za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjeva za provedbu ovrhe. Korištenje obrazaca pojednostavljuje postupanje strankama i osigurava da se pri podnošenju zahtjeva ne propuste dostaviti podaci koji su nužni za provedbu ovrhe odnosno za postupanje po zahtjevu za opozivom te se time smanjuje broj osnova za plaćanje koje Agencija vraća podnositelju radi nedostajućih podataka. Iznimka od obveze podnošenja propisanog obrasca propisana je za slučajeve kad se ovrha provodi za poreze, doprinose i druga javna davanja budući da se u navedenim slučajevima radi u pravilu o rješenjima o ovrsi koja na izvršenje dostavlja Porezna uprava u obliku elektroničke isprave pri čemu se vrši automatska provjera dostavljenih podataka i nije moguće zaprimanje isprave s nedostajućim ili neispravnim podacima.

Odredbom stavka 8. propisana je obveza dostave valjane punomoći u smislu odredbi Zakona o parničnom postupku ako osnovu za plaćanje podnosi punomoćnik, a kako bi se razriješile dvojbe oko toga važi li dana punomoć u ranijem postupku i za podnošenje osnove za plaćanje na naplatu u Agenciju. Kako Agencija nema uvid u spise postupka koji je prethodio ishodu osnove za plaćanje, a time niti uvida u opseg i trajanje dane punomoći u tom predmetu, nužno je da punomoćnik dokaže da za podnošenje osnove za plaćanje na naplatu ima ovlaštenje stranke.

Odredbom stavka 9. propisano je da ovrhovoditelj kada dostavlja osnovu za plaćanje na temelju koje se treba izvršiti prijenos novčanih sredstava s računa ovršenika u korist ovrhovoditelja, može tražiti prijenos novčanih sredstava isključivo u korist svog računa. Iznimka je propisana sukladno odredbama Ovršnog zakona za iznos troškova postupka za koje se može tražiti i isplata na račun odvjetnika koji je punomoćnik ovrhovoditelja te za slučaj kada fizičku osobu zastupa zakonski zastupnik (roditelj, skrbnik) kada se isplata može tražiti u korist računa zakonskog zastupnika. Odredbom stavka 10. propisano je da ovrhovoditelji koji imaju prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj mogu tražiti isplatu samo na račun u domaćoj banci osim ako je osnovom za plaćanje drugačije naloženo. Ovim odredbama ujednačava se primjena pravila na sve sudionike provedbe ovrhe na novčanim sredstvima tako da se sprječava one ovrhovoditelje koji su ujedno i ovršenici, da koriste prednosti sustava kao ovrhovoditelji, a izbjegavaju svoje obveze kao ovršenici te se smanjuje mogućnost namjernog izbjegavanja ispunjenja obveza i porezne evazije.

Odredbom stavka 11. propisano je na koji način će postupiti banke, ako im je sud dostavio osnovu za plaćanje koju treba izvršiti s računa ovršenika, a kako bi se osigurao jedinstveni redoslijed i jedinstvena pravila u postupanju pri provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, odnosno kako bi se izbjeglo paralelno provođenje ovrhe i u banci mimo sustava provedbe ovrhe temeljem ovoga Zakona.

Uz članak 6.

Odredbom ovoga članka propisano je što je Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, koje podatke sadrži i na koji način ga Agencija vodi. Odredbom stavka 4. propisan je način upisa osnova za plaćanje u Očevidnik. Osnove za plaćanje uvijek će se u Očevidnik upisati onim redom kojim su pristigle u Finu, a kao datum primitka upisati će se datum, sat i minuta kada je Agencija podatke o osnovi za plaćanje upisala u Očevidnik, odnosno kada je osnovu za plaćanje unijela u elektroničkom obliku jer je Očevidnik elektronička baza. Kako Agencija ne

može pristupiti izvršenju prije nego što minimalne podatke iz osnove upiše u Očevidnik, jer se ovrha provodi elektroničkim putem na temelju unesenih podataka, potrebno je prvo osnovu skenirati i identificirati odnosno označiti.

Uz članak 7.

Ovim člankom uređeno je da Agencija izvršava osnove za plaćanje prema redoslijedu upisa u Očevidnik iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona, dakle prema datumu, satu i minuti primitka, osim ako drugim zakonom nije drugačije propisano. Primjerice, odredba članka 527. Obiteljskog zakona propisuje da će se ovrha radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja provesti na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima te na novčanim sredstvima po računu prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina neovisno o vremenu njihova nastanka.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisano je da će se osnova za plaćanje izvršavati na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od banke koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u toj banci, te dalje redom po svim bankama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj banci.

Uz članak 9.

Člankom 9. propisan je postupak izvršenja osnove za plaćanje. Agencija daje nalog banci da izvrši nalog u visini potrebnoj za izvršenje osnove za plaćanje. Banka izvršava nalog u visini raspoloživih sredstava do iznosa određenog u nalogu Agencije, te o tome obavještava Agenciju.

Odredbom stavka 2. propisuje se i da će se ovrha iznimno provesti na sredstvima po odobrenom prekoračenju po računu kod banke (tzv. dozvoljeni minus) ako ovršenik nakon početka provedbe ovrhe da izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava. Naime, ovršeniku će u pravilu biti povoljnije iz odobrenog prekoračenja isplatiti tražbinu radi koje se provodi ovrha, jer će time namiriti tražbinu po kojoj najčešće teče zakonska zatezna kamata koja je u pravilu veća od one ugovorene za korištenje odobrenog prekoračenja, a dug prema odobrenom prekoračenju ovršenik vraća prema uvjetima i u rokovima koje je dogovorio s bankom. Međutim, kako se kod odobrenog prekoračenja po računu u pravilu radi o ugovornom odnosu između banke i klijenta (ovršenika) do takvog namirenja može doći samo u slučaju kada je i ovršenik dao svoj izričiti pristanak na to, odnosno kada je sam ocijenio da je takvo postupanje za njega povoljnije.

Ako osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti, Agencija daje bankama nalog da blokiraju sve ovršenikove račune, odnosno da zabrane raspolaganje oročenim novčanim sredstvima, te u Jedinstveni registar računa stavlja oznaku blokade ovršenikovih računa, odnosno oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima. Propisana je obveza banke da Agenciji dostavi podatak o svakom priljevu na račun ovršenika, bez obzira na iznos, a kako bi se mogle izvršiti neizvršene osnove za plaćanje. Priljevi novčanih sredstava koriste se isključivo za izvršenje naloga zbog kojeg je ovršenikov račun blokiran sve do izvršenja osnove za plaćanje. Odredbom stavka 8. propisuje na koji način će Agencija postupiti kada zaprimi osnovu za plaćanje za ovršenika čiji su računi već blokirani i koji već ima neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje. Naime, kako je Agenciji u tom trenutku poznato da ovršenik nema novčanih sredstava na računu, nalog za izvršenje banci će poslati kada zaprimi podatak o priljevu novčanih sredstava na račun, odnosno kada bude na računima ovršenika sredstava iz kojih se osnova barem djelomično može izvršiti.

Zadnjim stavkom propisano je da će ministar financija pravilnikom detaljnije propisati način i postupak izvršenja osnove za plaćanje, način i rokove razmjene naloga i podataka između Agencije i banke te tehničke uvjete koje su Agencija i banke dužne osigurati za međusobnu razmjenu podataka.

Uz članak 10.

Postupak izvršenja osnove za plaćanje na oročenim novčanim sredstvima sadrži određene specifičnosti u odnosu na postupak izvršenja osnove za plaćanje na računima.

Oročena novčana sredstva ovršenika koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po isteku ugovora o oročenju te se smatraju priljevom novčanih sredstava. Dok traje zabrana raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, dospjele kamate po ugovoru o oročenju banka doznačuje kao priljev na ovršenikov račun te se koriste za izvršenje osnove za plaćanje..

Također, banka i ovršenik ne smiju mijenjati ili produžiti ugovor o oročenju za vrijeme trajanja zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ali mogu za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima otkazati ili raskinuti ugovor o oročenju pri čemu se ta novčana sredstva smatraju priljevom novčanih sredstava i koriste se za izvršenje osnove za plaćanje.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisan je trenutak izvršenja naloga radi jasne podjele odgovornosti između Agencije i banke.

Odredbom stavka 5. propisana je pljenidba novčanih sredstava i za iznos budućih kamata, kada je osnovom za plaćanje određena zapljena novčanih sredstava, a iznos za koji je naložena pljenidba novčanih sredstava je zaplijenjen u cijelosti na dan zapljene. Agencija će dati nalog banci da zapljene i iznos kamata koje dospijevaju nakon pljenidbe i to na način da će protekom roka od šezdeset dana od dana kad joj je dostavljena osnova za plaćanje kojom je naložena zapljena novčanih sredstava, izvršiti daljnju zapljenu dospjelog iznosa kamata, te nakon toga protekom roka od šezdeset dana od dana izdavanja posljednjeg naloga do izvršenja osnove za plaćanje u cijelosti. Odredom ovoga stavka usklađuje se postupanje s odredbom članka 179. Ovršnog zakona. Odredbom stavka 6. propisuje se način na koji Agencija postupa po zaprimljenim osnovama za plaćanje, kada za prethodno evidentiranu osnovu još uvijek nije gotov ciklus poruka u kojem je Agencija poslala nalog banci i banka odgovorila Agenciji o stanju izvršenosti tog naloga, a kako bi se osiguralo da se osnove za plaćanje namire onim redom kojim su upisane u Očevidnik, odnosno kako bi se osiguralo da se ranije zaprimljena osnova izvrši prije kasnije zaprimljene osnove za plaćanje.

Uz članak 12.

U dosadašnjim odredbama ovoga Zakona, ali niti Ovršnog zakona, za izvansudsku ovrhu koja se provodi temeljem odredbi ovoga Zakona nije propisano vrijeme za koje se ovrha može provoditi, te bi ona bez uvođenja zakonskih ograničenja mogla trajati neodređeno dugo vremena. Kako je za pravnu sigurnost bitno odrediti vrijeme u kojem se neke radnje mogu poduzimati, nužno je ograničiti vrijeme za koje će Agencija provoditi ovrhu protiv ovršenika u slučaju kada ovrha postane nemoguća. Nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima razlog je i za obustavu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u slučaju sudske ovrhe, sukladno odredbi članka 5. Ovršnog zakona, gdje su za obustavu postupka propisani znatno kraći rokovi. Po odredbi članka 5. stavka 5. Ovršnog zakona, nemogućnost provedbe ovrhe definirana je na slijedeći način: „Smatrat će se da se ovrha ne može provesti ako na računima ovršenika nema novčanih sredstava potrebnih za naplatu tražbine ovrhovoditelja određene pravomoćnim rješenjem o ovrhi na novčanoj tražbini po računu.“.

Novom odredbom članka 12. propisano je stoga da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ovršenika fizičke osobe ne namiri u roku od 3 godine od dana primitka osnove, a po osnovi nije bilo nikakvih naplata najmanje posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s provedbom ovrhe i to za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni propisani uvjeti. Ako se radi o osnovi za plaćanje s više ovršenika (solidarni ovršenici, zadužnice/bjanko zadužnice u kojima je suglasnost uz glavnog dužnika dao i jedan ili više jamaca plataca) zadovoljenje uvjeta za prestanak izvršenja osnove za plaćanje uzima se za svakog od ovršenika iz osnove za plaćanje posebno odnosno odredba se primjenjuje na onog za kojeg je utvrđena nemogućnost ovrhe po toj osnovi za plaćanje prema propisanim kriterijima. Iznimno, Agencija neće prestati s provedbom ovrhe u slučaju naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djeteta i druge tražbine kada se ovrha provodi i radi namirenja budućih obroka po dospijeću iz razloga jer se radi o tražbinama koje kontinuirano dospijevaju u budućnosti (u pravilu mjesečno). Također, Agencija neće prestati s provedbom mjera osiguranja u kaznenom postupku. Ako je po osnovi za plaćanje za koju Agencija prestaje s izvršavanjem već zaplijenjen neki iznos, taj iznos, budući da je na njemu stečeno založno pravo ostati će zaplijenjen dok se ne steknu uvjeti za prijenos.

Ova odredba ne obuhvaća pravne osobe iz razloga što je odredbama Stečajnog zakona za iste propisano automatsko pokretanje stečaja od strane Financijske agencije za pravne osobe koje imaju evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju duljem od 120 dana te je za njih u pravilu do ovog razdoblja već otvoren stečaj ili će biti otvoren (u kojem slučaju osnove za plaćanje moraju ostati evidentirane kako ne bi otpao stečajni razlog iz prijedloga).

Uz članak 13.

Ovom odredbom uređuje se način provođenja ovrhe na teret ovršenika Republike Hrvatske, na način da se ovrha provodi isključivo na računu državnog proračuna, bez obzira tko je proračunski korisnik na temelju čije aktivnosti je tražbina nastala. Ovom odredbom ne mijenja se dosadašnje postupanje već se otklanjaju dvojbe s obzirom na situaciju da određena tijela državne vlasti imaju i dodijeljen osobni identifikacijski broj od strane Porezne uprave i otvorene račune u bankama iako nemaju pravne osobnosti, odnosno dio su Republike Hrvatske kao pravne osobe.

Također, odredbama stavaka 4. i 5. propisano je postupanje Agencije kada je ovrha određena protiv proračunskog korisnika državnog proračuna odnosno protiv korisnika proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na način da će Agencija provesti ovrhu na računu državnog proračuna odnosno lokalnog proračuna i kada je ovrha određena protiv proračunskog korisnika državnog/lokalnog proračuna kada se temeljem propisa kojim se uređuje proračun, račun državnog/lokalnog proračuna smatra i računom proračunskog korisnika. Na ovaj način izvršeno je usklađenja postupanja Agencije s odredbom članka 60. Zakona o proračunu koji propisuje da državni proračun i proračuni jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju jedan račun za sva plaćanja.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je da će Agencija radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima banke nalog dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisano je da ovršenik - poslovni subjekt ne smije obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa. Dosadašnja odredba članka 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nije bila u potpunosti jasna, posebice vezano uz postojanje prekršajne odgovornosti koja slijedi nepoštivanje ove odredbe. Kako se ovom odredbom zakona propisuje zabrana određenog ponašanja koja podliježe

sankciji iz prekršajne odredbe članka 30. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, odredbu je bilo potrebno revidirati kako bi se jasno i nedvojbeno definiralo što je to obračunsko plaćanje i u kojem slučaju nije dozvoljeno.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisano je da ovršenik - poslovni subjekt ne smije plaćati gotovim novcem ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, a gotov novac dužan je položiti na račun u banci.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisano je da ovršenik – poslovni subjekt ne smije plaćati preko institucije za platni promet niti preko ostalih pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj kao niti plaćati ili primati plaćanja preko računa otvorenog kod pružatelja platnih usluga u inozemstvu, ne smije preusmjeravati novčane i financijske tijekove na drugu osobu niti primati uplate i isplaćivati novčana sredstva na račune drugih osoba ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

Uz članak 18.

Odredbama ovoga članka propisano je postupanje u situacijama do kojih dolazi u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima kada je nad dužnikom otvoren stečaj. Odredbom stavka 1. definirano je koje odluke je trgovački sud dužan dostaviti u Agenciju, kako bi Agencija mogla pravovremeno postupiti sukladno odredbama ovoga i posebnih zakona koji uređuju stečajni postupak. Stavkom 2. propisano je postupanje Agencije s osnovama za plaćanje u slučaju kada je nad dužnikom otvoren stečajni postupak, s obzirom na to da Stečajni zakon ne sadrži odredbe o postupanju Fine u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom, a propisuje da dolazi do prekida svih ovršnih postupaka i da se zaustavlja provedba ovrhe na imovini dužnika. Iznimno će Agencija provesti ovrhu i nakon otvaranja stečajnog postupka ako se radi o ovrsi koju je potrebno provesti iz sredstava stečajne mase dužnika odnosno kada je ta osnova za plaćanje donesena nakon otvaranja stečajnog postupka protiv stečajnog dužnika.

Stavkom 3. propisano je da Agencija u slučaju iz stavka 2. u Jedinstvenom registru računa stavlja oznaku stečaja na sve računa ovršenika, a na računima za vrijeme trajanja stečajnog postupka ostaje upisana oznaka blokade računa. Također, ako dužnik pojedinac otvori račun u banci nakon otvaranja stečajnog postupka Agencija će banci dati nalog za blokadu tog računa, osim ako je račun dužnik pojedinac otvorio uz suglasnost stečajnog upravitelja odnosno suda. Odredbom stavka 4. propisano je da će Agencija nakon otvaranja stečajnog postupka dati nalog banci da novčana sredstva zaplijenjena po nalogu Agencije na računu stečajnog dužnika prije otvaranja stečajnog postupka oslobodi na račun stečajnog dužnika, a banka će novčana sredstva temeljem naloga suda ili stečajnog upravitelja prenijeti na novootvoreni račun dužnika u stečaju.

Stavkom 5. određeno je postupanje Agencije s osnovama za plaćanje po zaprimanju rješenja kojim se ukida rješenje o otvaranju stečajnog postupka s potvrdom pravomoćnosti ili rješenja o obustavi stečajnog postupka s potvrdom pravomoćnosti koje je doneseno iz razloga koji ne dovode do brisanja iz odgovarajućeg registra na način da će Agencija osnove za plaćanje ponovno započeti izvršavati onim redoslijedom kojim su bile upisane u Očevidnik prije otvaranja stečajnog postupka i nastaviti s provedbom ovrhe sukladno odredbama ovoga zakona.

Odredbom stavka 6. određeno je postupanje Agencije nakon saznanja o pravomoćnom zaključenju ili obustavi stečajnog postupka za dužnika pojedinca u skladu s odredbom članka 287. Stečajnog zakona te je propisano da će Agencija kada zaprimi zahtjev za provođenjem ovrhe na temelju neke od osnova za plaćanje koje su pohranjene na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka, osnovu za plaćanje upisati u Očevidnik prema vremenu primitka tog zahtjeva

Odredbom stavka 7. propisano je da će Agencija postupiti na odgovarajući način i ako je podatak o postupku stečaja zaprimila (elektroničkim putem) od nadležnog tijela (Ministarstvo financija – Porezna uprava).

Uz članak 19.

Odredbama članka 19. propisano je postupanje u slučaju zatvaranja računa ovršenika, statusne promjene ovršenika/ovrhovoditelja odnosno prestanka postojanja ovršenika/ovrhovoditelja.

Stavkom 1. propisano je da se račun ovršenika pravne osobe ne smije zatvoriti ako je blokiran, a poslovni subjekt nema otvoren niti jedan drugi račun. Ovom odredbom spriječit će se situacije da pravna osoba koja postoji i nije brisana iz odgovarajućeg registra egzistira i posluje bez da ima i jedan otvoreni račun, te na taj način može manipulirati i izbjegavati provedbu ovrhe na novčanim sredstvima.

Stavkom 2. propisane su iznimke kada je banka dužna zatvoriti račun ovršeniku pravnoj osobi u uvjetima blokade.

Odredbom stavka 3. određeno je postupanje u slučaju kada Agencija utvrdi da, iz bilo kojeg razloga, ovršenik više nema otvoren niti jedan račun odnosno novčana sredstva iz kojih bi se mogla provoditi ovrha na novčanim sredstvima odnosno u situaciji kada u trenutku primitka osnove za plaćanje Agencija utvrdi da prema podacima iz Jedinstvenog registra računa ovršenik nema novčanih sredstava na teret kojih bi se mogla provoditi ovrha. U posljednjem slučaju Agencija nije u mogućnosti provoditi ovrhu te takvu osnovu za plaćanje neće opisati u Očevidnik niti po njoj postupiti.

Odredbama stavaka 4., 5. i 7. uređuje se postupanje Agencije u slučaju saznanja za činjenicu da je za ovršenika odnosno ovrhovoditelja nastupila statusna promjena spajanja, pripajanja odnosno podjele.

Novim odredbama Zakona (stavci 6., 8. i 9.) uređuje se i pravna praznina koja nastaje u slučaju prestanka postojanja pravnih osoba odnosno smrti fizičkih osoba, budući da kada se radi o izvansudskoj ovrsi i zadužnicama ne postoje rješenja u drugim propisima odnosno postupcima.

Ako je ovršenik pravna osoba prestao postojati bez pravnog sljednika ili uslijed smrti ovršenika fizičke osobe, Agencija prestaje izvršavati osnovu za plaćanje i pohranjuje ju. Agencija će nakon saznanja o prestanku postojanja ovršenika pravne osobe dati nalog bankama da novčana sredstva prethodno zaplijenjena na računu tog ovršenika po nalogu Agencije, prenesu na račun Državnog proračuna, dok će u slučaju saznanja za smrt ovršenika fizičke osobe, novčana sredstva ostati zaplijenjena do zaprimanja drugačijeg naloga za postupanje s tim sredstvima. Ovom odredbom osigurano je da se u slučajevima kada se ovrha više ne može provoditi zbog prestanka postojanja pravne osobe eventualno zaplijenjena novčana sredstva na računu ovršenika koji je prestao postojati prenesu u korist računa državnog proračuna. Drugačije je propisano za ovršenika fizičku osobu za koju Agencija sazna da je isti preminuo iz razloga što fizičke osobe uvijek imaju nasljednike te će Agencija dati banci nalog za prijenos eventualno zaplijenjenih sredstava nakon što se ispune uvjeti za nastavak ovrhe u korist nasljednika.

Iznimno, novčana sredstva zaplijenjena na računu ovršenika će ostati zaplijenjena i za ista će Agencija izdati nalog banci za prijenos i nakon saznanja da je ovršenik pravna osoba prestao

postojati odnosno uslijed smrti ovršenika fizičke osobe, u slučaju kada za ista teče rok za prijenos novčanih sredstava od 60 dana od dana zaprimanja osnove za plaćanje u Agenciju sukladno odredbama Ovršnog zakona. Navedeno je propisano budući da je na novčanim sredstvima koja su zaplijenjena prije prestanka postojanja ovršenika ovrhovoditelj stekao založno pravo.

Podatke o prestanku pravne osobe odnosno smrti fizičke osobe, Agencija će dohvatiti iz OIB sustava bez potrebe za intervencijom stranaka.

Uz članak 20.

Odredbom ovoga članka uređuje se kome će Agencija dati podatke iz Očevidnika. Agencija će ovrhovoditelju i ovršeniku dati sve podatke koji se na njih odnose. Agencija će podatke dati i nadležnom tijelu za potrebe postupaka koje vode, a pobliže je definirano i što se smatra nadležnim tijelom. Agencija će banci za njenog klijenta dati podatke o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje, danima blokade i postojanju mjere osiguranja, budući da banka temeljem toga daje klijentu podatke/potvrde o solventnosti.

Odredbom stavka 5. propisano je da će Agencija osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja dati podatke koji su za ovršenika evidentirani u Očevidniku o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje i danima blokade računa. Na ovaj način, omogućit će se ovrhovoditeljima pribavljanje informacija nužnih za odluku o pokretanju ovršnog odnosno postupka osiguranja protiv ovršenika, a odredbom stavka 6. propisano je da tražitelj podataka mora dostaviti podatak o tražbini radi čijeg namirenja namjerava pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja te presliku isprave koja se na tu tražbinu odnosi.

Agencija je dužna prilikom obrade i davanja podataka primjenjivati propise koji uređuju zaštitu osobnih podataka. Agencija može podatke iz Očevidnika koristiti za izradu analiza i izvješća za statističke i analitičke potrebe. Propisan je i opseg u kojem banka smije koristiti podatke za koje je doznala temeljem ovoga Zakona. Propisano je i da se na podatke i isprave koje Agencija prikuplja i obrađuje temeljem ovoga Zakona ne primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje pravo na pristup informacijama, budući da se ovim Zakonom točno određuje kome se koji podaci mogu dati. Agencija je dužna primjenjivati odgovarajuće mjere informacijske sigurnosti za zaštitu informacijskog sustava i podataka od neovlaštenog korištenja, izmjene i gubitka.

Odredbom stavka 11. propisano je i ovlaštenje Agencije da prikuplja, obrađuje, pohranjuje i koristi podatke o svim pravnim i fizičkim osobama iz svih registara i od svih javnih tijela koja te podatke vode, i prije početka provedbe ovrhe u korist ili na teret tih osoba, ako se radi o podacima koji su Agenciji potrebni za pravovremeno postupanje po odredbama ovoga Zakona. Agenciji su navedeni podaci potrebni i prije početka provedbe ovrhe na teret određenog ovršenika odnosno u korist određenog ovrhovoditelja kako bi ista mogla postupati unutar kratkih vremenskih rokova propisanih za postupanje Agencije prilikom provođenja ovrhe na novčanim sredstvima temeljem ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Odredbom ovoga članka, detaljnije se uređuju rokovi čuvanja dostavljenih isprava i podataka iz Očevidnika radi otklanjanja dvojbi iz ranijih odredbi. Propisano je da je Agencija dužna čuvati osnovu za plaćanje tri godine od dana kada je iznos tražbine (iznos za koji je ovrhovoditelj u svom zahtjevu za provedbu ovrhe, zahtjevu za izravnu naplatu odnosno drugom zahtjevu kojim se traži izvansudska ovrha zatražio ovrhu temeljem osnove za plaćanje), naplaćen u cijelosti, odnosno od dana kada je Agencija prestala provoditi ovrhu radi obustave, na zahtjev ovrhovoditelja ili temeljem propisa.

Odredbom stavka 2. propisano je da ovrhovoditelj odnosno ovršenik kada je na to ovlašten (prema odredbama Ovršnog zakona, Agencija će zadužnicu vratiti ovršeniku kada je tražbina

iz zadužnice u cijelosti naplaćena) može tražiti vraćanje osnove za plaćanje. Ako ovrhovoditelj ne zatraži povrat osnove za plaćanje, Agencija je može uništiti. Odredbom stavka 3. propisano je da Agencija podatke iz Očevidnika u elektroničkom obliku čuva trajno.

Uz članak 22.

U članku 7. propisan je novi način naplate naknade, kako bi isti bio usklađen s načelom ovršnog postupka o tome da troškove predujmljuje ovrhovoditelj, a konačno ih snosi ovršenik. Propisuje se da je ovrhovoditelj dužan predujmiti Agenciji iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očevidnik zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja. Na taj način, omogućuje se predujmljivanje troškova provedbe ovrhe od strane ovrhovoditelja, a istovremeno i to da taj iznos troška ovrhovoditelju konačno plati ovršenik, kao i u slučaju svih drugih nužnih troškova u ovršnom postupku. Propisano je i da Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očevidnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma.

Iznimno, odredbom stavka 3. propisano je da su od plaćanja predujma oslobođeni vjerovnici u ovrsi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, radi naplate tražbine po osnovi privremenog uzdržavanja, radi naplate tražbine po osnovi neisplaćene plaće ili naknade plaće, radi naplate tražbina Republike Hrvatske te tražbina s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, radi naplate novčane kazne, oduzete imovinske koristi i troškova u prekršajnom i kaznenom postupku, radi izvršenja mjera osiguranja iz kaznenog, prekršajnog ili poreznog postupka, radi naplate tražbine u korist Agencije. U tom slučaju, naknadu za provedbu ovrhe dužan je Agenciji platiti ovršenik te će Agencija provesti ovrhu pri čemu će naknadu upisati u Očevidnik prije tražbine iz osnove za plaćanje te istu naplatiti izravno od ovršenika prilikom provedbe ovrhe po toj osnovi za plaćanje.

Također, odredbom stavka 5. propisano je da je ovrhovoditelj dužan Agenciji platiti naknadu za povlačenje osnove za plaćanje s naplate, vraćanje osnove za plaćanje, promjenu ovrhovoditelja i druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovrhovoditelja, a stavkom 6. Propisano je da je ovršenik dužan Agenciji platiti naknadu za vraćanje naplaćene zadužnice te naknadu za druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovršenika. Na ovaj način, omogućeno je da svaka stranka snosi svoj trošak za one radnje koje nisu bile nužne u provedbi ovrhe, odnosno poduzete su na zahtjev pojedine stranke.

Odredbom stavka 7. propisano je da naknadu za davanje podataka, preslika i potvrda iz Očevidnika plaća podnositelj zahtjeva, a Agencija nije dužna dati podatke, preslike niti potvrde prije plaćanja naknade.

Odredbom stavka 8. propisano je da se na iznos naknada koje Agencija naplaćuje za poduzimanje radnji pri provedbi ovrhe ne plaća porez na dodanu vrijednost, što je u skladu s odredbom članka 40. Zakona o porezu na dodanu vrijednost. Navedeno ne predstavlja promjenu postupanja već se samo izričitom odredbom Zakona uklanjaju eventualne nedoumice glede potrebe plaćanja ovog poreza.

Uz članak 23.

Ovim člankom Zakona propisano je da Agencija vodi Jedinostveni registar računa kao elektroničku bazu podataka koja sadrži podatke o svim računima i oročenim novčanim sredstvima svih fizičkih i pravnih osoba te je određeno koje podatke Agencija upisuje u Jedinostveni registar računa. Osim podataka o blokadi i deblokadi računa odnosno zabrani i ukidanju zabrane raspolaganja novčanim sredstvima ovršenika, koje Agencija upisuje sukladno postupanju s osnovama za plaćanje u Očevidniku, za potrebe pravilnog postupanja

po osnovama za plaćanje Agencija preuzima pojedine podatke iz OIB sustava Ministarstva financija.

Odredbama stavaka 3. i 4. propisani su obveznici dostave podataka u Jedinostveni registar računa te njihova dužnost da podatke o otvorenim računima i oročenim novčanim sredstvima kao i nastalim promjenama dostavljaju dnevno.

Odredbom stavka 6. propisano je da dostavom podataka u Jedinostveni registar računa obveznici dostave ne krše obvezu čuvanja bankovne tajne sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne institucije, odnosno obvezu čuvanja povjerljivih podataka sukladno zakonu kojim se uređuju kreditne unije. Također su obveznicima dostave podataka u Jedinostveni registar računa određene obveze postupanja s računima sukladno podacima koje je Agencija upisala u Jedinostveni registar računa (stavak 8.), a također i ograničenje da podatke iz Jedinostvenog registra računa za koje imaju uvid za potrebe postupanja po Zakonu, mogu koristiti isključivo za potrebe provedbe Zakona (stavak 9.), kako bi se spriječila zlouporaba i distribucija podataka koje se obveznicima dostave podataka u Jedinostveni registar računa dostavljaju sukladno Zakonu.

Uz članak 24.

U ovome članku dodatno je određeno postupanje Agencije s podacima iz Jedinostvenog registra računa, a koji se odnose na potrošače. Striktno je navedeno da podaci o računima nisu javni, osim kada tražitelj podataka temeljem propisa ima pravo na podatke. Iznimno, podatak o činjenici da li ovršenik – potrošač ima otvoren račun ili novčana sredstva iz kojih se može provoditi ovrha na novčanim sredstvima je javan podatak, jer je Agencija ionako dužna priopćiti navedenu informaciju ovrhovoditelju iz osnove za plaćanje u trenutku podnošenja osnove za plaćanje (obrazložiti razlog zašto ne može postupiti po osnovi za plaćanje).

Odredbom stavka 2., radi otklanjanja svake dvojbe, propisano je da su za poslovnog subjekta koji je fizička osoba javni podaci u smislu stavka 1. ovoga članka samo podaci o računima koji su otvoreni radi obavljanja gospodarske ili druge djelatnosti ili slobodnog zanimanja.

Uz članak 25.

Ovom odredbom propisana je odgovornost obveznika dostave podataka u Jedinostveni registar računa za točnost i redovitost dostavljenih podataka.

Odredbom stavka 3. propisano je isključenje odgovornosti Agencije u postupanju sa podacima koji su u Jedinostveni registar računa dostavljeni i upisani od strane obveznika dostave podataka u Jedinostveni registar računa, s obzirom da Agencija nema mogućnosti niti ovlasti utvrditi ispravnost istih, osim formalnih kontrola koje se odnose na format podataka.

Uz članak 26.

Odredbama ovoga članka propisano je da Ministarstvo financija nadzire primjenu ovoga Zakona u Agenciji i poslovnim subjektima koja se također obvezuje na obvezu dostave izvješća, podataka i drugih obavijesti u postupku nadzora. Hrvatska narodna banka nadzire primjenu ovoga Zakona u bankama, stambenim štedionicama i kreditnim unijama. Nadzorna tijela zaključkom određuju otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u postupku nadzora te ostavljaju primjereni rok za otklanjanje.

Odredbom stavka 6. propisana je iznimka u pokretanju prekršajnog postupka protiv Agencije za slučaj kada se radi o neotklonjivoj nepravilnosti uslijed koje nije nastala šteta ovršeniku, ovrhovoditelju ili trećoj osobi.

Uz članke 27. do 30.

Ovim člancima propisani su prekršaji i kazne za prekršaje, i to u rasponu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna za prekršaje koje počine Agencija, banka, stambena štedionica, kreditna

unija i ovršenik koji je pravna osoba odnosno u rasponu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna za ovršenika koji je fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem. Propisane kazne za odgovorne osobe kreću se u rasponu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

Odredbama ovih članaka dopunjene su odredbe pojedinih stavaka u skladu sa izmjenama odredbi Zakona na koje se prekršajne odredbe odnose i pozivom na odredbe Zakona kršenje kojih predstavlja prekršaj. Također su propisane dodatne prekršajne odredbe kako bi se osiguralo da obveznici postupaju sukladno podacima upisanim u Jedinstvenom registru računa.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisano je da će ministar financija u roku šezdeset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise koje je obvezan donijeti na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 32.

Odredbom ovoga članka propisano je da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 91/10 i 112/12).

Uz članak 33.

Odredbom stavka 1. propisano je da je Agencija dužna prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja ovoga Zakona na snagu, a ako u roku od tih šest mjeseci prije nego što Agencija prestane izvršavati osnovu za plaćanje, tražbina iz osnove bude barem djelomično naplaćena Agencija istu neće prestati izvršavati do ponovnog ispunjenja uvjeta iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona odnosno proteka roka od šest mjeseci bez naplate po toj osnovi.

Odredbom stavka 2. propisano je da će Agencija osnove za plaćanje za koje je ispunjen uvjet iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona do dana stupanja ovoga Zakona na snagu, čuvati tri godine od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

Uz članak 34.

Odredbom ovoga članka propisano je da će Ministarstvo financija u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Uz članak 35.

Odredbom ovoga članka propisano je stupanja na snagu Zakona.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona
Datum dokumenta	lipanj 2018.
Verzija dokumenta	1
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Nije osnovana radna skupina
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da Javno savjetovanje provedeno je u razdoblju od 27. travnja do 28. svibnja 2018. na niže navedenoj internetskoj stranici https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=7332
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Pravobraniteljica za djecu RH, Ured pučke pravobraniteljice, Udruga Blokirani, HUAN - Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja, Hrvatska udruga banaka, Hrvatska odvjetnička komora, VIPnet d.o.o., Ana Lovrinov, Ivan Balković, Denis Blašković, Marijana Milošević, Ivan Dušan, Davor Kvesić, Marina Krajnović i Damir Majhen.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Detaljni prikaz zaprimljenih komentara s odgovorima na iste nalazi se u dokumentu pod nazivom "Analiza dostavljenih primjedbi"

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Nema troškova

Izješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA</p> <p>Sukladno ovlasti iz članka 10. Zakona o pravobranitelju za djecu („Narodne novine“ br. 73/17), dostavljamo naše mišljenje na Nacrt prijedloga Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, na odredbe čija primjena posredno i neposredno utječe na realizaciju prava i interesa djece. Inicijativa se temelji na problematici o kojoj smo upoznati obraćanjem većeg broja stranaka, koja upućuju na potrebu dodatne intervencije kako bi se zaštitila prava i interesi djece. Načelno, radi se o inicijativi koja se odnosi na zaštitu najboljeg interesa djeteta koje potražuje sredstva za svoje uzdržavanje vezano za rokove i troškove postupka i prioriteta u naplati uzdržavanja i razmjernog namirenja.</p>	<p>Primljeno na znanje Ne sadrži konkretne komentare na odredbe Zakona.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA</p> <p>Sukladno Zakonu o pučkom pravobranitelju (NN 76/12), upućujemo Vam mišljenje na Nacrt prijedloga Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, s Konačnim prijedlogom Zakona (dalje: Prijedlog zakona), koji je u javnom savjetovanju do 28. svibnja 2018. godine. Pučka pravobraniteljica, postupajući po pritužbama građana te s obzirom na dostupne podatke, prati probleme s kojima se građani susreću u postupku provedbe ovrhe koji se vodi kod Financijske agencije (dalje: FINA). Općenito u kontekstu ovrhe, u Izješću za 2017. godinu upućena je preporuka Ministarstvu pravosuđa da se izradi prijedlog novog Ovršnog zakona i drugih propisa koji se primjenjuju u provedbi ovrhe, kojima će se usvojiti pravedan, jednostavan, jeftin, sustavno održiv i učinkovit model ovrhe i kojim će biti zaštićena procesna ravnoteža stranaka te dostojanstvo ovršenika. Pritom je istaknuto da u procesu njihova donošenja treba izbjeći praksu učestalih izmjena propisa kojima se ovrha uređuje i pritom stvaranje nejasnog i nepreglednog niza pravila koja ne rješavaju sve praktične probleme te vode u pravnu nesigurnost. Treba iznaći i opredijeliti se za stabilna rješenja, utemeljena na jednostavnim, jasnim i sustavnim osnovama, prethodno predvidjeti njihove dugoročne učinke te ih kontinuirano i provoditi, napuštajući praksu nedosljedne i kazuističke normativne aktivnosti koja slijedi tek nakon što problem već nastane. U skladu s navedenim, ne osporavajući potrebu uređenja pitanja koja se navode u Ocjeni stanja i osnovnim pitanjima koja se uređuju Zakonom, nije razvidno zbog čega se u ovom trenutku predlaže donošenje posve novog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i to po hitnom postupku, posebno s obzirom na podatke prema kojima Ministarstvo pravosuđa radi na prijedlogu novog, cjelovitog Ovršnog zakona koji predstavlja osnovni propis kojim se ovrha uređuje i na koji se ovaj</p>	<p>Primljeno na znanje Sadrži općenite komentare na odredbe Zakona. Vezano za komentar o razlozima donošenja Zakona, a s obzirom na to da je u pripremi novi Ovršni zakon, ističemo kako je materija koju Zakon uređuje vrlo specifična i sadrži niz specifičnih pravila velikim dijelom tehničke naravi te stoga opravdava donošenje posebnog Zakona kojim se takva materija propisuje. Osim toga, takvim uglavnom tehničkim zakonskim odredbama po njihovoj prirodi i izričaju nije mjesto u Ovršnom zakonu. Ovršni zakon primjenjuje se supsidijarno u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima odnosno primjenjuju se zajedničke odredbe koje sadrži kao i posebne odredbe glave trinaeste (ovrha na novčanoj tražbini ovršenika) koje se odnose na ovrhu na novčanoj tražbini po računu. Za slučaj da se provedba ovrhe na novčanim sredstvima ne propiše posebnim Zakonom te da se ova materija pokuša inkorporirati u sadržaj Ovršnog zakona, izgledno je da bi veći dio sadašnjih zakonskih pravila bio sadržan u podzakonskim aktima te bi se time bitno smanjilo razinu pravne sigurnosti i mogućnosti zaštite prava svih sudionika postupka, a što s obzirom na značaj ovih odredbi nikako nije poželjno. Vezano za primjedbe o promašenoj pasivnoj legitimaciji – takve situacije su moguće, ali do pogreške dolazi ranije u sustavu, u fazi određivanja ovrhe i ovakve greške nije moguće ispravljati prilikom provođenja ovrhe na novčanim sredstvima. Agencija provodi ovrhu, određuje ju sud i drugo nadležno tijelo i samo je to tijelo ovlašteno utvrđivati stranačku legitimaciju i dopuštenost ovrhe u konkretnom slučaju. Vezano za primjedbe koje se odnose na postupanja s primanjima izuzetim ovrhe odnosno na kojima je ovrha ograničena, ističemo da je zaštita ovakvih sredstava propisana odredbama i postojećeg i ovog Zakona. Situacije koje se navode kao one koje je potrebno dodatno propisati u pravilu nisu moguće – nemoguće je provesti ovrhu na posebnom računu ovršenika na kojem se nalaze zaštićena sredstva. Članak 9. stavak 9., u svezi s člankom 27. stavkom 4. - predloženi rok je pitanje koje se uređuje podzakonskim aktom. Fina na propisani način</p>

zakon naslanja, pa već sada postoji vjerojatnost da će njegovo donošenje zahtijevati dodatne izmjene i dopune ovog zakona. Također, iako se navodi kako se ovaj Prijedlog zakona i Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača donose u svojevrsnom „paketu“, nije jasno jesu li oni u dovoljnoj mjeri međusobno usklađeni ili će dovesti do još veće pravne nesigurnosti kako za tijela koja ih provode, tako i za građane. U tom kontekstu bilo bi poželjno razmotriti i prijedlog da se provedba ovrhe na novčanim sredstvima propiše Ovršnim zakonom, uz prethodnu detaljnu analizu i sveobuhvatno usklađivanje s cijelim sustavom ovrhe. Za Nacrt Prijedloga zakona nije učinjena procjena učinaka propisa već se u njegovim prijelaznim odredbama utvrđuje obveza njezine naknadne provedbe u roku od dvije godine od stupanja na snagu, bez detaljnog navođenja razloga zbog kojih se on sada izuzima od daljnjeg postupka procjene učinaka propisa. Naime, sukladno članku 17. Zakona o procjeni učinaka propisa (NN 44/17), ovi razlozi bi trebali biti detaljno navedeni. Vezano uz odredbu članka 4. stavaka 6. i 7. Prijedloga zakona ukazujemo kako su nam se građani obraćali u situacijama u kojima su se zbog pogrešne pasivne legitimacije našli pod teretom ovrhe za tuđi dug te se, imajući u vidu posljedice koje po njih u takvim slučajevima nastaju, obrazloženje ovih odredbi ne čini dostatnim da bi se one činile opravdanim. Naime, potrebno je iznaći način da se rizik od pogrešne pasivne legitimacije ukloni i da se pogrešno identificiranom ovršeniku pruži veća i djelotvornija zaštita od ove, u kojoj ona ovisi o njegovoj daljnjoj aktivnosti i pokretanju posebnih postupaka pred sudom u kojima će dokazivati nedopuštenost ovrhe i ostvarivati pravo na naknadu štete. Potrebno je preispitati i obrazložiti postojanje procesne ravnopravnosti ovrhovoditelja i ovršenika u postupku koji provodi FINA, odnosno njihove jednakosti oružja, te ima li ovršenik u ovom slučaju jednaku razumnu mogućnost da u postupku provedbe ovrhe na njegovim novčanim sredstvima brani svoja prava pod uvjetima koji ga ne stavljaju u bitno nepovoljniji položaj u odnosu na ovrhovoditelja. Vezano uz odredbu članka 4. stavka 9. ukazujemo na potrebu da se kod donošenja novog pravilnika kojim se uređuje način i postupak provedbe ovrhe na novčanim sredstvima iznađe način i unaprijede njegove odredbe kako bi se postiglo potpuno ostvarivanje zakonom zajamčene zaštite primanja i naknada koje su izuzete od ovrhe, odnosno dijela primanja i naknada na kojima je ovrha ograničena. Naime, u više izvješća smo kao problem istaknuli slučajeve u kojima su, između ostalog i zbog trajanja komunikacije između FINA-e, banke i uplatitelja zaštićenog primanja, građanima zaštićena primanja ovršena, iako su na vrijeme obavijestili FINA-u o uplatitelju zaštićenog primanja te otvorili poseban račun. U tom smislu, a u svezi članaka 27. i 28., dodatno predlažemo razmotriti da se predvidi prekršajna odgovornost FINA-e i banke u slučajevima kada izda, odnosno izvrši nalog za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, odnosno na računima iz članka 4. stavka 3. Prijedloga zakona. U članku 9. stavku 9., a u svezi s člankom 27. stavkom 4., predlažemo propisati rok u kojem je FINA dužna postupiti na propisani način. U svezi naknada iz članka 22. Prijedloga zakona, u izvješćima pučke pravobraniteljice podnesenim Hrvatskom saboru, već smo više puta ukazali kako one u

postupa u odmah, bez odgode, unutar terminskog plana i u praksi ova pitanja ne predstavljaju nikakav problem. Primjedbe koje se odnose na naknade uzeti će se u obzir kod donošenja podzakonskog akta koji će detaljnije propisivati vrste, visine i način naplate naknade. Članak 22. stavak 6. – odredba se odnosi na situaciju kada se zadužnica po naplati u cijelosti vraća dužniku na njegov zahtjev (članak 214. i 215. Ovršnog zakona).

<p>većoj mjeri opterećuju manje dugove i otežavaju njihovo podmirenje, dok je kod većih iznosa dugova njihov udio zanemariv. Primjera radi, u slučaju pritužiteljice kojoj se izravnom naplatom s mirovine uzima 300,00 kuna radi naplate iznosa po osnovi zakonskog uzdržavanja unuka, FINA je naplatila 182,00 kune naknade koja u redosljedu namirenja prethodi glavnici. U nekim slučajevima naplata ovako visokih naknada može dovesti u pitanje dostatnost sredstava na računu ovršenika za potpunu naplatu glavnice, što u navedenom slučaju dovodi do ugroze zaštite prava posebno osjetljivih skupina. Stoga navedeno prvenstveno predlažemo uzeti u obzir kod donošenja Pravilnika o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima te ponavljamo preporuku da se analizira svrhovitost i razmjernost naknada FINA-e i da se ovim Prijedlogom zakona i pravilnikom propišu samo nužne naknade u nužnim i razmjernim iznosima. U tom kontekstu predlažemo preispitati i odredbu članka 22. stavka 6. Prijedloga zakona, obzirom da nije jasan razlog zbog kojeg bi ovršenik bio dužan platiti naknadu za vraćanje naplaćene zadužnice (pretpostavljamo i bjanko zadužnice).</p>	
<p>Ana Lovrinov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA</p> <p>S obzirom da je u tijeku izrada potpuno novog Ovršnog zakona, doista nije jasno iz kojeg se razloga po hitnom postupku donosi Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Naime, Ovršni zakon je temeljni zakon koji uređuje kako postupak određivanja ovrhe, tako i postupak provedbe ovrhe na svim predmetima i sredstvima ovrhe. Dualizam zakona koji uređuju pitanje provedbe ovrhe na istom predmetu ovrhe (novčana sredstva) doveo je do problema u praksi zbog tumačenja pojedinih odredbi iz oba zakona koje se međusobno kontradiktorne ili međusobno isključive, a što je dovelo i do različitog postupanja u sličnim situacijama. Iz navedenog razloga bi odredbe ovog zakona trebalo inkorporirati u Ovršni zakon, čime bi se postiglo da je ovršni postupak propisan samo jednim zakonom, što bi u svakom slučaju dovelo do jasnijeg i konzistentnijeg uređenja ovršnog postupka kao i pravne sigurnosti građana koji bi radi zaštite svojih prava imali izvor u jednom zakonu, a ne u više njih. Slijedom navedenog, predlaže se odustati od donošenja posebnog Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima te njegove provedbene odredbe inkorporirati u budući Ovršni zakon, što bi u konačnici imalo za posljedicu i jasnije uređenje ovršnog postupka i mogućnost građana da se lakše upoznaju sa svojim pravima i eventualnim obvezama, a ne da lutaju po gomili propisa i pritom se teško ili nikako snalaze.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Ističemo kako je materija koju Zakon uređuje vrlo specifična i sadrži niz specifičnih pravila velikim dijelom tehničke naravi te stoga opravdava donošenje posebnog Zakona kojim se takva materija propisuje. Osim toga, takvim uglavnom tehničkim zakonskim odredbama po njihovoj prirodi i izričaju nije mjesto u Ovršnom zakonu. Ovršni zakon primjenjuje se supsidijarno u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima odnosno primjenjuju se zajedničke odredbe koje sadrži kao i posebne odredbe glave trinaeste (ovrha na novčanoj tražbini ovršenika) koje se odnose na ovrhu na novčanoj tražbini po računu. Za slučaj da se provedba ovrhe na novčanim sredstvima ne propiše posebnim Zakonom te da se ova materija pokuša inkorporirati u sadržaj Ovršnog zakona, izgledno je da bi veći dio sadašnjih zakonskih pravila bio sadržan u podzakonskim aktima te bi se time bitno smanjilo razinu pravne sigurnosti i mogućnosti zaštite prava svih sudionika postupka, a što s obzirom na značaj ovih odredbi nikako nije poželjno.</p>
<p>UDRUGA BLOKIRANI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA</p> <p>UDRUGA BLOKIRANI upućuje mišljenje na NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA (dalje: Prijedlog zakona), koji je otvoren do 28. 05. 2018. godine. UVOD: Udruga Blokirani od 2014. prati problem zaduženosti građana i zaštite njihovih prava te sudjeluje pri javnim raspravama</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Ne sadrži konkretne komentare na odredbe Zakona.</p>

oko prijedloga rješenja. Globalna ekonomska kretanja, a osobito pojava snažnih financijskih kriza, recesija, divljanje zatezanih kamata već ionako insolventnog stanovništva, gašenja radnih mjesta, obrta i malih tvrtki potakla su niz zemalja EU na dubinsko preispitivanje pravnih postupaka s kojima se nastojalo pomoći stanovništvu (a i privredi) da prežive izazove prezaduženosti u vrijeme promijenjenih okolnosti. Ne u Hrvatskoj! Hrvatska ustraje u nesrazmjernom kažnjavanju (kamatarenju) prezaduženih i financijski uništenih kućanstava, a drugom rukom "velikodušno" briše milijarde privatnog duga tvrtkama.

OPĆI KOMENTAR NA TOČKU II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Kad u Hrvatskoj govorimo o ovršnim zakonima moramo govoriti svjesni da govorimo o socijalno vrlo važnim temama pa krenuti od važnog.

UVOD: Ponajprije krenuti od preispitivanje odgovornosti političke vlasti za rast privatnog duga, za pravnu diskriminaciju oko privatnog duga tvrtki u suodnosu na privatni dug kućanstva, za socijalnu neosjetljivost do socijalno ugroženih građana RH, za poticanje trenda beskućništva, te razvoj apsolutnog siromaštva sve kroz ovršne i stečajne zakone. Ujedno se nadovezati na odgovornost političara zbog 20 godina urušavanja BDP-a, recesija, smanjenja opće potrošnje, zaustavljanja rasta privrede, niskih plaća, pravne nesigurnosti...

TEMA: Tek tada možemo početi razgovarati i o Ovršnim zakonima, i iz komparativne (stručne) perspektive razmotriti u kojem bi smjeru novi projekt trebao ići uzimajući u obzir sva dosadašnja (loša) iskustva. Jer usvojili smo masu ovršnih zakona. A dug se ne smanjuje nego je sve veći. Dug galopira! Ne smanjuje se. Sve je veći! Bez obzira na silnu inventivnost "političkih programa alla hrvatska ovrha". Vjerujemo da je svima dobro poznato da je posljednja novela Ovršnog zakona tek nedavno i to maltene jednoglasno usvojena u Saboru bez ijednog glasa protiv, a da se odmah ni puni dan poslije, najavilo da je došlo vrijeme da se počne pisati potpuno novi Ovršni zakon (na kojem se upravo i radi). Pa se stoga pitamo, a što će nam onda ova "hitna izmjena Prijedloga zakona". Vjerujemo također da je svima dobro poznato da je "pisanje ovršnog" odavno u Hrvatskoj izgubilo ozbiljan značaj stručnog promišljanja jednog vrlo važnog sistemskog zakona iz procesnog prava pa se "pisanje ovršnog" pretvara u politički program sfere neozbiljnih obećanja po osnovi kojih se ili dobivaju ili gube izbori. Da bi paradoks bio potpun podsjećamo da od 1996. godine do danas, Ovršni zakon pretrpio čak 21. velike izmjene, a pred vratima je i 22. i stvarno ne vidimo nikakvog razloga da se -na brzinu- gura ova izmjena Prijedloga zakona s obzirom na to da smo mogli već svi naučiti da od 1996. godine do danas, uza svih 22 izmjene Ovršnog zakona, privatni dug "podivljao" i svrstao Hrvatsku na dno Europske unije (po pitanju siromaštva, korupcije, pravne nesigurnosti, diskriminacije...). Naime, nakon gotovo dva desetljeća u kojima su reforme ovrhe bile provođene pod raznim marketinškim sloganima došlo je do zamora. Pretjerali ste. Nemojte više davati ovakve prijedloga u ravni političkih programa. Pustite struku da piše zakone, multidisciplinarni stručnjake. Ovršni zakon (i) postali su nepregledni, nerazumljivi, komplicirani i više ga ni oni koji bi ga trebali provoditi ne mogu tumačiti. Da bi sustav mogao funkcionirati, da bi građani Hrvatske preživjeli

"reforme ovršnog" potrebno je strateški misliti, provjeri i predvidi posljedice, planiraj zakon na osnovi argumenata , analiza, projekcija i empirijsko komparativnih istraživanja i ako vidiš da si na dosadašnjem pristupu "pobio svu plavu ribu", ne čekaj da i kitovi crknu nego mijenjaj pristup. Jer hrvatski sustav ovrhe je jedan od najnepravednijih, najkompliciranijih, najskupljih i najneuspješnijih u Europi (ne brojimo broj ovršnih postupaka nego tvrdnju temeljimo na apsolutnom rastu privatnog duga). I još jedna vrlo važna opaska. Javni bilježnici, Ministarstvo financija, HTV, agencije za utjerivanje dugova ... nisu "tribunal". Samo sud, nezavisni sud, pravično suđenje bi u suvremenoj, demokratskoj državi mogao imati legalnu mogućnost da "nekom" u okviru primjerenosti "kazne" na određen rok blokira određen dio extra profita s privatnih bankovnih računa. Nikako ne da npr. razni d.o.o. , npr agencije za utjerivanje dugova blokiraju hrvatskim građanima za svoj extra profit - sve račune, štednju, kartice, namjenska sredstva, uskršnicu, povrat poreza, božićnicu, EU sredstva za poljoprivredu... - kako to Hrvatska još uvijek omogućuje. UDRUGA BLOKIRANI NE PRISTAJE na Prijedlog zakona.

**UDRUGA BLOKIRANI
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE
NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA, II. OCJENA STANJA I
OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM
TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI**

UDRUGA BLOKIRANI upućuje mišljenje na NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA (dalje: Prijedlog zakona), koji je otvoren do 28. 05. 2018. godine. UVOD: Udruga Blokirani od 2014. prati problem zaduženosti građana i zaštite njihovih prava te sudjeluje pri javnim raspravama oko prijedloga rješenja. Globalna ekonomska kretanja, a osobito pojava snažnih financijskih kriza, recesija, divljanje zateznih kamata već ionako insolventnog stanovništva, gašenja radnih mjesta, obrta i malih tvrtki potakla su niz zemalja EU na dubinsko preispitivanje pravnih postupaka s kojima se nastojalo pomoći stanovništvu (a i privredi) da prežive izazove prezaduženosti u vrijeme promijenjenih okolnosti. Ne u Hrvatskoj! Hrvatska ustraje u nesrazmjernom kažnjavanju (kamatarenju) prezaduženih i financijski uništenih kućanstava, a drugom rukom "velikodušno" briše milijarde privatnog duga tvrtkama. OPĆI KOMENTAR NA TOČKU II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Kad u Hrvatskoj govorimo o ovršnim zakonima moramo govoriti svjesni da govorimo o socijalno vrlo važnim temama pa krenuti od važnog. UVOD: Ponajprije krenuti od preispitivanje odgovornosti političke vlasti za rast privatnog duga, za pravnu diskriminaciju oko privatnog duga tvrtki u suodnosu na privatni dug kućanstva, za socijalnu neosjetljivost do socijalno ugroženih građana RH, za poticanje trenda beskućništva, te razvoj apsolutnog siromaštva sve kroz ovršne i stečajne zakone. Ujedno se nadovezati na odgovornost političara zbog 20 godina urušavanja BDP-a, recesija, smanjenja opće potrošnje, zaustavljanja rasta privrede, niskih plaća, pravne nesigurnosti... TEMA: Tek

Primljeno na znanje

Ne sadrži konkretne komentare na odredbe Zakona.

tada možemo početi razgovarati i o Ovršnim zakonima, i iz komparativne (stručne) perspektive razmotriti u kojem bi smjeru novi projekt trebao ići uzimajući u obzir sva dosadašnja (loša) iskustva. Jer usvojili smo masu ovršnih zakona. A dug se ne smanjuje nego je sve veći. Dug galopira! Ne smanjuje se. Sve je veći! Bez obzira na silnu inventivnost "političkih programa alla hrvatska ovrha". Vjerujemo da je svima dobro poznato da je posljednja novela Ovršnog zakona tek nedavno i to maltene jednoglasno usvojena u Saboru bez ijednog glasa protiv, a da se odmah ni puni dan poslije, najavilo da je došlo vrijeme da se počne pisati potpuno novi Ovršni zakon (na kojem se upravo i radi). Pa se stoga pitamo, a što će nam onda ova "hitna izmjena Prijedloga zakona". Vjerujemo također da je svima dobro poznato da je "pisanje ovršnog " odavno u Hrvatskoj izgubilo ozbiljan značaj stručnog promišljanja jednog vrlo važnog sistemskog zakona iz procesnog prava pa se "pisanje ovršnog" pretvara u politički program sfere neozbiljnih obećanja po osnovi kojih se ili dobivaju ili gube izbori. Da bi paradoks bio potpun podsjećamo da od 1996. godine do danas, Ovršni zakon pretrpio čak 21. velike izmjene, a pred vratima je i 22. i stvarno ne vidimo nikakvog razloga da se -na brzinu- gura ova izmjena Prijedloga zakona s obzirom na to da smo mogli već svi naučiti da od 1996. godine do danas, uza svih 22 izmjene Ovršnog zakona, privatni dug "podivljao" i svrstao Hrvatsku na dno Europske unije (po pitanju siromaštva, korupcije, pravne nesigurnosti, diskriminacije...). Naime, nakon gotovo dva desetljeća u kojima su reforme ovrhe bile provođene pod raznim marketinškim sloganima došlo je do zamora. Pretjerali ste. Nemojte više davati ovakve prijedloga u ravni političkih programa. Pustite struku da piše zakone, multidisciplinarnu stručnjake. Ovršni zakon (i) postali su nepregledni, nerazumljivi, komplicirani i više ga ni oni koji bi ga trebali provoditi ne mogu tumačiti. Da bi sustav mogao funkcionirati, da bi građani Hrvatske preživjeli "reforme ovršnog" potrebno je strateški misliti, provjeri i predvidi posljedice, planiraj zakon na osnovi argumenata, analiza, projekcija i empirijsko komparativnih istraživanja i ako vidiš da si na dosadašnjem pristupu "pobio svu plavu ribu", ne čekaj da i kitovi crknu nego mijenjaj pristup. Jer hrvatski sustav ovrhe je jedan od najnepravednijih, najkompliciranijih, najskupljih i najneuspješnijih u Europi (ne brojimo broj ovršnih postupaka nego tvrdnju temeljimo na apsolutnom rastu privatnog duga). I još jedna vrlo važna opaska. Javni bilježnici, Ministarstvo financija, HTV, agencije za utjerivanje dugova ... nisu "tribunal". Samo sud, nezavisni sud, pravično suđenje bi u suvremenoj, demokratskoj državi mogao imati legalnu mogućnost da "nekom" u okviru primjerenosti "kazne" na određen rok blokira određen dio extra profita s privatnih bankovnih računa. Nikako ne da npr. razni D.O.O. nepoznate vlasničke strukture u rangu Agencija za utjerivanje dugova (za svoj extra profit) slobodno blokira 325 000 građana RH sve račune, štednju, kartice, namjenska sredstva, uskrnicu, povrat poreza, božićnicu, EU sredstva za poljoprivredu...kad i koliko im se učini zgodno blokirati i konfiscirati - a kako im to Hrvatska još uvijek dozvoljava.

HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PROVEDBI OVRHE NA NOVČANIM SREDSTVIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, II. OCJENA STANJA I

Odbijen

Odgovori su dati kod komentara na pojedine zakonske odredbe Članak 12. – Rok za prestanak izvršenja osnova za plaćanje je određen temeljem podatka da prosjek naplata po osnovama za plaćanje koje su u Očevidniku

OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ovrha na novčanim sredstvima je trenutno izuzetno učinkovita te je potrebno imati na umu da tako treba ostati. Nadalje, rok od 6 mjeseci za deblokadu predmeta u kojima nema uplate je prekratak rok. Radi se o razdoblju kraćem od prosječnog roka nezaposlenosti (razdoblje između dva zaposlenja). Rok od svega 6 mjeseci, ovrhovoditelja sa navedenom osnovom, onemogućava u naplati. Jasno je da su mnoge ovrhe dugotrajne – dulje od 3 godine. Pogotovo one sa većim iznosima dugovanja gdje se ovršenima u stvari kroz dulje razdoblje ustežu iznosi koji bi im se inače ustezali kroz plaću. Nije jasno i zašto takvi dužnici, ne posegnu za reprogramom gdje bi se na taj način od ovršenika pretvorili u redovnog platišu kredita, a i smanjila bi se statistička brojka blokada. Dio njih možda nije kreditno sposoban, no velik dio jest, samo su pasivni i niti ne pokušavaju naći drugo rješenje. I kroz jedno takvo dulje razdoblje, jasno je da će dužnik nažalost koji put ostati bez posla. 6 mjeseci nije neuobičajeno razdoblje nezaposlenosti. I time bi se takav ovrhovoditelj izgurao iz redoslijeda naplate. Ovime bi se pootaknuo i rad na crno – isplata plaća na ruke, kakva već i sada postoji u dobrom dijelu predmeta koji su upravo iz tog razloga umjesto „blokirani“. Primjerice, ne bi bio neuobičajen dogovor dužnika i poslodavca da se radnika ne prijavi 6 mjeseci, ili primjerice ako je dužnik bio nezaposlen 5 mjeseci, da ga se ne prijavi još mjesec i pol. To su česte situacije u praksi i zna se da će se ova odredba često i sada još i više, zloupotrebjavati. Najkraći rok koji bi bio imalo realan, je minimalno 1 godina pauze sa ustegama. Nadalje, na navod iz uvodnog dijela kojim se konstatira kako je potrebno plaćanje troškova provedbe ovrhe na novačnim sredstvima prebaciti na vjerovnika, postavlja se pitanje što je sa vjerovnikovim rizikom naplate od ovršenika? Potrebno je imati na umu da je dužnik taj koji je ovdje dužan i izazvao je neplaćanjem, ovrhu na računu. Ovdje se vjerovnika kažnjava za to što mu dužnik nije platio dug. Država se ovdje dodatno osigurala, umjesto da bude solidarna sa vjerovnikom, koji svim ovim izmjenama dolazi u teži položaj nego što je bio ranije. Također, nadalje se navodi kako je "ovrha za ovrhovoditelja besplatna"? Ovrha za ovrhovoditelja nije besplatna i suprotni navodi nisu točni. Ovrhovoditelj i bez ove naknade, prethodno mora platiti trošak pokretanja ovrhe (javnobilježnički). Te treba imati na umu da ovrhovoditelji nisu samo velike banke i telekomi, već i pojedini građani, brojni obrtnici, j.d.o.o. i ostali. Nadalje bismo komentirali jednu pozitivnu izmjenu, a to je omogućavanje uvida u podatke o iznosu i trajanju blokade računa građanina. Vjerovnik svakako neće pokrenuti ovrhu, ako bi i prije pokretanja iste utvrdio da je dužnik blokiran na veći iznos potraživanja. Dobro je da se ovim zakonom omogućava ta provjera već i prije samog pokretanja ovrhe, kako se takvog dužnika, ne bi nepotrebno teretilo i po drugim predmetima ovrhe. Imajmo na umu da je ipak, ovrha na računu, iako statistički najbrojnija, upravo najmanje tegotan predmet ovrhe, svakako manje tegotan od ovršavanja i oduzimanja nekretnina, ulaska sudskih ovršitelja u dom građana radi popisa i oduzimanja pokretnina i sl. . Upravo zato ova ovrha i jest najbrojnija. Stoga, smatramo da se ovim izmjenama išlo samo u smjeru prividnog

evidentirane dulje od 3 godine iznosi samo 2,40% od ukupnog iznosa duga iz tih osnova za plaćanje, s tim da je ukupan iznos naplata izvršen nakon treće godine po tim osnovama za plaćanje samo 1,19 % od ukupnog duga iz tih osnova za plaćanje. S obzirom na navedenu analizu, procijenjeno je da se objektivno može smatrati da je ovrha na novčanim sredstvima postala nemoguća ako se tražbina iz osnove za plaćanje nije naplatila u roku od 3 godine od početka provedbe ovrhe temeljem te osnove za plaćanje. Ova odredba ne može niti spriječiti niti dodatno omogućiti zloupotrebe na strani ovršenika (i ovrhovoditelja). Sprječavanje zlouporaba odredbi Zakona na opisane načine nije u domašaju odredbi ovog Zakona. Članak 22. – Naknada je trošak postupak i snosi ju u konačnici ovršenik. Pitanje predujmljivanja je zapravo pitanje tko će snositi rizik nenaplate ovog troška postupka, a taj rizik i inače, u sudskim i drugim postupcima, snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj naime i u drugim postupcima mora predujmiti trošak postupka i nema opravdanja da se rizik naplate istog prebacuje na nekog drugog, osim kod posebnih kategorija vjerovnika za koje je i propisano izuzeće od obveze predujmljivanja. Ističemo da je ova odredba u skladu je s odredbom članka 14. Ovršnog zakona kojom je propisano da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja. Nejasno je zašto bi država trebala biti solidarna s vjerovnikom??? Država treba osigurati nepristran i pošten sustav provedbe ovrhe za sve sudionike, a načelo solidarnosti primjeniti u odnosu na slabije društvene skupine što se i odredbama ovog Zakona nastoji postići (primjerice isključenjem djeteta kao ovrhovoditelja za tražbinu uzdražavanja od obveze predujmljivanja naknade). Ovrhovoditelja se propisivanjem obveze predujmljivanja naknade destimulira u provođenju ovrhe onda kada je opravdano pretpostaviti da je uspješna ovrha na računima ovršenika nemoguća te ovrhovoditelj zapravo nema stvarni pravni interes da zahtijeva ovrhu, ali to čini jer ga ništa ne košta zatražiti provedbu ovrhe na novčanim sredstvima. Netočni su navodi da ne postoje "blokirani građani" jer da svi građani imaju sredstva na posebnom računu. Postoje osobe koje imaju primanja koja nisu niti djelomično zaštićena pa se cijeli iznos troši na ovrhu, a oni ne raspoložu nikakvim sredstvima.

poboljšanja statistike na FINI. U daljnjem tekstu uvodnog dijela sa spominje kako bi vjerovnici trebali rješavati svoj odnos sa dužnikom ili kroz ovrhu, ili na neki drugi način. Napominjemo kako agencije za naplatu potraživanja primarno upravo i pokušavaju potraživanja naplatiti dobrovoljnim putem, no ako se to ne uspije, jedini put koji preostaje je pokretanje ovršnog postupka. Zaključno glede uvodnog dijela; napomenuto je kako se prebacivanjem troška ovrhe na novčanim sredstvima žele destimulirati ovrhovoditelji da pokreću ovrhu. Glede toga napominjemo kako se ovaj problem ne bi smio tako rješavati u jednom uređenom društvu koje stremi zapadnjačkim standardima; povećati trošak ovrhovoditelju ukoliko želi naplatiti svoje potraživanje, a kako bi ga se destimuliralo da uopće pokreće ovrhu. Što se time rješava? Samo se dalje okreće krug ovrha i zaduženja. Napominjemo ovim putem i kako zapravo ne postoji kategorija „blokiranog građanina“, osim kao populistička fraza. Ovršenik u postupku ovrhe ima naime dva računa – jedan – zaštićeni, kojim uvijek slobodno raspolaže, a drugi sa manjim iznosom, kojim ne raspolaže slobodno-blokirani račun. Slučaj u kojem ovršenik doista nema sredstava za život, je situacija u kojoj ovršenik nije zaposlen pa nema sredstava niti na zaštićenom računu, a što je zapravo pravi problem kojeg treba rješavati. Za dugoročno i stvarno rješenje problema, potrebno je građanima osigurati radna mjesta, dostojne plaće, smanjiti poreze i doprinose te ih time potaknuti na stjecanje radnih navika. Građaninu koji nije zaposlen, deblokada ne znači ništa. On ionako nema sredstava ni na kojem računu. Građanin koji pak radi, ima osigurana sredstva za život na zaštićenom računu, unatoč blokadi redovnog računa.

**HRVATSKA UDRUGA BANAKA
V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S
OBRAZLOŽENJEM, Članak 3.**

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: 1)»osnova za plaćanje« jest ovršna odluka domaćeg suda ili upravnog tijela koja ima potvrdu ovršnosti, ovršna nagodba sklopljena pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršna nagodba postignuta u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, zadužnica, bjanko zadužnica, nalog za plaćanje Hrvatske radiotelevizije s potvrdom o ovršnosti, europski ovršni naslov i europski platni nalog, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine, obračun poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju, nalog Ministarstva financija za naplatu po aktiviranom državnom jamstvu, nalog za pljenidbu u postupku prisilnog izvršenja pravomoćno izrečene novčane kazne u kaznenom i prekršajnom postupku i svaka druga odluka nadležnog tijela kojom se u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe ili osiguranja , Predlažemo dopuniti na način iz kojeg će nedvojbeno proizlaziti da se sukladno ovom Zakonu provode i rješenja o osiguranju donesena u kaznenim postupcima jer smatramo da će bez toga i banke i Agencija i dalje imati problema. U vezi s navedenim, smatramo da se temeljem rješenja o osiguranju privremenom mjerom donesenom u kaznenom postupku ne bi smjele provoditi ovrhe za vrijeme trajanja te mjere, neovisno o tome što se temeljem privremene mjere u ovršnom postupku ne stječe založno pravo 1. Članak 3. stavak 1 točke 2) i 13)

Odbijen

Pod 1. - U pojam osnova za plaćanje iz članka 3. Zakona uključene su sve mjere osiguranja (rješenja o osiguranju), a s obzirom na to da nije definirano da se taj pojam na neke mjere ne bi odnosio. Sudovi bi i prema postojećem zakonskom uređenju trebali i rješenja o osiguranju donesena u kaznenom postupku dostavljati u Agenciju, ako se radi o rješenjima po kojima Agencija treba postupiti odnosno provesti mjeru osiguranja provedbom na novčanim sredstvima ovršenika. Članak 3. stavak 1. točke 2) i 13) – pojam “donositelj osnove za plaćanje” posebno je definiran radi razlikovanja od pojma podnositelja, osobito u kontekstu povrata osnova za plaćanje onome tko je osnovu donio odnosno podnio na naplatu, a za koje je utvrđena nemogućnost izvršenja. Nadležno tijelo je ono koje je osnovu donijelo (sud, javni bilježnik), ali ona se ne vraća uvijek tom tijelu ako nije podobna za izvršenje već se, ovisno o vrsti osnove, vraća podnositelju (npr. ovrhovoditelju kod javnobilježničkih rješenja o ovrsi iako je javni bilježnik nadležno tijelo) odnosno donositelju (npr. sudu koji je u tom slučaju i nadležno tijelo i donositelj) Vezano za komentare pod 2. koji se odnose na ovrhu na plaći, pitanja koja se navode nisu predmet uređenja ovog Zakona, budući da se istima uređuje ovrha na novčanim sredstvima, a ne na plaći. Stoga sporna pitanja treba urediti odredbama Ovršnog zakona koji uređuje ovrhu na plaći. Članak 3. stavak 1. točka 15. – Jedinствени identifikacijski podatak koristi se u slučaju kada u osnovi za plaćanje nije naveden OIB. MBS je jedinstveni identifikacijski podatak kao i MB, JMBG ili OIB i za slučaj da ga osnova za plaćanje sadrži moguće je nedvojbeno utvrditi tko je ovršenik ili ovrhovoditelj i po osnovi za

<p>Budući se ova pojmovi definirani u ovom točkama podudaraju, radi izbjegavanja svake dvojbe sugeriramo da se jasnije definiraju navedeni pojmovi. 2. Ovrha na plaći ovršenika Budući Ovršni zakon u članku 202. stavku 13. uvodi rok od 60 dana kod ovrhe koju provode poslodavci na plaći ovršenika, sugeriramo ovim zakonom definirati na kojem računu se nalaze ova sredstva u periodu od 60 dana te navedeno urediti na način kako bi se izbjegle situacije u kojima bi u ovom roku novčana sredstva mogla biti obuhvaćena (ovršena) eventualnom ovrhom na računima poslodavca kao ovršenika (npr. poseban račun poslodavca izuzet od ovrhe ili sl.). 15) »jedinствeni identifikacijski podatak« jest jedinствeni matični broj građana, matični broj koji dodjeljuje Državni zavod za statistiku, matični broj subjekta iz sudskog registra odnosno drugi brojčani identifikacijski podatak koji je jedinствен za određenu fizičku ili pravnu osobu, pomoću kojega Agencija može na temelju dostupnih joj podataka iz službenih evidencija nedvojbeno utvrditi osobni identifikacijski broj te osobe. Komentar 1. MBS se do sada nije spominjao u definicijama te može stvarati poteškoće u evidencijama te posljedično u provedbi naloga. Potrebno je navesti OIB kao podatak.</p>	<p>plaćanje postupiti. OIB se ne navodi u pojašnjenju pojma identifikacijski podatak jer iz teksta odredbe jasno proizlazi da se misli upravo na druge moguće identifikatore iz kojih će Agencija utvrditi OIB (OIB je uvijek potrebno utvrditi kako bi se identificirali svi računi u JRR-u koji pripadaju ovršeniku i na kojima je potrebno provesti ovrhu na teret ovršenika).</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 3. U članku 3 dodana je definicija „građanin“ – predlažemo koristiti već postojeću definiciju „potrošač“ iz Zakona o potrošačkom kreditiranju i Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju zbog zakonske ujednačenost. U članku 4. st. 2. spominje se „račun specifične namjene“ predlažemo u članak 3 pod definicijama dodati i definiciju „računa specifične namjene“. U pojam "osnova za plaćanje" i dalje nisu uključene i privremene mjere osiguranja donesene u kaznenim postupcima koje stvaraju probleme u provedbi – takve mjere sudovi dostavljaju bankama na provedbu koje ih onda moraju proslijediti u FINU na postupanje budući bi postupanje banaka po takvim osnovama značilo vođenje dva očevidnika, a obveza je banke postupati po nalogima FINE.</p>	<p>Odbijen Pojam građanin je jasno definiran odredbom Zakona te je jasno na koje se osobe odnosi pa nema potrebe za usklađivanjem sa terminologijom korištenom u odredbama drugih propisa koji propisuju bitno drugačiju materiju. Pojam "račun specifične namjene" je definiran u članku 3. stavku 12. Zakona. U pojam osnova za plaćanje uključene su sve mjere osiguranja (rješenja o osiguranju), a s obzirom na to da nije definirano da se taj pojam na neke mjere ne bi odnosio. Sudovi bi i prema postojećem zakonskom uređenju trebali i rješenja o osiguranju donesena u kaznenom postupku dostavljati u Agenciju, ako se radi o rješenjima po kojima Agencija treba postupiti odnosno provesti mjeru osiguranja provedbom na novčanim sredstvima ovršenika.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4. Članak 4. a)stavak 5 (5) Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje ako su osobni identifikacijski broj i ime i prezime odnosno naziv ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje odnosno zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjeva za naplatu istovjetni osobnom identifikacijskom broju i imenu i prezimenu odnosno nazivu koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima. Iz ove odredbe proizlazi da je mjerodavno kako piše ime/naziv ovršenika u evidenciji OIB-a, a ne u nadležnim registrima (npr. sudskom registru, registru udruga, ...) što izaziva pravnu nesigurnost. Agencija bi morala postupiti po osnovama za plaćanje i u situacijama kada na istima nije isto ime i prezime ovršenika. Naime, zbog udaje/rastave/promjene imena i prezimena često se u praksi dešava da podaci o imenu i prezimenu ovršenika kod nadležnih tijela nisu identični. Predlažemo ovu odredbu dopuniti na način da se ovrhovoditeljima omogući naplata od ovršenika koji su od dana izdavanja osnove za plaćanje u korist</p>	<p>Odbijen Članak 4. stavak 5. - Agencija podatke o imenu i prezimenu fizičke osobe odnosno nazivu pravne osobe preuzima iz OIB sustava kojeg vodi Porezna uprava temelje Zakona o osobnom identifikacijskom broju i te podatke temeljem članka 7. Pravilnika o Jedinствenom registru računa upisuje u JRR. Podaci iz OIB sustava su vjerodostojni podaci koji se prikupljaju upravo iz mjerodavnih registara (iz sudskog registra, registra udruga i dr., odnosno iz državnih matica za fizičke osobe). Ovakav sustav provjere podataka s vjerodostojnim podacima iz OIB sustava uspostavljen je upravo radi jačanje pravne sigurnosti za stranke postupka. Naime, prije uspostave takvog sustava podaci koji su Agenciji bili raspoloživi za usporedbu bili su podaci iz JRR-a kako ih je u isti upisala pojedina banka za račun koji vodi za ovršenika, a što je rezultiralo različitim podacima dostavljenim u JRR od strane više banaka o primjerice imenu i prezimenu za osobu određenog OIB-a (primjerice jer je ovršenik kod jedne banke prijavio promjenu prezimena, a kod druge nije). Agencija sada raspolaže jedinственим i vjerodostojnim podatkom i dostavlja isti i u JRR te je isti na raspolaganju i bankama koje vode račune ovršenika i koje imaju obvezu uskladiti svoje podatke. Za</p>

<p>ovrhovoditelja do njene aktivacije promijenili podatke o svom imenu i prezimenu budući je i dalje riječ o toj istoj osobi i OIB-u osobe koja je dužnik iz te osnove. Agencija kod nadležnih tijela i/ili iz registara iz kojih povlači podatke trebala bi sama izvršiti provjeru prema OIB-u ovršenika i slijedu imena i prezimena koja su za tog ovršenika evidentirana kod nadležnog tijela. b) stavak 6. - sugeriramo u članak 4. stavku 6. prihvatiti niže naznačeni tekst tako da navedeni stavak glasi: (6) Ako u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje i ovrhu provesti prema podatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu naplatu odnosno iz zahtjeva za naplatu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak u zahtjevu za izravnu naplatu odnosno u zahtjevu za naplatu nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju, ako je za tako dostavljeni osobni identifikacijski broj ispunjen uvjet iz prethodnog stavka ovog članka. c) stavak 7. (7) U slučaju iz stavka 6. ovog članka, ovrhovoditelj odgovara za štetu nastalu zbog pogrešno dostavljenog podatka o osobnom identifikacijskom broju. - Sugeriramo brisati ovaj stavak budući do greške može doći omaškom te nenamjernom greškom. - Nadalje, mišljenja smo da bi se u ovom slučaju radilo o stjecanju bez osnove, a ne šteti, te budući je stjecanje bez osnove već zakonski regulirano (ZOO) stoga sugeriramo da se ovaj stavak briše. d) stavak 11. S obzirom da je člankom 5. st. 2 propisano da se osnova za plaćanje može podnijeti i kao elektronička isprava, dopuniti članak 5. st. 11. 11) Ako banka zaprimi osnovu za plaćanje kojom je sud naložio banci provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu ovršenika, banka će tu osnovu za plaćanje dostaviti Agenciji najkasnije idući radni dan preporučenom pošiljkom ili neposrednom dostavom ili kao elektroničku ispravu.</p>	<p>situacije kada je došlo do promjene imena i prezimena odnosno naziva ovršenika i sada je propisano postupanje uz dostavu dokaza o promjeni (članak 3. stavak 7. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima). Kada su podaci o promjeni Agenciji dostupni iz javno dostupnih registara (npr. podatak o promjeni naziva iz sudskog registra za trgovačka društva) Agencija ne traži dokaz o promjeni već istu sama utvrđuje i postupa po osnovi za plaćanje. Članak 4. stavak 6. – dodatni tekst je suvišan, jasno je da se OIB dostavlja u propisanom zahtjevu koji se dostavlja uz osnovu za plaćanje, ovisno o kojoj vrsti isprave se radi. Članak 4. stavak 7. – svrha odredbe je upozoriti ovrhovoditelja da je u slučaju kada raspolaže osnovom za plaćanje koja ne sadrži OIB ovršenika pa taj podatak naknadno pribavlja i dostavlja u zahtjevu uz ovršnu ispravu dužan uložiti osobitu pažnju kako ne bi došlo do ovrhe na teret pogrešne osobe (primjerice u slučajevima kada više osoba ima isto ime i prezime). Nadalje, u slučaju pogrešne pasivne legitimacije ovršenika uvijek može uz obvezu povrata stečenog bez osnove nastati i šteta za ovršenika pa je potrebno propisati odgovornost za štetu na strani ovrhovoditelja. Članak 4. stavak 11. – ova situacija je nemoguća. Da bi bila moguća, bilo bi potrebno da se omoguću elektronička dostava elektroničkih isprava od strane suda općenito (sada ta opcija ne postoji), zatim od suda banci (što neće nikada biti omogućeno budući da se osnove banci ne dostavljaju), a onda još od banke Agenciji. Naime, elektronička isprava je samo ona koja je dostavljena u elektroničkom obliku, dakle trebala bi tako biti dostavljena i banci od strane suda da bi je banka kao elektroničku ispravu mogla proslijediti Agenciji.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4. Stavci 6. i 7.: bilo kakvo provođenje ovrhe treba onemogućiti ako nije dostavljen OIB dužnika. OIB je jedini način točne identifikacije dužnika. Greške su se događale i ranije te su ovršeni krivi ljudi s istim imenom, prezimenom, adresom. Bez obzira tko će nakon toga snositi štetu - štetu snosi krivo ovršena osoba jer joj najčešće budu uskraćena novčana sredstva nužna za život, a proces povrata krivo ovršenih sredstava često dugo traje. Za to vrijeme ta osoba može živjeti od zraka?</p>	<p>Primljeno na znanje Navedeno nije točno jer postojeili drugi jedinstveni identifikatori dužnika (MB, MBS, JMBG i dr.). Prema važećim odredbama Ovršnog zakona, sve bi isprave koje se mogu dostaviti u Agenciju an izvršenje trebale sadržavati OIB, ali za slučaj da nije tako, Agencija nije ovlaštena ulaziti u njihovu zakonitost i odbiti provedbu ako je podnositelj dostavio OIB ili drugi odgovarajući jedinstveni identifikator za ovršenika, a ispunjeni su uvjeti propisani ovim odredbama Zakona (podaci su istovjetni onima koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja i vođenja evidencije OIB-a)</p>
<p>Denis Blašković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4. (10) Prilikom ovrhe na novčanim sredstvima, prije otvaranja zaštićenog računa, Agencija ne može provesti pljenidbu cjelog iznosa na računu na kojem fizička osoba prima mjesečnu plaću ili mirovinu, odnosno mora ovršeniku na glavnom računu ostaviti nužna sredstva za život u iznosu najmanje dvije trećine prosječne plaće u RH.</p>	<p>Odbijen Ovakvu odredbu nije moguće provesti. Agencija provodi ovrhu, ne vodi račune ovršenika i nema saznanja kakva se sredstva na njima nalaze.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu</p>	<p>Odbijen</p>

<p>potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4. stavak 5.; Koja je svrha OIBa? Između ostalog, otklanjanje pravne nesigurnosti u slučaju tipfelera (greške u pisanju i sl). Potrebno je stoga, u slučaju očitog tipfelera, postupiti prema OIBu iz osnove, odnosno provesti ovrhu na računima koji se vode pod istim OIBom.</p>	<p>U postupku provedbe ovrhe svrha je OIB-a dohvatiti sve račune ovršenika u Jedinstvenom registru računa. Ovrha se ne provodi protiv OIB-a već protiv osobe koja se identificira imenom i prezimenom odnosno nazivom. Agencija prilikom provedbe ne može utvrđivati radi li se o tipfelera ili o pogrešnoj stranačkoj legitimaciji odnosno da li je ovrha u odnosu na određenu osobu dopuštena. U ovakvim spornim situacijama o tome treba odlučiti sud.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4. stavak 7.; Nužno je da OIB time bude besplatno i jednostavno dohvatljiv podatak, za koji u slučaju pokretanja ovrhe, ne vrijede striktna pravila GDPRa.</p>	<p>Odbijen Ovo se pitanje ne uređuje Zakonom.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 5. stavak 2.; Nužno je da se u praksi omogući provedba elektroničke ovrhe u svim fazama, a čime bi se cijeli postupak pojednostavio, ubrzao, pojeftinio.</p>	<p>Odbijen Ovo je pitanje za praksu, ne za Zakon.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 5. stavak 12.; Dok se navedeno ne donese, potrebno je dodati, kako se novi zahtjevi za naplatu po rješenju o ovrsi podnose na dosadašnjim, neformalnim obrascima. Ovo navodimo pošto se do sada u praksi više puta dogodilo da provedbeni pravilnici kasne i mjesecima za donošenjem zakona, a što tada u tom međuvremenu, zakon čini neprovedivim.</p>	<p>Odbijen Prijelaznim odredbama propisana je primjena postojećih pravilnika do donošenja novih. Kako prethodno nikakva forma nije bila propisana, do propisivanja obrasca prihvaćat će se zahtjev za naplatu u slobodnoj formi.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 5. Stavak 5., Hrvatsku radioteleviziju treba izbaciti. Iz kojeg razloga bi oni bili poseban ovrhovoditelj da bi ih se zasebno trebalo spominjati u zakonu?</p>	<p>Odbijen Odredba je u skladu s odredbom članka 209. stavka 1. Ovršnog zakona te s odredbama Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (članak 36.a).</p>
<p>Denis Blašković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 6. (3a) Agencija je dužna učiniti dostupnim sve podatke iz očevidnika pojedinom ovršeniku putem sustava e-građanin</p>	<p>Odbijen Agencija u osobni korisnički pretinac putem sustava e-građanin već dostavlja iz sustava prisilne naplate osnova za plaćanje sljedeće poruke: 1. Obavijest o početku blokade računa, 2. Obavijest o provedenoj osnovi za plaćanje izvršenoj u cijelosti bez blokade računa, 3. Obavijest o primitku nove osnove za plaćanje za građanina čiji su računi već od ranije blokirani, 4. Obavijest o stanju blokade, 5. Obavijest o deblokadi računa. Obavijest o početku blokade računa sadrži sljedeće podatke: broj osnove za plaćanje temeljem koje su računi ovršenika blokirani, ovrhovoditelja po osnovi za plaćanje i ukupan iznos blokade ovršenika u trenutku kreiranja poruke koja se dostavlja u Osobni korisnički pretinac. Obavijest o provedenoj osnovi za plaćanje izvršenoj u cijelosti bez blokade računa sadrži sljedeće podatke: obavijest da je zaprimljena nova osnova za plaćanje na izvršenje u Agenciju, broj osnove za plaćanje i informaciju da je ista osnova za plaćanje u cijelosti izvršena. Obavijest o primitku nove osnove za plaćanje za građanina čiji su računi već od ranije blokirani, sadrži sljedeće podatke: broj novozaprimljene osnove za plaćanje, ovrhovoditelja iz novozaprimljene osnove za plaćanje i ukupan iznos</p>

	<p>blokade ovršenika u trenutku kreiranja poruke koja se dostavlja u Osobni korisnički pretinac. Obavijest o stanju blokade Agencija dostavlja građanima prvi radni dan u mjesecu, s podatkom o ukupnom iznosu blokade ovršenika u trenutku kreiranja poruke koja se dostavlja u Osobni korisnički pretinac i podatkom o broju dana neprekidne blokade. Obavijest o početku blokade računa, obavijest o provedenoj osnovi za plaćanje izvršenoj u cijelosti bez blokade računa, obavijest o primitku nove osnove za plaćanje građanima čiji su računi već od ranije blokirani, obavijest o stanju blokade i obavijest o deblokadi računa, dostavlja se korisniku bez naknade u njegov Osobni korisnički pretinac, odmah po nastanku događaja blokade računa, primitka nove osnove za plaćanje ili deblokade računa. Sustav e-građani postupano će se nadograđivati te će se proširivati i podaci koje građanin može dobiti preko ovog sustava.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 6. (4) Osnova za plaćanje upisuje se u Očevidnik prema redoslijedu primitka u Agenciju, na način da Agencija upisuje osnove za plaćanje u Očevidnik redom kojim su zaprimljene, a kao vrijeme primitka pojedine osnove za plaćanje upisat će se datum, sat i minuta kada je Agencija podatke o osnovi za plaćanje upisala u Očevidnik. Prema postojećem Zakonu osnova za plaćanje upisuje se u Očevidnik prema vremenu njenog primitka u Agenciju, a što je ispravno u odnosu na ovaj prijedlog prema kojem je vrijeme primitka osnove ono vrijeme kada je ista upisana u Očevidnik. Iako pretpostavljamo da je razlog za ovakav prijedlog uvođenje obveze ovrhovoditelja na predujmljivanje naknade Agenciji za provedbu osnove za plaćanje pa se tako osnova za plaćanje za koju nije plaćen predujam u Očevidnik upisuje tek po plaćanju predujma, vrijeme primitka osnove u Agenciju ne može biti vrijeme njenog upisa u Očevidnik. Predlažemo razmotriti i detaljnije urediti ovu odredbu jer dovodi u pitanje pravnu sigurnost i redoslijed naplate osnova za plaćanje koje su, za razliku od plaćanja predujma u vezi s istima, temeljni dokumenti za provedbu ovrhe, a plaćanje predujma naknade ionako smatramo nametnutim i neprihvatljivim teretom za ovrhovoditelja.</p>	<p>Odbijen Propisanim načinom utvrđivanja redoslijeda upisivanja osnova za plaćanje u Očevidnik poštuje se redoslijed primitka osnova za plaćanje u Agenciju, a kao vrijeme primitka utvrđuje se vrijeme kada je osnova za plaćanje upisana u Očevidnik, uz poštovanje redoslijeda primitka pojedinih osnova u Agenciju. Stoga se ovom odredbom ne dovodi u pitanje pravna sigurnost, a osobito ne redoslijed naplate budući da je izričito propisano da se isti formira s obzirom na vrijeme primitka osnove u Agenciju. Agencija će i po stupanju na snage odredbi o predujmljivanju naknade upisivati osnove za plaćanje u Očevidnik na jednak način, samo po onima za koje nije uplaćen predujam neće dalje postupati već će ih vraćati podnositelju uz obrazloženje.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 7. Neka potraživanja, poput potraživanja radnika iz radnog odnosa, trebaju imati prioritet naplate bez obzira na redoslijed u očevidniku.</p>	<p>Odbijen Predloženo je već propisano odredbama Ovršnog zakona (odredba članka 206. stavak 4. i članka 209. stavak 4. Ovršnog zakona).</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 8. Ovrhu treba proširiti i na udjele u raznim investicijskim fondovima banaka.</p>	<p>Odbijen Navedeno se ne odnosi na ovrhu na novčanim sredstvima.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 8. Predlažemo zadržati postojeću jasnu formulaciju iz čl.8. st.1. koja je dobro funkcionirala "Osnova za plaćanje izvršava se najprije na računima, a zatim na oročenim novčanim sredstvima.". Prijedlog labave definicije može dovesti do različitog postupanja banaka i sukladno tome značajnih prijepora s klijentima.</p>	<p>Odbijen Predložena odredba jasno propisuje postupanje prilikom izvršenja osnove za plaćanje. Nejasno je kako bi primjenom ove odredbe moglo doći do različitog postupanja banaka. Naime, do različitog postupanja nikako ne može doći jer banke postupaju po nalogu Agencije, a ne po vlastitom nahođenju, a temeljem ove odredbe Agencija će naloge slati bankama uvijek po istom propisanom pravilu.</p>

<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9. (2) Pod raspoloživim novčanim sredstvima po računima iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke, osim ako je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava. S obzirom da predložena mogućnost davanja suglasnosti ovršenika za provedbu ovrhe iz sredstava odobrenog prekoračenja nakon početka provedbe ovrhe nije odgovarajuća za ovršenike poslovne subjekte kojima se ovi krediti odobravaju za nesmetano odvijanje njihovog poslovanja i kojima davanjem suglasnosti tek nakon početka provedbe ovrhe može nastupiti šteta zbog evidentirane blokade u to vrijeme, predlažemo predvidjeti mogućnost da se za ovršenike poslovne subjekte predvidi mogućnost ranijeg davanja suglasnosti, npr. kod sklapanja ugovora o odobrenom prekoračenju, odnosno potpisom ugovora u kojem je ovršenik poslovni subjekt dao izričitu izjavu da se u nastupu ovrhe ista može provesti iz sredstava odobrenog prekoračenja. Sugeriramo izmjenu odredbe na način da se propiše da mora postojati suglasnost i ovršenika i ovrhovoditelja za navedenu radnju. Podredno: izmjena čl. 9. st. 2. koji definira pojam raspoloživih novčanim sredstava na način da se u nacrtu navodi da se pod raspoloživim novčanim sredstvima može smatrati i odobreno prekoračenje na računu ovršenika na temelju kredita banke "ako je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava". – smatramo da bi ovu odredbu trebalo preformulirati tako da ne predstavlja obvezu banci (npr. umjesto teksta "ako je ovršenik nakon početka provedbe ovrhe dao izričitu suglasnost banci da se ovrha može provesti iz tih sredstava" bi moglo stajati "osim ako su ovršenik i banka dogovorili drugačije" ili sl.)</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 9. stavak 2. - prijedlog da se propiše mogućnost davanja suglasnosti banci da se ovrha može provesti iz sredstava odobrenog prekoračenja po računu i prije blokade računa može se prihvatiti. Nema opravdanog razloga da se propiše da je uz suglasnost ovršenika potrebna i suglasnost ovrhovoditelja.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9. (8) Ako su svi računi ovršenika na kojima se provodi ovrha blokirani, po primitku nove osnove za plaćanje na teret računa tog ovršenika, Agencija će dati nalog banci ovršenika za izvršenje te osnove za plaćanje odmah nakon izvršenja ranijih osnova za plaćanje zbog kojih su računi već blokirani.</p>	<p>Odbijen Agencija ne daje nalog banci za izvršenje u opisanoj situaciji odmah već prilikom prve obavijesti banke o priljevu po računu, kako je i propisano. Naime, ako su ovršeniku računi blokirani i nema priljeva sredstava na račun, bespredmetno je slati poruku za izvršenje banci kada ionako nema sredstava za izvršenje. Takve "prazne" poruke bi samo nepotrebno zagušile sustav razmjene poruka, potencijalno prouzročile problem i poskupile sustav.</p>
<p>Marijana Milošević V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9. Bilo bi dobro da se u Zakonu propiše obveza Agencije da obavijesti sud kada je osnova za plaćanje provedena u cijelosti (u slučaju sudske ovrhe), jer sada sud mora učestalo slati upite Agenciji o provedbi osnove za plaćanje kako bi mogao zatvoriti spis rješenjem o završetku postupka. Marijana Milošević, sudska savjetnica na Ovršnom i izvanparničnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu</p>	<p>Odbijen U pripremi je uspostava elektroničke razmjene podataka između Agencije i sudova koji vode ovršne postupke (takva razmjena već postoji prema trgovačkim sudovima) pa bi se kroz taj sustav mogle osigurati potrebne informacije za sudove.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9. stavak 2.; Ukoliko su to, a jesu, sredstva kojima dužnik može slobodno raspolagati, trošiti na koju god potrebu</p>	<p>Odbijen Članak 9. stavak 2. – ne radi se o sredstvima kojima bi ovršenik mogao slobodno raspolagati. Nakon blokade računa ovršenik više ne može raspolagati slobodno sredstvima na svom redovnom računu. Jedina sredstva kojima slobodno raspolaže su ona na posebnom računu</p>

<p>želi, ne vidimo razloga da to ne budu sredstva koja bi se mogla ustegnuti za račun ovrhovoditelja. Zašto je ova kategorija zaštićena od ovrhe? Jer ovdje se zapravo radi inače, o potrošačkom kreditiranju bez pokrića, odnosno poticanju dužnika da troše iznad svojih mogućnosti. A i ovime se izravno šteti ovrhovoditeljima, čak smatramo kako se radi o vrsti nemoralne odredbe. Primjerice, dužnik može imati dozvoljeno prekoračenje od primjerice 10.000 kn, plaću 8.000 kn, i stalno se kreće u okviru tog minusa. Dakle, dužnik em ima zaštićeni račun, a em se cijelo vrijeme vrti u okviru dozvoljenog prekoračenja. Tako da on slobodno raspoložuje cijelom svojom plaćom cijelo vrijeme, a vjerovnik se nikada neće moći namiriti. Ova je odredba u potpunosti nepravedna prema ovrhovoditelju, odnosno stavlja ga u prilično nepovoljniji položaj u odnosu na dužnika, a dužniku ostavlja velik prostor za malverzacije, što se redovito i koristi.</p>	<p>na koji se isplaćuju primanja izuzeta od ovrhe temeljem propisa. Dakle, ovršenik može dati suglasnost banci da se odobreno prekoračenje po računu potroši za ovrhu ili ne, ali tim sredstvima nakon blokade računa ne može raspolagati.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 11. (2) "odobriti račun ovrhovoditelja": pojasniti što se misli citiranim izrazom. (5) treba ukinuti. Ako je nešto isplaćeno, zašto dopustiti da se i dalje obračunavaju kamate zbog sporosti sustava? To je greška sustava i ovršenik za to ne bi trebao odgovarati. Stoga bi kamate trebalo obračunavati na mjesečnoj, a ne dnevnoj razini i to tek protekom punog mjeseca za prethodni mjesec.</p>	<p>Odbijen Članak 11. stavak 2. – radi se o terminologiji uobičajenoj u platnom prometu, sukladno Zakonu o platnom prometu. Članak 11. stavak 5. – odredba je dodana radi usklađenja s odredbom članka 179. Ovršnog zakona kojom je propisano da se založno pravo stečeno na tražbini po kojoj teku kamate odnosi i na kamate koje dospijevaju nakon pljenidbe. Ne radi se o "isplaćenim" već o zaplijenjenim sredstvima, koja još nisu prenesena ovrhovoditelju (primjerice temeljem rješenja o odgodi na prijedlog ovršenika)</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. (1) Smatram da ovrhu ne bi trebalo ukinuti, ali bi trebalo dati nekakav zakonski rok do kojega bi se obračunavale kamate. Npr., kada iznos kamata dosegne iznos glavnice da se one prestanu zaračunavati. I više je nego pošteno da ovrhovoditelj naplati dvostruko od početne tražbine. (3) Koji je razlog da naplata osiguranja ne podliježe roku od tri godine? Nema razloga da bi se to izdvajalo.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 12. stavak 1. - Kako je navedeno u obrazloženju odredbe, za pravnu sigurnost je bitno odrediti vrijeme u kojem se neke radnje mogu poduzimati te ograničiti vrijeme za koje će Agencija provoditi ovrhu protiv ovršenika u slučaju kada ovrha postane nemoguća. Nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima razlog je i za obustavu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u slučaju sudske ovrhe. Članak 12. stavak 3. – prihvaća se dodatno propisati da Agencija neće prestati s provedbom mjera osiguranja donesenih u kaznenom postupku, s obzirom na svrhu tih postupaka.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. Predlažemo da se stavak 2. ovog članka nadopuni na način da se kao izuzetak od prestanka izvršenja nakon proteka roka od 3 godine, pored namirenja tražbine zakonskog uzdržavanja djeteta, uključe i druga potraživanja u korist djece. Naime, u praksi se događa da djeca mogu imati i druga potraživanja (npr. naknade štete i druga potraživanja) od fizičkih osoba.</p>	<p>Odbijen U sustavu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima posebno su označene osnove za plaćanje koje se odnose na zakonsko uzdržavanje djece jer se takve tražbine i inače namiruju prema posebnim pravilima odnosno imaju Obiteljskim zakonom propisan prioritet pri izvršenju. Ostale osnove za plaćanje u kojim su djeca ovrhovoditelji nije moguće na ovakav način detektirati u sustavu, a navedeno uglavnom nije moguće niti iz sadržaja osnove za plaćanje. Osim toga, ovdje je propisan izuzetak zato što se u pravilu radi o tražbinama koje kontinuirano dospijevaju u budućnosti (u pravilu mjesečno).</p>
<p>Ivan Dušan V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. Mislim da nije dobro da rok iz članka 12 stavak 1 bude 3 godine. Na taj način dužnike će se potaknuti da prestanu primati novčana sredstva nakon proteka od 3 godina, tj biti će dovoljno da ovršenici 6 mjeseci prestanu biti zaposleni i da prestanu primati plaću 6 mjeseci, nakon čega će se prestati sa izvršavanjem osnove za plaćanje. S obzirom na to da će izmjenama zakona pojednostavljen stečajni postupak fizičkih osoba, kao i da će se donijeti zakon o oprostima dugova, jednom dijelu</p>	<p>Odbijen Smatramo da se unutar propisanih rokova može opravdano utvrditi nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje. Ne bi bilo opravdano na pojedine ovrhovoditelje odnosno njihove osnove za plaćanje primjenjivati različita pravila, ovisno o visini njihovih tražbina.</p>

<p>građana će dugovi biti obrisani. Stoga ova odredba nema smisla uz tako kratki rok. Predlažem da rok iz članka 12 bude 10 godina umjesto 3 godine, a da umjesto 6 mjeseci rok bude 2 godine. Alternativno ova opcija kako je predložena može ostati za manje iznose dugovanja, tj za iznose kod kojih je glavnica duga manja od 10000 kuna. Ukoliko vam netko duguje primjerice 100000 kuna, malo je vjerojatno da će se taj dug riješiti u roku od 3 godine. U tom slučaju dužnike će se potaknuti da iskoriste ovakvu odredbu u zakonu kako bi prestali raditi 6 mjeseci nakon čega će doći do povlačenja osnove za plaćanje iz Agencije. Za iznose veće od 20000 ili 30000 kuna minimalni rok da se može prestati sa izvršavanjem osnove za plaćanje mora biti minimalno 10 godina.</p>	
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. (1) Ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od 3 godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti. - molimo da se definira obveza i način na koji će Agencija o navedenom prestanku izvršavanja osnova za plaćanje obavještavati banke koje postupaju temeljem naloga Agencije i plijene novčana sredstava te općenito vjerovnike čije se osnove za plaćanje prestaju izvršavati? Hoće li FINA vraćati osnove ovrhovoditeljima po službenoj dužnosti ili po zahtjevu ovrhovoditelja? - Smatramo da je prestanak izvršavanja osnove za plaćanje u roku od 3 godine, nakon samo 6 uzastopnih mjeseci bez naplate, ako se do tada po osnovi provodila naplata prekratak rok te predlažemo rok od 5 godina ako najmanje 12 mjeseci nije bilo nikakvih naplata po računu, podredno: sugeriramo da se rok od 6 mjeseci produži na primjerice 12 mjeseci, jer se otvara mogućnost zlouporabe od strane ovršenika, na način da prestane radni odnos samo na navedeno razdoblje, da se iskoristi neplaćeni dopust za navedeno razdoblje i sl.</p>	<p>Odbijen Banke nije potrebno obavještavati o prestanku izvršenja osnove za plaćanje temeljem ove odredbe, kao što ni inače Agencija ne obavještava banku kada se neka osnova prestane izvršavati temeljem rješenja o obustavi ovrhe ili zahtjeva vjerovnika. Banka iz naloga Agencije treba dobiti informaciju koje osnove i u kojim iznosima treba izvršavati, a ne koje ne treba. Obavještavanje banaka je dakle nepotrebno. Isto vrijedi i za obavještavanje vjerovnika koji znaju ili bi trebali znati kada su i koje osnove za plaćanje podnijeli na izvršenje i kakvo je stanje njihove izvršenosti. Za slučaj da pojedini vjerovnici ne raspolažu određenim podacima, uvijek ih mogu zatražiti od Agencije u skladu s pravilima o davanju podataka iz Očevidnika. Vezano za duljinu propisanih rokova, iste smatramo primjerenim za utvrđenje da ovrha na novčanim sredstvima nema izgleda za uspjeh. Vezano za moguće zlouporabe sa strane ovršenika, iste su uvijek moguće i ne mogu se spriječiti produljenjem zakonskih rokova.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. U naslovu iznad članka 12 ne spominje se „građanin“ nego sad pojam „fizička osoba“ – predlažemo i na ovom mjestu koristiti pojam Potrošač.</p>	<p>Odbijen Pojam građanin je definiran u članku 3. Zakona I ograničen je na fizičke osobe koje ne obavljaju registriranu djelatnost. Ovdje se koristi pojam fizička osoba kao osnovni pravni pojam kojeg nije potrebno dodatno definirati, u njegovom uobičajenom značenju (živi čovjek kao subjekt prava - nositelj prava i obveza) Odredba se dakle, odnosi na sve fizičke osobe, ne samo na građane.</p>
<p>VIPnet d.o.o. V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. Sukladno članku 233. Zakona o obveznim odnosima tražbina koja je utvrđena pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi zastarijeva za 10 godina. Shodno navedenom, rok od 3 godine nakon kojeg Agencija prestaje s izvršavanjem je prekratak (ako se zadovolje ostali uvjeti). Predlažemo ukidanje članka u cijelosti, podredno produženje roka za naplatu na minimalno 10 godina. Ako se usvoji trenutni prijedlog, to za ovršenika ne podrazumijeva da je dugovanje nenaplativo, već će ovrhovoditelj morati pokretati putem suda novi postupak, odnosno morat će predložiti novi predmet ovrhe, a što će u konačnici za ovršenika značiti daljnje prouzročenje</p>	<p>Odbijen Ovdje se ne radi o prestanku izvršenja osnove za plaćanje iz razloga zastare već zbog toga što je za određenu osnovu za plaćanje temeljem propisanih uvjeta utvrđena nemogućnost izvršenja pa rokove iz članka 12. Zakona ne treba dovoditi u vezu s zastarnim rokovima iz ZOO-a. Ratio odredbe je ojačati pravnu sigurnost za koju je bitno odrediti vrijeme u kojem se neke radnje mogu poduzimati te ograničiti vrijeme za koje će Agencija provoditi ovrhu protiv ovršenika u slučaju kada ovrha postane nemoguća. Nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima razlog je i za obustavu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u slučaju sudske ovrhe prema odredbama Ovršnog zakona pa se ovim odredbama prvenstveno cilja na omogućavanje obustave i kada se radi o izvandsudskoj</p>

<p>troškova. Potrebno je jasnije definirati što znači odredba u kojoj se navodi da Agencija prestaje s izvršavanjem osnove za plaćanje za ovršenika. Naime, s obzirom na pojašnjenje uz prijedlog zakona, a koje konkretno za tu odredbu glasi da se izvansudska ovrha željela uskladiti sa sudskom ovrhom za koju Ovršni zakon kaže da će se obustaviti u slučaju nemogućnosti ovrhe, može se zaključiti da u slučaju da dođe do prestanka izvršavanja osnove od strane Agencije, da će ovrhovoditelj putem suda na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja koje je ovršna isprava radi namirenja iste tražbine morati predložiti novi predmet ovrhe. To će za ovrhovoditelja, a i konačno za ovršenika, značiti nove troškove. Hoće li Agencija u praksi ponovno provoditi rješenje o ovrsi za koje je već prestala s postupanjem (a uzevši u obzir zastarni rok ovršne isprave od 10 godina) iz zakona ne proizlazi. Hoće li ovrhovoditelj (a nakon uvida u očevidnik) biti u mogućnosti ponovno proslijediti pravomoćno i ovršno rješenje Agenciji na postupanje (naravno pod uvjetom da zastarni rok nije istekao) ako se utvrdi da na računu ovršenika ima sredstava?</p>	<p>ovrsi koja je postala nemoguća. Točno je da dugovanje ovršenika prestankom izvršavanja temeljem ove odredbe Zakona ne nestaje te će ovrhovoditelj koji nema razuman interes da ustraje na ovrsi na novčanim sredstvima budući da ovršenik nema sredstava za naplatu njegove tražbine, trebati pokretati novi ovršni postupak ili na drugi način rješavati svoj odnos sa dužnikom. Navedeno ne predstavlja otegotnu okolnost za dužnika za kojeg se opravdano može smatrati da se ovrha na njegovim novčanim sredstvima ne može provesti jer bi ovrhovoditelj ionako, za slučaj da ovršenici druge imovine, u konačnici poduzeo radnje radi naplate svoje tražbine na toj drugoj imovini ovršenika, pri čemu bi dug ovršenika daljnjim protekom vremena dodatno narastao. Nema zapreke za ponovno postupanje Agencije temeljem iste osnove za plaćanje, ali pitanje je zašto bi ovrhovoditelj to zahtijevao ako postoji opravdani razlozi da se naplata njegove tražbine na novčanim sredstvima ovršenika smatra nemogućom.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12. stavak 1.; Rok od 3 godine je prekratak rok. 5 godina bi bilo mnogo realnije. 3 godine je jedno vrlo kratko razdoblje. Potrebno je pogledati prakse stranih zemalja, koje imaju puno dulje rokove. Nadalje, rok od 6 mjeseci bez ustege, kao preduvjet za deblokadu jest apsolutno prekratak rok. Radi se o razdoblju kraćem od prosječnog roka nezaposlenosti (razdoblja između dva zaposlenja). Rok od svega 6 mjeseci, ovrhovoditelja sa navedenom osnovom, onemogućava u naplati. Jasno je da su mnoge ovrhe dugotrajne – dulje od 3 godine. Pogotovo one sa većim iznosima dugovanja gdje se ovršenici u stvari kroz dulje razdoblje ustežu iznosi koji bi im se inače ustezali kroz plaću, kroz redovitu otplatu kredita. Nije jasno i zašto takvi dužnici, ne posegnu za reprogramom gdje bi se na taj način od ovršenika pretvorili u redovnog platišu kredita, a i smanjila bi se statistička brojka blokada. Dio njih možda nije kreditno sposoban, no velik dio jest, samo su pasivni i niti ne pokušavaju naći drugo rješenje. I kroz jedno takvo dulje razdoblje, jasno je da će dužnik koji put ostati bez posla. 6 mjeseci nije neuobičajeno razdoblje nezaposlenosti. I time bi se takav ovrhovoditelj izgurao iz redoslijeda naplate. Ovime bi se potaknuo i rad na crno – isplata plaća na ruke, kakva već i sada postoji u dobrom dijelu predmeta koji su upravo iz tog razloga umjetno „blokirani“. Primjerice, ne bi bio neuobičajen dogovor dužnika i poslodavca da se radnika ne prijavi 6 mjeseci, ili primjerice ako je dužnik bio nezaposlen 5 mjeseci, da ga se ne prijavi još jedan mjesec. To su česte situacije u praksi i zna se da će se ova odredba često i sada još i više, zloupotrebjavati. Osim toga, od ustege su izuzete porodične naknade, bolovanja. Tako da bi se ovako svatko mogao deblokirati čime se prvi vjerovnik u redoslijedu jednostavno gura iz reda naplate, a oni iza njega, dolaze u red. Najkraći rok koji bi bio imalo realan, je minimalno 2 godine pauze sa ustegama. Niti jedno strano zakonodavstvo ne poznaje ovako kratke rokove. Ovime se ujedno gura vjerovnike u smjeru pokretanja ovrha puno tegotnijim predmetima ovrhe nešto što je račun, a govorimo prvenstveno o nekretninama.</p>	<p>Odbijen Rok je određen temeljem podatka da prosjek naplata po osnovama za plaćanje koje su u Očevidniku evidentirane dulje od 3 godine iznosi samo 2,40% od ukupnog iznosa duga iz tih osnova za plaćanje, s tim da je ukupan iznos naplata izvršen nakon treće godine po tim osnovama za plaćanje samo 1,19 % od ukupnog duga iz tih osnova za plaćanje. S obzirom na navedenu analizu, procijenjeno je da se objektivno može smatrati da je ovrha na novčanim sredstvima postala nemoguća ako se tražbina iz osnove za plaćanje nije naplatila u roku od 3 godine od početka provedbe ovrhe temeljem te osnove za plaćanje. Ova odredba ne može niti spriječiti niti dodatno omogućiti zloupotrebe na strani ovršenika (i ovrhovoditelja). Sprječavanje zloupotreba odredbi Zakona na opisane načine nije u domaćaju odredbi ovog Zakona.</p>

Davor Kvesić

**V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S
OBRAZLOŽENJEM, Članak 12.**

Sukladno navedenoj zakonskoj odredbi postavlja se pitanje što u situacijama kada bi primjerice ovrhovoditelj bio na drugom mjestu u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje temeljem Osnove za plaćanje koja se ondje nalazi u vremenskom periodu dulje od 3 godine ili koja će kroz određeno vremensko razdoblje ispuniti taj vremenski uvjet, ali se prema osnovi za plaćanje koja se nalazi prva u redosljedu za plaćanje vrši redovita naplata. Prema redovitom tijeku stvari bilo bi za očekivati da će se po naplati osnove koja se nalazi na prvom mjestu u Očevidniku nastaviti obustavljati određeni iznosi sa računa ovršenika i u korist osnove koja je sljedeća u redosljedu, te da će se ista kroz određeno vremensko razdoblje potpuno naplatiti. Dakle, ukoliko ovršenik ima dovoljno sredstava na svom računu za namirenje osnova koje se nalaze u Očevidniku smatram kako se iste ne bi trebale prestati izvršavati.

**HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA
V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S
OBRAZLOŽENJEM, Članak 12.**

Članak 12. Članak 12. zakona osobito je nepravičan te djeluje selektivno (bez ikakvih opravdanih kriterija). Pravičnije rješenje bilo bi da se odredi da ukoliko po računima vjerovnika nije bilo nikakvih naplata odnosno bilo kakvog prometa posljednjih 6 mjeseci (a ne po konkretnoj osnovi) onda se prestaju izvršavati osnove za plaćanje koje su duže od pet godine (a ne tri) evidentirane na FINA-i. Dakle, ako je već ideja zakona da se osnova za plaćanje može prestati izvršavati, što je već samo po sebi vrlo problematično, osnova za plaćanje trebala bi se prestati izvršavati samo u slučaju kada po svim računima konkretnog vjerovnika po kojima se i inače temeljem zakona obavlja naplata/pljenidba nije bilo naplata/prometa, a ne po samoj osnovi. U suprotnom, ovako koncipiranim zakonom diskriminira se vjerovnike tako što se ne poštuje prednosni red naplate jer se primjerice neće prestati s izvršavanjem osnove vjerovnika prvog u redosljedu koji je namiren i možda sa samo nekoliko kuna u zadnjih 6 mjeseci, dok će se prestati izvršavati osnove svih drugih vjerovnika koje su u redosljedu nakon prvog. Također je moguće da druga osnova u redosljedu (koja recimo čeka 3 godine da dođe na red naplate) i samo što se nije počela naplaćivati jer je prva osnova u redosljedu skoro namirena u cijelosti prometom po računu, zbog ovakve zakonske odredbe bude brisana iz redosljeda. Naime, cilj koji se spominjao prije donošenja ovog nacрта je bio da se deblokiraju oni građani gdje nema mogućnosti naplate zbog objektivnih gospodarskih tj. socijalnih razloga, konkretno da se deblokiraju građani kod kojih nema prometa po računima u određenom periodu vremena, a ne da se iz redosljeda naplate izuzmu određene osnove po kojima nema naplate, iako se istovremeno može uredno naplaćivati neka druga osnova u redosljedu. Što se tiče podataka predlagatelja zakona o tome da po osnovama koje se na FINA-i nalaze više od tri godine postotak naplate postaje ekonomski beznačajan (1,19 %), ističe se da se radi o uprosječenom podatku koji ne uzima u obzir različitu strukturu tražbina te činjenicu da se tražbine određenih gospodarskih sektora naplaćuju značajno putem FINA-e i

Odbijen

Neizvjesno je da li bi pojedini konkretni ovršenik u nekom budućem vremenskom periodu možda imao sredstava za naplatu druge ili neke sljedeće osnove za plaćanje u Očevidniku. Taj se podatak ne može sa sigurnošću znati. Izvjesno je pravilo koje proizlazi iz dosadašnjih podataka o naplatama po osnovama za plaćanje - prosjek naplata po osnovama za plaćanje koje su u Očevidniku evidentirane dulje od 3 godine iznosi samo 2,40% od ukupnog iznosa duga iz tih osnova za plaćanje, s tim da je ukupan iznos naplata izvršen nakon treće godine po tim osnovama za plaćanje samo 1,19 % od ukupnog duga iz tih osnova za plaćanje. Stoga se može smatrati da se ovrha protekom roka od tri godine od primitka osnove za plaćanje kojom je određena u Agenciju može smatrati nemogućom, osobito ako se doda uvjet da po toj osnovi 6 mjeseci nije bilo naplata (oba se uvjeta moraju kumulativno ispuniti). U ovom slučaju se iz razloga pravne sigurnosti, smatra opravdanim ograničiti rok za koji se ovrha može provoditi na računima ovršenika fizičke osobe, osobito zato što je navedeno već predviđeno odredbama Ovršnog zakona kod sudske ovrhe.

Odbijen

Prema podacima o naplati osnova za plaćanje, prosjek naplata po osnovama za plaćanje koje su u Očevidniku evidentirane dulje od 3 godine iznosi samo 2,40% od ukupnog iznosa duga iz tih osnova za plaćanje, s tim da je ukupan iznos naplata izvršen nakon treće godine po tim osnovama za plaćanje samo 1,19 % od ukupnog duga iz tih osnova za plaćanje. Propisani dodatni uvjet (6 mjeseci bez naplata po osnovi) koji se mora kumulativno ispuniti samo dodatno osigurava da se ovrha na novčanim sredstvima ovršenika temeljem određene osnove za plaćanje može smatrati nemogućom. Moguće su situacije da se temeljem odredbe članka 12. Zakona prestane izvršavati neka osnova za plaćanje koja bi možda kroz kratko vrijeme došla na red za naplatu, ali takve situacije su prema podacima o naplati rijetke iznimke zbog kojih nije opravdano, osobito iz razloga prave sigurnosti, ovrhu po računu provoditi unedogled za sve ovršenike. Prilikom izrade analiza uzeti su u obzir podaci iz svih osnova za plaćanje jer bi drugačije analizu bilo nemoguće provesti, pri čemu ističemo da nema opravdanog razloga da se tražbine pojedinih vjerovnika tretiraju drugačije od drugih.

<p>nakon tri godine od zaprimanja osnove na FINA-u, te bi isti bili nerazmjerno više pogođeni ovakvim režimom. Navedena tvrdnja može se provjeriti pribavom podataka od FINA-e. Stoga je jedno od mogućih rješenja da se prestaju izvršavati osnove za plaćanje koje su duže od pet godina (a ne tri) evidentirane na FINA-i ukoliko po računima vjerovnika nije bilo nikakvih naplata odnosno bilo kakvog prometa posljednjih 6 mjeseci, a sve kako zakonsko uređenje ne bi bilo nerazmjerno tegotno prema pojedinim gospodarskim sektorima odnosno subjektima, tj. kako bi bili zadovoljeni osnovni principi razmjernosti koje bi svaki zakon morao poštivati.</p>	
<p>Marina Krajnović V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 13. Potrebno je dodatno urediti način provedbe ovrhe kad je u pitanju ošasna ostavina. Naime, čl. 139. st. 6. Zakona o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15) propisuje sljedeće: "Predmet ovrhe radi ostvarenja ili osiguranja tražbina ostaviteljevih vjerovnika prema općini, odnosno gradu na koje je prešla ošasna ostavina mogu biti samo stvari i prava koja su sastavni dio ostavine." Onda se u praksi dogodi da općina/grad naslijedi 17/123 dijela nekretnine koja je opterećena raznim hipotekama, vjerovnici tuže općinu/grad radi naplate dugovanja, JLS naravno izgubi spor, vjerovnik (tužitelj) odnese presudu na FINU i naplati se iz novčanih sredstava proračuna JLS unatoč odredbi čl. 139. st. 6. Zakona o nasljeđivanju. Potrebno je precizno propisati način postupanja kod naplate dugovanja od općine/grada kojima je pripala ošasna ostavina. Sud se u parničnom postupku ne upušta u način provedbe ovrhe (jer se i ne radi o ovršnom postupku), a FINU ne zanima ništa drugo nego je li presuda postala ovršna. Tako se, protivno izričitoj odredbi Zakona o nasljeđivanju, jedinicama lokalne samouprave ipak iz proračunskih sredstava naplaćuju dugovi ostavitelja. (Zakonski nasljednici naravno ne žele imati ništa s ostaviteljem koji je prezadužen pa se svi odreknu nasljedstva, a JLS se ne može odreći nasljedstva već se mora prihvatiti ošasne ostavine po sili zakona. Druga je stvar što se ostavitelj možda i zadužio baš zbog svoje djece, koja su na njegovo ime podigla kredite, a kasnije se uredno odrekla nasljedstva da ne bi naslijedila i dugove.)</p>	<p>Odbijen Ovdje se ne radi o materiji koja bi trebala biti predmetom ovog Zakona. Zakonom se uređuje provođenje ovrhe na novčanim sredstvima, a ne određivanje ovrhe koje je uređeno Ovršnim zakonom. Naime, opće je pravilo nasljednog prava da nasljednici odgovaraju za dugove do visine ostaviteljeve imovine o čemu ne može voditi računa Agencija prilikom provedbe osnove za plaćanje (dužna je postupiti po nalogu iz valjane osnove) već sama stranka postupka kojoj je to u interesu. Na sličan način bi i pojedine lokalne jedinice trebale voditi računa o zaštiti svojih prava te koristiti pravna sredstva koja su im u tu svrhu na raspolaganju kako bi se ovrha ograničila samo na one predmete na kojima se u konkretnom slučaju smije provesti. O navedenom ne može odlučivati Agencija kod provedbe ovrhe već isključivo tijelo nadležno za određivanje ovrhe odnosno sud u postupku uređenom Ovršnim zakonom.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 15. U članku 15. koristi se pojam „sudionik obračunskog plaćanja“ – predložimo taj pojam staviti u članak 3. pod definicije, I nadalje ostaje nejasno da li se članci 15 i 16 odnose i na „građanina“ tj. fizičke osobe jer se navodi samo Ovršenik – poslovni subjekt.</p>	<p>Odbijen Smatramo nepotrebnim dodatno definirati pojam sudionika obračunskog plaćanja, a s obzirom na to da je obračunsko plaćanje definirano u stavku 1. ovog članka pa je jasno da je sudionik bilo koja osoba koja u obračunskom plaćanju sudjeluje. Pojam poslovni subjekt je definiran u članku 3. stavku 6. Zakona.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 18. (4) Nakon otvaranja stečajnog postupka Agencija daje nalog banci da novčana sredstva zaplijenjena po nalogu Agencije na računu stečajnog dužnika prije otvaranja stečajnog postupka oslobodi na račun stečajnog dužnika. Novčana sredstva sa računa stečajnog dužnika banka će temeljem naloga suda ili stečajnog upravitelja prenijeti na račun koji je za stečajnog dužnika otvoren nakon otvaranja stečajnog postupka. - Sugeriramo da ova sredstva budu isplaćena ovrhovoditelju budući su</p>	<p>Odbijen Ova sredstva ulaze u stečajnu masu i mogu biti isplaćena ovrhovoditelju ako tako odluči nadležno tijelo (stečajni sud).</p>

<p>zapljenjena prije otvaranja stečaja.</p>	
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 18. stavak 4.; Pošto su sredstva zapljenjena prije pokretanja stečaja, nije pošteno ukoliko u međuvremenu od 60 dana dođe do otvaranja stečaja, da ta sredstva ne budu prenesena ovrhovoditelju na čiji bi račun bila prenesena da naknadno nije došlo do otvaranja stečaja. Time se oštećuje navedeni vjerovnik.</p>	<p>Odbijen Ova sredstva ulaze u stečajnu masu i mogu biti isplaćena ovrhovoditelju ako tako odluči nadležno tijelo (stečajni sud).</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 18. stavak 5.; Rok od (minimalno!) 3 godine za deblokadu, bi trebao ponovo početi teći od ovoga dana.</p>	<p>Odbijen Odredba se odnosi na pravne osobe, a članak 12. Zakona samo na fizičke osobe.</p>
<p>damir majhen V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 18. Predlaže se dopuna čl.18 koja bi se odnosila i na pokrenute stečajne potrošača koji su završili postupak na Sudu prihvaćanjem plana ispunjenja obveza i gdje je Sud donio rješenje da je prijedlog za otvaranje stečaja povučen. Obrazloženje: U protivnome, cijeli postupak i nastali troškovi su uzaludni jer potrošač pri Agenciji ostaje i nadalje s blokadom računa.</p>	<p>Odbijen Ova pitanja potrebno je urediti, ali Zakonom o stečaju potrošača.</p>
<p>Marijana Milošević V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. Čl. 19. st. 6. i 8. u suprotnosti su sa čl. 70. st. 17. Zakona o sudskom registru koji propisuje da pokaže li se nakon brisanja subjekta upisa iz registra da on ima imovinu koju bi trebalo unovčiti radi podjele vjerovnicima i osobama koje su imale udjele u brisanom subjektu upisa, provodi se likvidacija nad tom imovinom. Na postupak likvidacije nad imovinom brisanog subjekta upisa na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 84.f toga Zakona. Postupak nad likvidacijskom imovinom okončava se donošenjem rješenja o zaključenju postupka likvidacije nad imovinom brisanog subjekta upisa. Čl. 70. st. 18. propisuje da se na likvidacijsku imovinu na odgovarajući način primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnoj masi nakon zaključenja stečajnog postupka. Dakle, prema Zakonu o sudskom registru ako se nakon brisanja društva iz sudskog registra pokaže da društvo ima imovinu, potrebno je provesti likvidaciju, odnosno stečaj sa naknadno pronađenom imovinom. Likvidacija se provodi kada je imovina veća od obveza društva, a stečaj kada je imovina manja od obveza društva. Slijedom navedenog, nije jasno po kojoj osnovi bi zapljenjena novčana sredstva od ovršenika u postupku ovrhe u slučaju brisanja jedne od stranaka u postupku iz sudskog registra (kada su stranke pravne osobe) prešla na račun Državnog proračuna. Marijana Milošević, sudska savjetnica na Ovršnom i izvanparničnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu</p>	<p>Primijeno na znanje Predložena odredba nije u koliziji s odredbama Zakona o sudskom registru. Naime, svi se postupci propisani odredbama tog zakona i dalje mogu provesti kao i do sada. Jedina je razlika da se zapljenjena sredstva više neće nalaziti na računima brisanih pravnih osoba u banci odnosno na drugim, prijelaznim računima u bankama već na računu državnog proračuna (podzakonskim aktima propisat će podračun i način daljnjeg postupanja s ovim sredstvima). Naime, prema saznanjima iz dosadašnje prakse, često nikada nitko ne pita za sredstva zapljenjena na računima brisanih društava i ona ostaju u bankama za što nema nikakve pravne osnove. Ne postoji podatak koliko je takvih sredstava niti što se s njima u konačnici događa. Stoga je rješenje prema kojem se ta sredstva prebacuju na račune državnog proračuna mnogo bolje od sadašnje situacije, jer omogućava kontrolu nad takvim sredstvima, a za slučaj da se provede postupak zbog naknadno pronađene imovine, ta će se sredstva moći pribaviti s računa državnog proračuna za potrebe provođenja likvidacijskog ili stečajnog postupka nad naknadno pronađenom imovinom.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. stavak 3.; Isto se ne bi niti smjelo uračunavati u vrijeme trajanja roka od (minimalno!) 3 godine, koje su uvijet za</p>	<p>Odbijen Nejasno je zašto se period za koji se ovrha nije mogla izvršavati jer ovršenik nije imao računa ne bi uračunavao u rok iz članka 12. Naime, I za taj period bila je nemoguća ovrha na novčanim sredstvima.</p>

<p>deblokadu.</p>	
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. stavak 5.; U ovom slučaju Fina ne vraća osnovu ako je došlo do statusne promjene, ali ovrhovoditelj mora poslati novi zahtjev uz dokaz?, a koji stvara opet dodatni trošak.</p>	<p>Primljeno na znanje Ovrhovoditelj mora podnijeti novi zahtjev za provođenje ovrhe na teret sljednika nakon statusne promjene podjele uz dokaz o sljedništvu (u pravilu plan podjele) jer nema drugog načina da Agencija zna na koga je tražbina prešla. Ako ovrhovoditelj ne želi nastavka ovrhe na teret sljednika, može zatražiti povrat osnove za plaćanje.</p>
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. stavak 6.; Zašto se zaplijenjena sredstva uplaćuju na račun državnog proračuna? Trebalo bi čekati da prođe rok od 60 dana pa se sredstva prebace na račun ovrhovoditelja, a ne prethodno, u korist državnog proračuna. Svakako je ovaj stavak, iz nekog razloga., prilično nejasno sastavljen. Vezano nadalje uz zadnju rečenicu ovoga stavka; Pretpostavljamo da se mislilo ako je istekao rok od 60 dana da se sredstva prenose na račun ovrhovoditelja? Ne razumijemo zašto bi se sredstva koja su zaplijenjena, nije protekao rok od 60 dana, a fizička osoba ovršenik je umrla, ostala zaplijenjena do novog naloga i zahtjeva ovrhovoditelja ako bi se prema isteku od 60 dana mogla prenijeti na račun ovrhovoditelja jer nasljednici nisu uložili prigovor, a sredstva pripadaju vjerovniku. Tu bi se vjerovnik opet uskratio.</p>	<p>Odbijen Prema saznanjima iz dosadašnje prakse, često nikada nitko ne pita za sredstva zaplijenjena na računima brisanih društava i ona ostaju u bankama za što nema nikakve pravne osnove. Ne postoji podatak koliko je takvih sredstava niti što se s njima u konačnici događa. Stoga je rješenje prema kojem se ta sredstva prebacuju na račune državnog proračuna mnogo bolje od sadašnje situacije, jer omogućava kontrolu nad takvim sredstvima, a za slučaj da se provede postupak zbog naknadno pronađene imovine, ta će se sredstva moći pribaviti s računa državnog proračuna za potrebe provođenja likvidacijskog ili stečajnog postupka nad naknadno pronađenom imovinom. Kada se radi o sredstvima koja su zaplijenjena na rok od 60 dana temeljem odredbi Ovršnog zakona, za takva će se sredstva izvršiti prijenos istekom roka zapljene. Ovo sukladno zakonskoj odredbi vrijedi i za sredstva zaplijenjena na računu fizičke osobe koja je umrla prije prijena sredstava.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. Uz članak 19. stavak 6. - predlažemo izmijeniti odredbu na način da se zaštite prava i interesi mladb. ovrhovoditelja u postupku ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta na način da se u takvim slučajevima propišu iznimke, podredno maksimalno skrate rokovi (rok je 60 dana, predug) za prijenos novčanih sredstava.</p>	<p>Odbijen Nejasna primjedba. Rokovi za prijenos sredstava propisani su Ovršnim zakonom.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 19. (1) zabranjuje se zatvaranje računa pravne osobe ako račun ima oznaku blokade računa a nema otvoren niti jedan drugi račun u banci (nepostupanje po ovoj odredbi povlači prekršajnu odredbu čl. 28. st. 16.) – što ako se subjekt gasi/briše iz sudskog registra, da li će FINA dati nalog za deblokadu kako bi se račun mogao zatvoriti? Podredno: predlažemo bristati st.1. Članka 19. iz razloga tehničke neprovedivosti kada blokirana pravna osoba ima račun u dvije banke i svaka od njih odlučí isti dan zatvori račun jer uvidom u JRR vidi da postoji račun u drugoj banci što će rezultirati da poslovni subjekt nema račun niti u jednoj banci. Dodatno, potrebno je ujednačiti postupanje i za fizičke odobe koje obavljaju reg. gosp. djelatnost i slobodna zanimanja tj za sve poslovne subjekte. (2) Račun ovršenika pravne osobe, neovisno o oznaci blokade u Jedininstvenom registru računa, banka je dužna zatvoriti kada je ovršenik prestao postojati brisanjem iz odgovarajućeg registra i u drugim slučajevima kada je to određeno propisom. -nejasno sto znači „i u drugim slučajevima kada je to određeno propisom“, sugeriramo jasnije definirati ili brisati. (6) predviđa nastavak provedbe ovrhe u slučajevima kada je ovršenik pravna osoba prestao postojati odnosno kada je</p>	<p>Odbijen Članak 19. stavak 1. - Agencija ne daje nalog za deblokadu računa u slučaju brisanja pravne osobe jer za navedeno nema osnove. U ovom slučaju banka je dužna zatvoriti račun ovršenika po posebnim pravilima (propisano Pravilnikom o jedinstvenom registru računa). Članak 19. stavak 2. - misli se na druge sitacije kada je banka to dužna učiniti, u pravilu temeljem odredbi Pravilnika o Jedininstvenom registru računa. Članak 19. stavak 6. – odredba se odnosi samo na zaplijenjena sredstva do trenutka smrti ovršenika fizičke osobe, a na kojima je ovrhovoditelj za života ovršenika stekao založno pravo.</p>

<p>ovršenik fizička osoba umro i to ukoliko po računu postoje izdvojena sredstva – postavlja se pitanje usklađenosti ove odredbe sa Zakonom o parničnom postupku (čl. 212.), Ovršnim zakonom (čl. 281.), Zakonom o nasljeđivanju čl. 4. i 5. (budući da smrću klijenta prestaju sva njegova prava i obveze) i ista prelaze na nasljednike.</p>	
<p>VIPnet d.o.o. V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 20. Predlaže se da se ovrhovoditelju u svrhu dobivanja podataka o ovršeniku, a o čemu ovisi hoće li ovrhovoditelj uopće pokrenuti postupak ovrhe, dopusti uvid bez naknade u predmetne podatke. Odredba je in favorem ovršenika i svrha donošenja novog zakona je da se smanji broj ovršnih postupaka. Kako ovrhovoditelju ne bi nastali dodatni troškovi koje bi morao podmiriti Agenciji za uvid u podatke, a uzevši u obzir činjenicu da će ovrhovoditelj biti taj koji će trpjeti štetu u vidu nenaplaćenih dugovanja u slučaju da se ne odluči na pokretanje ovrhe zbog prezaduženosti ovršenika, predlaže se da u ovom slučaju Agencija odustane od potraživanja naknade za uvid u podatke.</p>	<p>Odbijen Ne postoji opravdan razlog za ovakvu odredbu. Uspostava i vođenje sustava provedbe ovrhe kao i podaci iz tog sustava nose stvarne troškove koje snosi onaj kome su podaci potrebni.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 20. Članak 20. (st. 3. i st. 4.) koji regulira davanje podataka propisuje da će FINA ovršeniku i ovrhovoditelju dati sve podatke iz očevidnika koji se njih tiču (st.3), te da će banci za njenog klijenta na zahtjev dati podatke o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje, danima blokade i postojanju mjere osiguranja (st. 4.), međutim u st. 9. istog članka stoji da banka te podatke može koristiti isključivo za potrebe provedbe Zakona i ne smije ih koristiti u druge svrhe, prosljeđivati niti ugrađivati u svoje proizvode i usluge – molimo očitovanje što točno znači ova odredba. Banka je dosada podatke o ukupnom iznosu blokade i danima blokade koje bi dobila od FINE (temeljem poruke B80) ugrađivala u obrazac BON-2. Iz ove odredbe proizlazi Banka više nema pravo komunicirati te podatke prema klijentu kao dosada (iako ih je dobila od FINE). (5) Agencija će osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke koji su za ovršenika evidentirani u Očevidniku o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje i danima blokade računa. Uz navedene podatke o ukupnom iznosu neizvršenih osnova za plaćanje i danima blokade, smatramo da bi bilo dobro da ovrhovoditelj dobije i podatke o iznosu ukupne realizacije po osnovama za plaćanje u prethodnom periodu (npr. 6 mjeseci). To bi omogućilo bolji uvid u situaciju ovršenika i donošenje odluke ovrhovoditelja o pokretanju ovrhe na novčanim sredstvima (pogotovo u situaciji ako će ovrhovoditelj Agenciji morati predujmiti naknadu za provedbu osnove za plaćanje). (9) Banka može podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke do kojih je došla na temelju odredaba ovog Zakona, koristiti isključivo za potrebe provedbe Zakona i ne smije ih koristiti u druge svrhe, prosljeđivati niti ugrađivati u svoje proizvode i usluge. Banka podatke dobivene temeljem članka 20 st. 4. Nacrta koristi kod formiranja potvrde o solventnosti koju klijentima daje za njihove različite potrebe, npr. javne natječaje. S obzirom na naprijed navedenu odredbu stavka 9., a za slučaj otklanjanja svake dvojbe da se ista ne odnosi na uslugu izdavanja potvrde o</p>	<p>Odbijen Stavak 3. i 4. - Predmetnim odredbama ne mijenja se postupanje banke i Agencije vezano za poruku B80. Stavak 5. - Ograničenje podataka koje Agencija može dati osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja utvrđeno je u svrhu zaštite ovršenika i njegovih osobnih podataka. Propisani podaci koji se mogu dati na zahtjev osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak smatraju se dostatnim za ocjenu svrsishodnosti pokretanja ovršnog postupka protiv konkretnog ovršenika. Stavak 9. – banke Bon-2 izdaju za razne svrhe za koje ih klijenti traže koje nije moguće taksativno pobrojati pa se može dopuniti odredba stavka 9. Na način da se mogućnost davanja podataka I za druge svrhe uvjetuje pribavljanjem izričite suglasnosti klijenta. Npr. Banka može podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke do kojih je došla na temelju odredaba ovog Zakona, koristiti isključivo za potrebe provedbe Zakona i ne smije ih koristiti u druge svrhe, prosljeđivati niti ugrađivati u svoje proizvode i usluge, osim ako za to nije pribavila izričitu suglasnost klijenta na kojeg se ti podaci odnose.</p>

<p>solventnosti, molimo jto izričito navesti u ovoj odredbi. Ovo posebno u odnosu na to da je povreda ove odredbe sankcionirana kao prekršaj banke (članak 28.) 17) ako podatke iz Očevidnika odnosno druge podatke do kojih je došla na temelju odredaba ovog Zakona ne koristi isključivo za potrebe provedbe ovog Zakona, već iste koristi u druge svrhe, prosljeđuje odnosno ugrađuje u svoje proizvode i usluge (članak 20. stavak 9.),</p>	
<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 20. stavak 5.; Odlična izmjena jer će se ovime doista uvelike smanjiti broj novo pokrenutih ovrha (znači ne samo broj novih aktivacija na FINI, već i samih ovrha, čime će se ovršenike osloboditi ovrhe i po drugim predmetima!). No da bi doista bilo tako, odnosno da bi ova izmjena proizvela željeni učinak, ova bi informacija trebala biti besplatna. Predlažemo ujedno da se osim navedenih podataka, vjerovniku omogućiti i uvid u podatak o tome tko su ovrhovoditelji u redu naplate, čime bi se omogućilo pokretanje postupaka radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji i naknade štete u slučajevima kada je dužnik primjerice izdavao fiktivne zadužnice članovima obitelji (primjeri su brojni..)</p>	<p>Odbijen Ograničenje podataka koje Agencija može dati osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja utvrđeno je u svrhu zaštite ovršenika i njegovih osobnih podataka. Ne može se polaziti od pretpostavke da su svi ovršenici nepošteni temeljem pojedinih slučajeva u odnosu na koje ovrhovoditelji imaju druge mehanizme djelovanja radi naplate svojih tražbina. Propisani podaci koji se mogu dati na zahtjev osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak smatraju se dostatnim za ocjenu svrsishodnosti pokretanja ovršnog postupka protiv konkretnog ovršenika.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 21. (1) Agencija je dužna čuvati osnovu za plaćanje tri godine od dana kada je tražbina za koju je zatražena ovrha temeljem osnove za plaćanje naplaćena u cijelosti, odnosno od dana kada je Agencija prestala provoditi ovrhu radi obustave, na zahtjev ovrhovoditelja ili temeljem posebnog propisa kojim se uređuje prestanak provedbe ovrhe u odnosu na pojedinu osnovu za plaćanje. (2) Ovrhovoditelj ili ovršenik kada je ovlašten temeljem zakona može u roku iz stavka 1. ovog članka od Agencije zatražiti vraćanje osnove za plaćanje. Ako ovrhovoditelj ili ovršenik ne zatraži vraćanje osnove za plaćanje, Agencija ju može uništiti. - Obzirom na odredbe Zakona o kreditnim institucijama čl. 305 st 9 u vezi povrat instrumenata osiguranja sudionicima u kreditu, nismo suglasni s time da Agencija može uništavati osnove za plaćanje. Također, općenito smo mišljenja da Agencija ne bi smjela uništavati osnove za plaćanja.</p>	<p>Odbijen Nejasno je kako bi ova odredba bila u koliziji s odredbom članka 305. stavka 9. Zakona o kreditnim institucijama odnosno kako bi priječila banku da izvrši tu svoju zakonsku obvezu. Naime, spomenutom odredbom propisana je obveza banke o kojoj banka mora voditi računa i na vrijeme, prije proteka rokova za uništenje isprava, zatražiti od Agencije povrat isprava na koje se odnosi njezina obveza povrata potrošaču.</p>
<p>Ivan Balković V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. (1) Agencija bi svoja potraživanja trebala naplaćivati od ovršenika, a ne predujmom od ovrhovoditelja. Na taj način se sprječava dodatan trošak za ovrhovoditelja ukoliko je dug nenaplativ, a Agenciji daje "motiv" za provedbu ovrhe i naplatu svojih potraživanja. Slijedom toga (2), (3) i (4) brisati.</p>	<p>Odbijen Naknada je trošak postupak i snosi ju u konačnici ovršenik. Pitanje predujmljivanja je zapravo pitanje tko će snositi rizik nenaplate ovog troška postupka, a taj rizik i inače, u sudskim i drugim postupcima, snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj naime i u drugim postupcima mora predujmiti trošak postupka i nema opravdanja da se rizik naplate istog prebacuje na nekog drugog, osim kod posebnih kategorija vjerovnika za koje je i propisano izuzeće od obveze predujmljivanja. Ističemo da je ova odredba u skladu je s odredbom članka 14. Ovršnog zakona kojom je propisano da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja.</p>
<p>VIPnet d.o.o. V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. Prijedlog nove odredbe, odnosno stavka 1. članka 22. nije prihvatljiv iz razloga jer se Agencija i do sada</p>	<p>Odbijen Naknada je trošak postupak i snosi ju u konačnici ovršenik. Pitanje predujmljivanja je zapravo pitanje tko će snositi rizik nenaplate ovog troška postupka od ovršenika za slučaj da isti nema sredstava, a taj rizik i inače, u</p>

<p>naplaćivala prva, a na način da je redosljed naplate bio: troškovi, kamate i zadnje glavnica. U troškovima prvo se i dalje naplaćuju troškovi Agencije, a tek tada troškovi ovrhovoditelja. Ako će se ovrhovoditelja obvezati da predujmljuje troškove naknade FINA-e, to će na kraju rezultirati poskupljenjem ovrhe za ovršenika, obzirom da će ovrhovoditelji na iznos predujma (odnosno troškova) tražiti i obračunavati kamate, što FINA u postojećem sistemu ne radi. Shodno navedenom, predlažemo da se trošak naknade FINA-e naplaćuje kao i do sada.</p>	<p>sudskim i drugim postupcima, snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj naime i u drugim postupcima mora predujmiti trošak postupka i nema opravdanja da se rizik naplate istog prebacuje na nekog drugog, osim kod posebnih kategorija vjerovnika za koje je i propisano izuzeće od obveze predujmljivanja. Ističemo da je ova odredba u skladu je s odredbom članka 14. Ovršnog zakona kojom je propisano da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja.</p>
<p>VIPnet d.o.o. V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. U odnosu na stavak 5. članka 22. predlaže se da troškove povlačenja osnove za plaćanje s naplate snosi ovršenik, obzirom da je on te troškove i prouzrokovao. U slučaju kada dolazi do povlačenja osnove za plaćanje, najčešće se radi o tome da je ovršenik dugovanje iz osnove za plaćanje podmirio, što znači da raspolaže novčanim sredstvima.</p>	<p>Odbijen Razlozi povlačenja osnove s naplate ne mogu se jednoznačno odrediti, a Agencija ne može ulaziti u te razloge pa je razumno da se naknada u takvoj situaciji naplati od onog tko je radnju zatražio.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. (1) Ovrhovoditelj je dužan predujmiti Agenciji iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očevidnik zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja. (2) Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očevidnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma. (5) Ovrhovoditelj je dužan Agenciji platiti naknadu za povlačenje osnove za plaćanje s naplate, vraćanje osnove za plaćanje, promjenu ovrhovoditelja i druge radnje koje Agencija poduzima na zahtjev ovrhovoditelja. - Mišljenja smo da zakonske odredbe o predujmljivanju troškova od strane ovrhovoditelja narušavaju pravo vjerovnika na naplatu svojih potraživanja te predlažemo brisanje Ovom odredbom vjerovnici se stavljaju u nepovoljan položaj i diskriminiraju se. Da bi pružatelji usluga i dobara/vjerovnici ostvarili svoje elementarno pravo - naplatili svoje usluge i dobra moraju imati dodatna sredstva. Pri tom treba imati na umu da postoji mogućnost da neće naplatiti tražbinu niti predujmljene troškove pa su dvostruko oštećeni. Smatramo da sve naknade koje se odnose na izvršenje osnova za plaćanje, kao i promjene po istima i dalje trebaju direktno teretiti ovršenika. Ako će se ostati pri tome da ovrhovoditelj predujmi naknadu za provedbu ovrhe, onda bi se barem trebalo odustati od naknade za davanje na uvid podataka prije pokretanje ovrhe jer se mogu dogoditi slučajevi da će ovrhovoditelj pretrpjeti trošak koji neće moći „prevaliti“ na ovršenika jer na njegovom računu već postoje značajni iznosi ovrhe u redosljedu čekanja, čime nije izgledno da će se ovrhovoditelj naplatiti te niti neće pokrenuti ovrhu na novčanim sredstvima</p>	<p>Odbijen Naknada je trošak postupak i snosi ju u konačnici ovršenik. Pitanje predujmljivanja je zapravo pitanje tko će snositi rizik nenaplate ovog troška postupka od ovršenika za slučaj da isti nema sredstava, a taj rizik i inače, u sudskim i drugim postupcima, snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj naime i u drugim postupcima mora predujmiti trošak postupka i nema opravdanja da se rizik naplate istog prebacuje na nekog drugog, osim kod posebnih kategorija vjerovnika za koje je i propisano izuzeće od obveze predujmljivanja. Ističemo da je ova odredba u skladu je s odredbom članka 14. Ovršnog zakona kojom je propisano da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja. Vezano za oslobođenje ovrhovoditelja snošenja troškova za davanje podataka iz Očevidnika, nejasno je zašto bi istko drugi osim stranaka postupka snosio troškove nastale njihovim međusobnim odnosom. Trošak sustava provedbe ovrhe na novčanim sredstvima nepobitno postoji i to znatan, pa je opravdano da siti namiruju oni koji se tim sustavom koriste za ostvarivanje svojih prava. Zašto bi ovrhovoditelj koji ne može “prevaliti” trošak ovrhe svoje tražbine na ovršenika imao opravdanje da taj trošak prevali na nekog trećeg?</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. Načelno podržavamo odredbu kojom ovrhovoditelj nije dužan Agenciji predujmiti naknadu u slučaju kada se ovrha/osiguranje provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, konkretno zakonskog uzdržavanja djece, koju naknadu za provedbu ovrhe je Agenciji dužan platiti ovršenik. Međutim, predložena</p>	<p>Odbijen Nejasno je kako bi se točno vodilo računa o pravima djeteta kod propisivanja visine naknada kada se naknda nikada ne naplaćuje od djeteta kao ovrhovoditelja za tražbinu s osnove zakonskog uzdržavanja niti je propisano da je dijete istu dužno predujmiti. Naknada je trošak postupka i snosi ju ovršenik pa bi se ovdje zapravo vodilo računa o njegovim pravima odnosno ovršeniku koji ne plaća zakonsko uzdržavanje za dijete bi se naplaćivali</p>

odredba (čl. 22. st. 4.) da bi u tom slučaju Agencija iznos naknade upisivala u Očevidnik prije tražbine iz osnove za plaćanje za koju se naplaćuje, nije u interesu djece i odredbi posebnog propisa. Naime, ovrha radi ostvarenja tražbine uzdržavanja za dijete, sukladno odredbi članka 527. st. 3. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ br. 103/15) provodi se prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina neovisno o vremenu njihova nastavka. S tim u vezi, preporučamo da se vodi računa o pravima i interesima djece i prilikom propisivanja vrsta i visina naknada za obavljanje poslova propisanih ovim Zakonom te načina naplate naknade (koja obveza proizlazi Člankom 22. stavak 9.)

Obrazloženje: Razmatrajući ovu problematiku isključivo iz pozicije sve djece koju je obveznik uzdržavanja dužan uzdržavati, i ne pokušavajući umanjiti odgovornost roditelja i drugih obveznika uzdržavanja za njihove obveze, držimo da odredbe važećeg Pravilnika o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nisu u interesu djece.

Saznajemo za slučajeve u kojima se provedbom ovrhe na novčanim sredstvima koju provodi Agencija umanjuju iznosi uzdržavanja utvrđeni pravomoćnim i ovršnim sudskim odlukama na štetu djece, i bez saznanja roditelja koji dijete zastupa u ovršnom postupku radi ostvarivanja uzdržavanja. Praćenjem pojedinačnih slučajeva saznajemo da Agencija prvo naplaćuje svoju i bančinu naknadu, a zatim ovrhovoditeljevo potraživanje. Iako je stav Ministarstva financija (Klasa: 050-01/14-01/210, ur. broj:513-06-03-15-4 od 21. siječnja 2015.) da spomenuta naknada nije ovrha kojom bi se naplaćivala neka druga tražbina već da je sastavni dio predmetne ovrhe (alimentacije) koju provodi Agencija, činjenica jest da ovakvim načinom provedbe ovrhe, u velikom broju slučajeva, djeca ostaju uskraćena za puni iznos mjesečnog uzdržavanja. To se uvijek događa u situacijama kada su sredstva na računu ista ili manja od iznosa uzdržavanja, pa Agencija iz dostupnih sredstava naplaćuje i svoju naknadu i ovrhovoditeljevo potraživanje. (Primjerice, ako je tražbina uzdržavanja djeteta pravomoćnom i ovršnom sudskom odlukom utvrđena u iznosu od 1.500,0 kn, a obveznik plaćanja uzdržavanja na računu ima toliki ili manji iznos, Agencija ga zapljenjuje, a djetetu uplaćuje manji iznos, odnosno iznos umanjen za naknadu Agencije). Iz ovog primjera proizlazi da unatoč gore spomenutom stavu Ministarstva financija, ovakvo postupanje de facto utječe na umanjenje iznosa uzdržavanja koje djetetu služi za zadovoljenje temeljnih životnih potreba. Stava smo da ovakav način naplate u konačnici dovodi do toga da zapravo dijete iz iznosa svojeg uzdržavanja podmiruje troškove provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, iako uopće nije odgovorno za nastale troškove, a to je protivno i samim odredbama procesnog prava o odgovornosti za troškove postupka. Problematika posebno dolazi do izražaja u situacijama kada obveznik uzdržavanja nema stalno i/ili stabilno radno mjesto i primanja što, naravno, predstavlja dodatni rizik za dijete - ovrhovoditelja te dodatno ukazuje na potrebu preispitivanja visine naknade Agenciji u postupcima uzdržavanja djece. Upoznati smo i o negativnom utjecaju plaćanja mjesečnih naknada Agenciji za obavljanje poslova provedbe ovrhe radi ostvarivanja uzdržavanja za dijete na novčanim sredstvima ovršenika, u odnosu na drugu djecu s kojom obveznik uzdržavanja živi. U konkretnom slučaju

manji iznos naknade, za što ne vidimo opravdanja. Naknadu ne podmiruje dijete iz iznosa uzdržavanja već se naplaćuje iz raspoloživih sredstava s računa ovršenika kao trošk postupka kojeg je ovršenik i dužan snositi. Vezano za naplatu naknade prije glavne tražbine – za raspraviti! Vezano za navode da bi ovrha na plaći bila povoljnija za ovršenika i ovrhovoditelja – ovo pitanje treba urediti odredbama Ovršnog zakona. Vezano za pitanje razmjernosti kod naplate uzdržavanja za više djece – točno je da vezano za ovo pitanje postoji pravna praznina i da ovo pitanje treba urediti odredbama Ovršnog zakona. Kako je upravo u tijeku rad na novom Ovršnom zakonu predložiti će se da se i ovo pitanje razmotri i propiše odredbama tog zakona te će se čim navedeno bude propisano pristupiti i izradi adekvatnog tehničkog rješenja za usklađenje postupanja Agencije s odredbama Ovršnog zakona.

ovršniku, koji skrbi i živi s dvoje djece iz drugog braka, plijenila su se novčana sredstava na računu za uzdržavanje djeteta iz prvog braka zajedno s iznosima mjesečnih naknada Agenciji, što se u konačnici održava na standard cijele obitelji. U toj situaciji obveznik uzdržavanja nije imao izbora utjecati na izbor sredstva i predmeta ovrhe, koje predlaže ovrhovoditelj, iako bi ovrha na plaći bila povoljnija za standard obitelji jer poslodavac ne naplaćuje naknadu provedbe ovrhe i druge naknade koje naplaćuje Agencija. S druge strane, davanje suglasnosti za zapljenu po pristanku dužnika iz članka 202. Ovršnog zakona ovrhovoditelju nije bila dostatna garancija i sigurnost za ostvarivanje uzdržavanja, koju mu nudi provedba ovrhe na novčanim sredstvima koju provodi Agencija. Predlažemo dopuniti i provedbeni propis na način da se predvidi iznimka za slučaj kada se poslovi provedbe prodaje nekretnina i pokretnina propisanih Ovršnim zakonom provode vezano uz postupak ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta, u kojima je ovrhovoditelj dijete. **Obrazloženje:** I ovaj prijedlog usmjeren je na zaštitu najboljeg interesa djeteta koje potražuje sredstva za svoje uzdržavanje. Obveznik uzdržavanja koji ne ispunjava svoju obvezu prema djetetu svojim propuštanjem i uskratom sredstava za život ugrožava djetetova temeljna prava i interese. U takvim okolnostima smatramo da je posve neprimjereno da se djeci, koja ovršni postupak pokreću kako bi dobili sredstva nužna za zadovoljenje svojih osnovnih životnih potreba, nameće obveza plaćanja naknada, tim više što je ishod postupka posve neizvjestan. Stoga predlažemo propis dopuniti na predloženi način. Predlažemo dopuniti Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima na način da se njime predvidi mogućnost razmjernog namirenja tražbina u situaciji kada pravo na uzdržavanje ima više osoba u slučajevima ovrhe na novčanim sredstvima, kao i da se odgovarajućom odredbom (ili podzakonskim aktom) reguliraju tehnički uvjeti za provedbu razmjernog namirenja **Obrazloženje:** Praćenjem pojedinačnih slučajeva i važećih propisa uviđamo kako postoje određene nelogičnosti i pravne praznine po pitanju razmjernog namirenja tražbina zakonskog uzdržavanja djeteta u situacijama u kojima Agencija provodi ovrhu na novčanim sredstvima. I dok je u slučajevima ovrhe na plaći, odnosno drugom stalnom novčanom primanju detaljno regulirano postupanje suda i razmjerno namirenje tražbina u situacijama kada pravo na uzdržavanje ima više osoba (čl. 198. Ovršnog zakona), izostaje takvo uređenje kod provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. Prema dostavljenim informacijama, Agencija u praksi ne može provoditi razmjerno namirenje zbog tehničkih nedostataka programa za provođenje ovrhe u slučajevima kad konkuriraju npr. dvije ovrhe po osnovi uzdržavanja za dijete. Osim toga, postupanja Agencije u tim su slučajevima protivna i odredbama Obiteljskog zakona koje određuje prioritarnu provedbu tražbine uzdržavanja za dijete i na novčanim sredstvima po računu (čl. 527. st. 3. Obiteljskog zakona). Stoga držimo da je potrebno na odgovarajući način riješiti ovu problematiku u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, radi ostvarenja prava djece na uzdržavanje u slučajevima kada pravo na uzdržavanje ima više djece prema istom ovrhovoditelju.

HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA
V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S

Odbijen
Naknada je trošak postupak i snosi ju u konačnici

<p>OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. Članak 22. Zakonom se kreiraju dodatni troškovi koje mora predujmiti vjerovnik a koje je do sada plaćao dužnik, i to opravdano jer je on prouzročio postupak prisilne naplate duga. Na taj se način dodatno promovira neravnopravnost sudionika u postupku i to na štetu vjerovnika. Dodatno, očekuje se (najavljeno je) poskupljenje postupka uvođenjem novih naknada FINA-e koje su vjerovnici dužni platiti, a u konačnici će ih morati snositi dužnik, što je protivno intenciji zakona.</p>	<p>ovršnik. Pitanje predujmljivanja je zapravo pitanje tko će snositi rizik nenaplate ovog troška postupka od ovršenika za slučaj da isti nema sredstava, a taj rizik i inače, u sudskim i drugim postupcima, snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj naime i u drugim postupcima mora predujmiti trošak postupka i nema opravdanja da se rizik naplate istog prebacuje na nekog drugog, osim kod posebnih kategorija vjerovnika za koje je i propisano izuzeće od obveze predujmljivanja. Ističemo da je ova odredba u skladu je s odredbom članka 14. Ovršnog zakona kojom je propisano da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja.</p>
<p>Davor Kvesić V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22. Vezano za čl.22.st.7. određeno je kako će ovrhovoditelj prije same dostave Osnove za plaćanje FINI biti u mogućnosti pribaviti podatke iz Očevidnika o broju osnova za plaćanje kao i iznosu blokiranih sredstava ovršenika. Predmetna potvrda koju sada dostavlja FiNA ne sadrži podatak o tome vrši li se redovita naplata s računa ovršenika. Takav podatak svakako bi ovrhovoditelje moglo stimulirati ili destimulirati na dostavu Osnove za plaćanje na izvršenje, jer ukoliko ovršenik nema redovitih naplata sa računa ovrhovoditelj nema niti interes dostaviti Osnovu za plaćanje na izvršenje. Također, Zakon ne definira ima li ovrhovoditelj pravo na povrat predujma ukoliko ovršeniku budu zatvoreni svi računi, odnosno ukoliko do trenutka dostave osnove za plaćanje ovršenik zatvori sve svoje račune, a ovrhovoditelj je uredno platio predujam. U takvoj situaciji nisu ispunjeni uvjeti prema kojima bi bilo moguće provesti Osnovu za plaćanje a uredno je plaćena naknada za provedbu osnove za plaćanje. Slijedom naprijed navedenog samim Zakonom ili pravilnim potrebno je regulirati ima li ovrhovoditelj pravo na povrat predujma i u kojim situacijama</p>	<p>Odbijen Podatak o priljevu sredstava na račune ovršenika nije nužan podatak za odluku potencijalnog ovrhovoditelja o pokretanju ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika. Ograničenje podataka koje Agencija može dati osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja utvrđeno je u svrhu zaštite ovršenika i njegovih osobnih podataka. Ne može se polaziti od pretpostavke da su svi ovršenici nepošteni temeljem pojedinih slučajeva u odnosu na koje ovrhovoditelji imaju druge mehanizme djelovanja radi naplate svojih tražbina. Propisani podaci koji se mogu dati na zahtjev osobi koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak smatraju se dostatnim za ocjenu svrsishodnosti pokretanja ovršnog postupka protiv konkretnog ovršenika. U slučaju da Agencija utvrdi da se osnova za plaćanje ne može izvršiti, neće se naplatiti naknada za provedbu ovrhe, neovisno o tome koji je razlog nemogućnosti postupanja po osnovi za plaćanje (gašeni svi računi su samo jedan od razloga nemogućnosti postupanja). Povrat sredstava predujmljenih na ime naknade propisat će se podzakonskim aktima.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 23. Banci se nameće obveza da uskladi podatke koje je dostavila u JRR sa podacima koje je u JRR upisala Agencija. Pitanje je da li će se u Pravilniku o JRR-u točno definirati koji su to podaci koje u JRR unosi FINA (u čl. 18. st. 3. stoji da će FINA unositi oznaku stečaja računa; u čl. 23. st. 7. stoji da će FINA unositi podatke o oznaci blokade računa i zabrani raspolaganja, te podatke dobivene od nadležnog tijela koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima – da li to znači da će banka biti u obvezi mijenjati npr. podatak o MBG-u ili OIB-u temeljem zahtjeva FINE) – sukladno Općim uvjetima PBZ-a, Banka podatke u svom sustavu može mijenjati isključivo temeljem dokumentacije koju dostavi klijent .</p>	<p>Primijeno na znanje Navedeno će biti definirano Pravilnikom o Jedinostvenom registru računa (i sad je definirano u članku 7. spomenutog Pravilnika - Oznake koje u Jedinstveni registar računa upisuje Agencija). Nejasno je kako bi bilo moguće da banka mijenja podatak o OIB-u temeljem zahtjeva Agencije budući da Agencija dostavlja propisane podatke u JRR upravo prema OIB-u vlasnika računa pa je ova situacija nemoguća.</p>
<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 24. FINA će prema prijedlogu kod Obrtnika „pokupiti“ sredstva samo s računa otvorenog na obrt, ali ne i na vlasnika obrta, što smatramo pogrešnim jer obrtnik odgovara cjelokupnom svojom imovinom.</p>	<p>Odbijen Odredbom se propisuje koji se podaci o računima smatraju javnima, a koji ne i kome se mogu dati na zahtjev. Ova odredba ni na koji način ne utječe na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima koja se provodi sukladno osnovi za plaćanje u odnosu na ovršenika iz osnove za plaćanje. Kako obrt nema pravnu osobnost, ne može biti stranka postupka pa se ovrha uvijek provodi</p>

	protiv fizičke osobe koja je vlasnik obrta, po računima koji se u Jedinstvenom registru računa vode pod njegovim OIB-om (dakle svim računima, poslovnim i drugim). Iznimno se ovrha provodi samo na nekim računima ovršenika, kada je tako određeno u samoj osnovi za plaćanje (primjerice kod mjera osiguranja).
HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 27. Predložemo uskladiti numeraciju stavaka.	Prihvaćen Korigirano je sukladno komentaru.
HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 31. stavak 1.; Ovo je vrlo dugo razdoblje. Nejasno je zašto se žuri sa donošenjem zakona, kada se ostavlja tolika vremenska praznina za donošenje provedbenih propisa, a bez kojih se zakon u dijelu ne može provesti. Odnosno, ishitreno se, pod pritiskom donosi ovako bitan zakon, a FINA nije spremna na njega. U tom razdoblju, nužno je da se ovrhovoditeljima omogući postupanje na način kojim oni neće izgubiti svoja prava. Primjerice, da se do dana stupanja na snagu propisa kojim se utvrđuje sadržaj i oblik zahtjeva za aktivaciju rješenja o ovrsi, ovrhovoditeljima omogući podnošenje zahtjeva u obliku koji se koristio do dana stupanja na snagu istog. Već do sada se događalo da provedba ovrhe zbog nedostatka provedbenih propisa bude nemoguća tako da je nužno skratiti ove rokove ili pričekati sa donošenjem zakona dok potrebni podzakonski akti ne budu spremni.	Odbijen Rok od 60 dana je uobičajen i opravdan, osobito jer se radi o velikom broju podzakonskih propisa koje treba donijeti. Podzakonske akte ne donosi Agencija. Prijelazna odredba služi upravo tome da se popuni pravna praznina do donošenja novih pravilnika. Kako prethodno nikakva forma nije bila propisana, do propisivanja obrasca prihvaćat će se zahtjev za naplatu u slobodnoj formi.
Davor Kvesić V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 36. Obzirom na to da se donošenjem novog Zakona predviđa obveza plaćanja predujma kao propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, riječ je o trošku koji kod poslovnih subjekata nije bio predviđen financijskim proračunom za 2018. godinu, te isti predstavlja dodatno financijsko opterećenje. Ukoliko se ustraje na tome obvezu plaćanja predujma trebalo bi odgoditi barem do 01.01.2019. godine.	Odbijen Navedeno nije dostatan razlog za odgodu primjene odredbe članka 22. Zakona.
HRVATSKA UDRUGA BANAKA V. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM, Članak 36. Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“ osim odredbe članka 22. ovog Zakona koja stupa na snagu 1. studenog 2018. godine. Sugeriramo da sve odredbe stupe na snagu u isto vrijeme pogotovo kao bi se izbjegla neusklađenost s podzakonskim aktima važećeg Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.	Prihvaćen Odredba je korigirana sukladno komentaru.